БЮЛЕТЕНЬ
Об'єднання Українців у Вел. Британії.

№: 6./ 19.
Рік : 2.

30.3.1950.

123 HIGH STREET,
NOTTING HILL GATE,
LONDON, W-11.

З ласки Божої

С М И Р Е Н Н И Й   П О Л І К А Р П
Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви
Голова Собору Єпископів і Синоду

До Преосвященних Архипастирів ,Всечесного Духовенства ,Преподобного Чернецтва і всіх Боголюбивих Вірних

В Е Л И К О Д Н Є   А Р Х И П А С Т И Р С Ь К Е   П О С Л А Н Н Я

Х р и с т о с   В о с к р е с !

" Нині все наповнилося світла : небо і земля , і глибини підземні , - нехай же святкує все творіння Воскресіння Христове ", - співає Свята наша Церква у Великодному каноні.

Любі діти ! Дійсно ,коли, по слову нашого Господа, радість буває перед Ангелами Божими за одного грішника,що покаявся (Лук.15/10) , то яка ж дійсно світла радість неба і землі повинна бути в День Свята Воскресіння Христового,що ним для всього світу прийшло визволення від влади диявола. Сам Небесний Владика наш ,Переможець смерти і диявола ,так особливо є близький нам у Свято Його Воскресення,що ніби і нам каже тепер,як колись Апостолам : " Дуже бажав Я їсти з вами цю пасху (Лук.22/ / 15) так ,коли радується небо і земля,коли співають пісні перемоги ангели і люди ,коли Сам Владика Неба і землі святкує з нами,и то що може викликати смуток у нашій душі в це радісне Велике Свято ?

Я знаю, любі мої діти ,чого і в цей Великий День може сумувати і непокоїтися душа ваша (Пс.41/6) ,бо ж встають у душі при радісних церковних співах великодніх - а хто позбавлений цієї пасхальної втіхи, то ще тимбільше , встають образи минулого, Великодні Свята в далекому Рідному Краю , образи залишених і може, спочилих рідних і друзів , до яких так рветься душа,піднесена в Ніч Великодню понад щоденніми турботами. Не один з вас в далекому розпорошенні спогадає тепло - та може і з жалем, ,що і того вже не має - спогадає Великодні Богослуження наші по таборових церквах в Західній Європі.

Не грішний цей смуток в це радісне Свято ,бо ушляхетнює він душу,підносить нас і гріє в любові поміж собою,а ця любов є жерелом тихої постійної радости , що ми , хоч і в розсіянні по світі,творимо одну родину.

Любі діти ! Не піддавайтеся іншому смуткові на чужині, тому,в скрутних обставинах,смуткові ,який псалмопівець передає в словах :

"... Повім я до Бога : Ти скеля моя , чому Ти про мене забув ? Чого я блукаю сумний через утиск ворожий ? " (Пс. 41/10)

Держіться твердо своєї батьківської віри ,повторюючи апостольське слово : " Я знаю в Кого я увірував , я певний,що Він має силу доручене мені зберегти в той день " (2 Тим. I/12)

Христос,що воскрес із мертвих , буде завжди з нами і буде берегти нас як дітей своїх , аби тільки ми самі не відступили від Нього і правди Його . " Бо божественне , о любе , о пресолодке слово Твоє:/. з нами Бог,неложно обіцяв Ти бути до кінця віку Христе " - співає Свята наша Церква у Великодньому каноні. Доки ми будемо вірними Господові нашому Ісусу Христу і Його правді, в нас не ослабне надія і на перемогу нашої народної правди на землі. Задля цієї правди Господь судив нам постраждати і в розсіянні перебувати.

Любі діти ! Не забувайте в суєті життєйській , памятайте про свій Єрусалим - Святий Київ зо Св.Софією - Премудрістю Божою , що є нашим Сіоном від XI-ого віку. А в зворушливих настроях і глибоких почуваннях в День Світлого Христового Вос ресення молімося Спасителю нашому, щоб сподобив ще й нас на Рідній Землі почути :

Х Р И С Т О С В О С К Р Е С !

та заспівати в славному Києві оцю пісню :

" Зведи круг себе очі твої,Сіоне, і поглянь : ось бо прийшли до тебе , наче світла богосяйні, від заходу і півночі,від моря і сходу діти твої, в тобі благословляюще Христа повіки ." Амінь .

Р.Б.1950,місяця квітня 9 дня

МИТРОПОЛИТ ПОЛІКАРП

:::

До наших католицьких читачів :

Редакція Бюлетння з жалем подає до відома,що її заходи отримати текст Архипастирського Послання Апостольського Візитатора Українців у Західній Европі Преосвященного ІВАНА не увінчалися успіхом,бо такого тексту на час друкування Бюлетня не було. Канцелярія Української (греко) Католицької Місії в Лондоні нам такого тексту для проголошення на шпальтах Бюлетння вручити не була в спромозі. -

:::

з ВЕЛИКИМ ДНЕМ УСЬОГО ХРИСТІЯНСЬКОГО СВІТУ

в і т а є м о

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ,що на Рідніх Землях змагається проти жорстокого й диявольського займанця,

БІЙЦІВ У.П.А. й Українського Революційного Підпілля в Україні

усіх українців в розсіянні сущих

Духівництво Українських Церков

Український Державний Центр - Українську Національну Раду й її ВО - усі центральні національні,громадські й політичні організації, які безупинним вкладом своєї праці наближують день відродження суверенности Соборної Української Держави -

всіх членів Обєднання У.у В.Б.

і всіх українців доброї волі на просторах Великої Бри нії

Управа О.У.у В.Б.

ХРИСТОС ВОСКРЕС ! ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА !

:::

ВСТАНЬ ЖЕ БОЖЕ ! ПОМОЖИ НАМ ВСТАТЬ НА КАТА ЗНОВУ !

Поборов Ти першу силу, побори ж і другу !

:::

ХРИСТОС і УКРАЇНА

Ми повязуємо ці два дорогі для нас імена в єдину суть нашого життя. Бо для нас немає України без Христа,і про це говорить уся наша попередня історія від Володимира Великого по наші часи. Саме імя "УКРАЇНА" народилося як імя нашої Держави після того,як нарід наш приняв Христову віру. І це дороге для нас імя топтали разом з топтанням нашого народу ті, які не вірили в Христа - нехристи й антихристи Тамерлани,Петри,Катерини , Леніни і Сталіни , а також ті ,що прикриваючись святим іменем Христа боролися проти нього, винищуючи безневинних християн і беззахисних їх дітей - Яреми Вишневецькі ,Потоцькі ,Конецьпольські і їм подібні.

Багато ,сотні тисяч мучеників і мучениць за віру Христову записано в святцях церковних. Записано і безіменно 20 і 40 тисяч мучеників . І чи не доведеться ще записати мільйони мучеників і мучениць за Христову віру , а збірне імя цим мученикам і мученицям буде : Україна.

Ось чому так близько повязані в нашій свідомості і почутті Христос і Україна, так само близько як повязані імена Христос і Великомучениця Варвара , яку ,до речі, так любить і шану український нарід.

Нераз ведеться розмова на тему , що є перше : Христос чи Україна, релігія чи батьківщина.

Які нерозумні розмови, яка кривда для Бога і для України, яке дивовижне нерозуміння найістотніших понять ? А як би Вас запитали : що є для вас перше - любов чи мати , що ви відповіли б на це питання ? Ставити таке питання можуть лише люди,які хочуть політиканствувати в церкві і принижують цим і Церкву і Батьківщину. Ті,які хочуть зробити Церкву (релігію) знаряддям у своїх політиканських планах , ті безперечно,переплутавши всі поняття, в "ура-патріотичному" захваті кричатимуть , що для них Україна стоїть ніби на першому плані.

Українцеві є безмежно дорогі Христос і Україна,бо українець бореться за Християнську Україну і ні за яку іншу.Українець не може уявити собі, яким чином християнство могло б стояти на перешкоді розвитку нашого народу, здобуття йому свободи і самостійности. Навпаки, українець знає,що завжди Христос своєю Божественною Наукою підносив наш народ до найвищої духової свободи і самостійности. І українець повинен знати, що кожний антихрист душив свободу і самостійність нашого духа , свободу і самостійність нашого народу. Кожний українець і українка повинні знати,що вся історія української визвольної боротьби є історією боротьби за християнську Україну і ні за яку іншу. І християнські ідеї в тій боротьбі ясно і недвозначно були написані на прапорах боротьби українського народу. Межі християнства остільки широкі, що в них вміщуються івс конструктивні ідеї людства. Поза ці межі виходять лише ті ідеї,які або стоять на іншій релігійній базі,або скеровані проти християнства. Не моеж бути підставою до ігнорування християнства приналежність людини чи групи ,скажімо до націоналістичної чи соціялістичної течії . Справжньою підставою по суті є лише отверте чи приховане ,свідоме чи несвідоме поборювання християнства,а ширм для такого поборювання може бути багато : в тому числі і"націоналізм" і "соціялізм", атже назвав себе Гітлер націоналістом (x/ гл.зам.внизу), а Сталін - соціялістом , але не будемо ми такими туполобими,що механічно перевернувши ту формулу навиворіть станемо називати всіх націоналістів гітлерівцями,а всіх соціялістів сталінцями.

---

x/ замітка Редакції : не змінюючи слів із тексту Впр.о.м.п.І.Губаржевського не можемо одначе не відмітити ,що : Гітлер був націонал-соціялістом, а ніколи ані він сам не називав себе, ані другі не називали Гітлера націоналістом !

Проти християнства може бути лише той, хто хоче боротися з ним. Нам відомо, що в деяких колах нашого організованого суспільства провадиться досить різка, несмачна і, мені здається, малозмістовна боротьба одних з одними, яка насамперед свідчить про політичну невиробленість наших політичних угрупувань. Як би український націоналізм і український демократизм, а далі коли хочете, то й український соціялізм проймався духом Христа, то дебати були, але вони були зовсім не такі, якими вони, нажаль, є. В усякім разі в ті дебати не був би вміщений ані дух Гітлера, ані дух Сталіна. Бо їхня мета була б зовсім іншою: метою цих дебатів було б істотне викристалізування ідейних основ, а не намагання безпредметно одні одних за щось і чомусь ображати, принижувати і бруднити. Ці дебати були б дуже потрібні і змістовні і скріплювали б українську спільноту, а не ослаблювали її. Вони б наближували б час повстання Української Незалежної Держави, а не відсували б цього часу в безконечність.

Довгий час перебування українського народу в стані бездержавности і залежности від чужонаціональних державних чинників, то б то від чинників зовнішніх, а не внутрішніх, породили в нас почуття внутрішньої безвідповідальности. Ми боялися чужих жандармів, катів і посіпак, ми відчували над собою тюремних наглядачів, але ми не відчували дов ий час відповідальности перед люблячим батьком і матірю і це негативно вплинуло на дальше формування нашої національної вдачі. І суть наших неладів і невдач, несмачного стилю нашої внутрішньої боротьби полягає зовсім не в націоналізмі і соціялізмі того чи іншого нашого політичного угрупування чи партії, а в нашій душі, в нашому підході до трактування всякої і кожної справи, в браку нашого відчуття національної сімї і відповідальности перед духовними (xx) батьком і матірю цієї нашої сімї. Націоналізм і соціялізм є всюди: і в англіців і у німців і у французів і у китайців і у багатьох інших, але далеко не всюди є той неприпустимий стиль взаємної боротьби між політичними партіями, який, на превеликий жаль спостерігаємо ми в себе. Бо ми часто доходимо до почуття відповідальности перед партією, але не дійшли до відповідальности на ділі, а не на словах перед нацією, перед державою нашою, перед Україною в цілому. А початок цієї відповідальности полягає у відчутті і зрозумінні співвідповідальности, а не взаємознищенні. Про це вчить Христос, цього вимагає Україна!

Для цього повинно існувати в душі кожнього з нас почуття Всеукраїнської Родини, в якій один син може бути націоналіст, другий демократ, третій соціяліст, четвертий монархіст, пятий безпартійний, але над усіма повинно панувати почуття братерства під проводом Христа - нашого Батька і України - нашої матері.
В цьому було б глибоке й істотне Воскресення в українській визвольній справі Христа і спасіння України, не тільки на привітальних великодніх листівках, а в живих душах людських, чого від щирого серця Вам бажаю

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Переддень Великодня
Лондон 1950.

Мітр.Прот.І.Губаржевський

---

xx) замітка Редакції:
гадаємо, що Впр.Автор мав на думці ДУХОВИХ БАТЬКІВ, бо слово духовні має звичайно значення в приміненнні до ДУХОВЕНСТВА або СВЯЩЕНСТВА. Подаємо цю замітку задля ясности понять і поняттевих сфер.

Редакція дозволяє собі висловити щиросердечну подяку Впр.о.Губаржевському за його статтю, яка являється першою приємною ластівкою читачів і прихильників Бюлетня у співпраці з Редакцією.- Сподіємось, що інші прихильники Бюлетня підуть шляхом, на який станув Впр.о.Губаржевський.

Віра Смерека

Великодні традиції в Україні

I. Традиція,її вага й значення.

Традиція - це передання . Все те,що добре,гарне й ясне , передають дітям батьки,батькам діди,дідам прадіди і т.д. Нпр. у якійсь родині принято,що батько засвічує першу свічечку на ялинці. В іншій всі чоловіки носять зелений камінь на перстені,ще в іншій жінки беруть шлюб у четвер і т.п. Коли брати розумово це все - дрібнички, але коли вони переходять з роду в рід це вже родова традиція,що лучить окремих членів родини і надає цілій родині особливого характеру. Ми часто не приділяємо великої уваги тому. На нашу думку це здається не поступ/,а крок назад,коли десь там хтось у нашій родині завів якийсь звичай,дарма ,що він повторювався два чи три покоління. Нам здається це неважним - і тоді традиція таким чином пропадає.

Традиція може бути родинна,племінна ,краєва,національна.Може бути й расова традиція (в антропологічному,а не політичному значенні) і врешті є й загальнолюдська традиція,що становить підставу цивілізації.

Традиція не мусить сягати в глибоку давнину,вона може повставати в кожньому поколінню,може творитися на наших очах і за нашим почином. Коли тільки переймуть її власні нащадки і передадуть її дальше - вона стане для них тим,чим стали для них і стала для нас традиціях минулих поколінь.

Ми - українці - як нація,що живе вже довгі тисячеліття маємо великі й гарні традиції в кожній ділянці родинно-побутового,і національного життя. Проте чи ми плекаємо нашу традицію і чи ми продовжуємо її ? Ми любимо багато балакати про наші традиції при всяких нагодах - свят,роковин,виставок, проте ще далеко це все не значить ,що ми плекаємо нашу традицію,говорячи про неї. Відомим є ,що вихвалятись люблять своїми якостями найбільше той,хто тих якостей справді немає. Чи справді ми плекаємо свою традицію як слід і продовжуємо її,як це роблять інші народи,які не дивлячись на своє значення і цивілізацію ,твердо тримаються своїх родинних і національних традицій.Вони знають добре,що традиція увидатнює національне обличчя. Вони знають,що традиція є одною з підвалин національної культури,а тимсами є фундаментом самостійности і відрубности кожної нації.
Нпр. наші колядки,щедрівки,гагілки,купальські ,обжинкові ,весільні похоронні та інші обрядові пісні мають за собою тисячелітню традицію. Отже невже ж вони мали б бути лишніми,віджилими памятками,що їх мав би поглинути безвідповідально збагнутий прогрес ? Адже ж у тих памятках можна знайти так багато великої краси, високої поезії і музичного мистецтва,а одночасно чудовий пребагатий зміст ,що повязує нас із сірою заповітною старинок і давниною нашого народу.
Ми українці,розкидані по всьому світі повинні й мусимо заховувати і зберігати наші традиції,коли не хочемо розплистися в чужому морі і втратити назавжди наше національне обличчя.
Не плекаючи власних традицій ми затратимо основні підвалини нашої культури.

II. Великодні звичаї в Україні.

Здається ніодин нарід не має таких різноманітних і духово багатихз звичаїв ,повязаних з великими святами ,як їх має український нарід Можливо ,що сільсько-господарський характер нашого краю призвичаїв українців так величньо святкувати Великдень - повязуючи воскресіння Бого-Чоловіка з з щорічним воскресінням матері-природи . Духова глибина нашого народу дозволила українській людині витворити такі духові цінноші,яких тяжко зустріти в інших народів.

Передвеликодній настрій в Україні зачинається ще задовго перед самим святом,коли надходить семитижневий великий піст. Великий піст починається здебільша з першими проявами весни, яка тиждень за тижнем приготовляє природу до розцвіту - - воскресіння. Той терпеливий - сумовитий настрій очікування супроводжує все в житті протягом тільки привидно довгих семи тижнів посту. Скромно,здебільша в темне зодягнені люде,в церквах і хатах,замість барвистих килимів і рушників,самі скромні,білі або зовсім відсутні рушники,скатерті і т.і. До того в природі темні,голі дерева,брудний талий сніг,все те разом створювало настрій урочистости й готування до якоїсь великої події - якою завжди було свято Христового Воскресіння.

Перед початком Великого Посту,за старим українським звичаєм,всі хто на кого гнівався перепрошували одне одного,щоби на час посту не мати ворогів. В неділю перед першим тижнем посту на т.зв. заговинах, влаштовувались по містах забави з маскарадою,які мали проте скінчитися до 12 годин ночі. Від півночі ,скрізь по вулицях публичних місцях а навіть по хатах все втихало ; великі освітлення гасились . Можна було відчути ,що настав великий передсвяточний піст. В родинах на заговини готовилася багата вечеря і пізно ввечері,обовязково цілою родиною заговлялось ,то б то в останнє вживалось скоромних страв. Батько родини,урочисто помолившись, бажав усім діждатися в здоров'ї великодня. Після того вечора протягом семи тижнів звичайно в українських родинах поcтили , то б то не вживали таких страв,як сало ,мясо,молочні продукти, а натомість їли рибу,олію,квашену городовину. Перший тиждень особливо годилось їсти багато редькви з олією. Далі випікають різні пампушки,коржі,вживають сушені овочі й інше.В час посту кожен мусів обовязково "говіти" ,то б то йти до сповіді й св. Причастя. В церквах в час посту відбувалися ранні й вечірні богослуження, в великі дзвони протягом семи тижнів не дзвонилось. Натомість дзеленькали завжди у два маленькі дзвони ,які називалися "постовики". В Галичині ще вживали на останньому тижні посту т.зв. калаталки . Майже кожний тиждень посту мав свою назву від тих свят,які на тому тижні були.Перші два тижні як початкові були віщуном,далі припадало свято 40-а мучеників і звичаєм було для господинь в той день варити 40 вареників або пирогів. Третій тиждень звався хресним , бо в неділю на цьому тижні виносили насеред церкви хрест. Господині цього тижня звичайно пекли хрести,а молодь збиралась під хрестами співати постових пісень. Пятий тиждень звався хрестопоклонним ,бо в середу на тому тижні були поклони - спеціяльно довга вечірня , в якій старались взяти участь всі вірні і на якій всі молилися на колінах,або падаючи на коліна,після кожнього перечитання Євангелії - бити поклони. Неділя за тиждень до великодня зветься ВЕРБНОЮ ,шутковою,або квітною,а тиждень перед нею "вербним" тижнем. За старим народнім повірям у вербний тиждень не можна було ні сіяти, ні садити все що від нього корінь у землі росте - картоплю,буряки,редькву,цибулю та часник, бо все те буде як верба рости в гичку.

В вербну неділю святять вербу,яка найперша прокидається на провесні,своїми пухнастими бруньками,котиками,часто ще заки сніг зійде із землі,вже нагадуючи близьку весну,"вербна" неділя - це улюблене свято для дітей ,особливо ,які радіють і тішаться вербою,як першим подарунком ранньої весни.

У деяких частинах України свіжозрізане гілля верби привозять до церкви і в суботу вечір перед квітною неділею люде збираються до вечірні ,розбирають пучками заготовлену вербу ,обносять тричі з хресним ходом довкола церкви і заносять потім до церкви, де вона лежить до раня. В неділю рано на заутрені священик святить вербу і роздає кожному по гілячці,після чого (в деяких лише селах зберігся цей гарний звичай) люди купують свічечки,прикріплюють їх до верби і з засвіченими свічками стоять до кінця утрені.--------

(далі буде в черг.числі)

Замітка автора : стаття-реферат зложена на основі фольклорної студії О.Степового.

НА НОВОМУ ЕТАПІ

В днях II - I2 березня I950 р. відбулися річні Звичайні Заагальн ні Збори УКРАЇНСЬКОГО БЮРА - ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ. Ці збори мали подвійний характер ,а саме звітові збори Керівних Органів Українського Бюра в Лондоні та ОСНОВУЮЧІ ЗБОРИ ОБ'ЄДНАННЯ Українців у Великій Британії.

Рівно в год.5 п.п. збори відкрив голова ОУуВБ п.інж.В.Коханівський,вітаючи чисельно зібраних учасників зборів та зачитуючи дневний порядок,принятий зборами без доповнень.
На Голову зборів вибрано одноголосно під бурхливі оплески Почесного Голову п.сот.Б.Панчука,а на секретарів обрано пп.К.Калиновського та В.Андре. На пропозицію Предсідника Зборів обрано до почесної президії пп. Уповноваженого Внутрішного Ресорту В.О. на Велику Британію п.інж.Пиндуса,Голову УАПЦ на Велику Британію мітр.прот.І.Губаржевського,генерала Армії УНР Крата,Секретаря Союзу б.Вояків мгр. С.Ониська ,Ф.Коваленка та п.Триріг від зібраного жіноцтва. Слід додати,що пп.Ониська і Коваленка наділено ще обовязками бути заступниками предсідника зборів.
Зчерги вибрано такі комісії : Верифікаційну, Фінансову,Резолюційну та Комісію Матку.
Секретар Українського Бюра відчитав протокол і резолюції з останніх Загальних Зборів Українського Бюра.
Обширний звіт з діяльности Управи Українського Бюра відчитав голова управи п.інж. В.Коханівський.
Голова Контрольної Комісії відчитав звіт із переведеної провірки, яка виявила,що все діловодство велося у прикладному порядку. Тому він запропонував Загальним Зборам уділити уступаючій управі не тільки абсолюторію,але ще й окреме признання за пророблену працю.

По звітах Управи і Контрольної Комісії розпочалась дискусія над звітами. У дискусії брали участь пп. Телевний,Лозінський, Коритницький,Крат,Коваленко,Онисько,Костюк,Дмитренко,Коротченко, Жовтобрюх,Мацях,Семчишин і інші.
В основному треба ствердити,що на зборах панувала взірцева свобода вислову й дискусії стояли на відповідному рівні. Хоча дискусії забрали за багато часу і з тим треба на майбутнє числитися.Дискутанти висловлювали думки не тільки з перреспективи пройденого шляху ,алей під аспектом майбутнього,що нова управа організації мусітиме повністю узглядднити.. У виясненнях від управи брали голос Секретар п.Тарнавський і голова Коханівський ,який в свойому заключному слові дав уповні вичерпуючі відповіді на всі,іноне все добронамірні замітки.
На внесок Контрольної Комісії Загальні Збори ОДНОГОЛОСНО уділили АБСОЛЮТОРІЮ уступаючій управі.

Після короткої обідної перерви відбуто АКАДЕМІЮ для вшанування роковин нарождення Великого Національного Кобзаря Тараса Шевченка Академію відкрив коротким вступним словом п.інж. Коханівський. Опісля хор "Дніпро" під керівництвом знаного диригента п.А.Кліша проспівав Шевченків ЗАПОВІТ. - Змістовний реферат,про вічність і незмінну актуальність заповітів і гасел Тааараса Шевченка,виголосив з патосом і еміоцією мистецького артизму - п.Є.Мацях. Після того хор відспівав "ДУМИ МОЇ" ,а п. Іван Муха продеклямував з глибоким чуттям одну з"думок"Шевчекна "В неволі" . На закінчення хор відспівав могутню пісню "ЗА РІДНИЙ КРАЙ".

Після Академії продовжується ділова частина зборів звітом Статутової Комісії . Голова Статутової Комісії п.майор Нагнибіда зясував праці Статутової Комісії ,а секртар Комісії п.Є.Мацях по пунктах відчитав проект статуту. Слід відмітити ,що найширше над статутом зупинився п.Крат. Також і інші учасники зборів внесли чимало добавок до статуту,які після всесторонньго розгляду й узглядднено. Загальні Збори приняли Статут,вироблений Статутовою Комісією, доповнений відповідними ,прийнятими,поправками.

Вибори :

На пропозицію п.М.Сахна вибрано,знова,почесним Головою - п.сот.Б.Панчука .
Щоби щорічно не повтрюювати - інакше одноразової - церемонії вибирання почесного голови,змінено цю пропозицію в такому змислі, що п.сот. Панчука,за його заслуги насамперед для Українського Бюра , а потім для Обєднання Українців у Великій Британії вибрано НЕЗМІННИМ ПОЧЕСНИМ ГОЛОВОЮ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.
На пропозицію п.Є.Мацяха Загальні Збори вибирають й іменують п.сот.Панчука ПЕРШИМ ПОЧЕСНИМ ЧЛЕНОМ .

п.інж.В.Кохану́вський пригадує Загальним Зборам,що між присутніми находиться один із наших заслужених членів,якого скромність ми до тепер на його власне бажання респектували. Тим неменше п.Кохані́вський пропонує,щоби

пана НЕСТОРА БІЛОГО вибрати ДРУГИМ зчерги ПОЧЕСНИМ ЧЛЕНОМ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.

Обі пропозиції проходять акламацією під довго невтихаючі оплески признання учасників загальних зборів.

На Голову ОБ'ЄДНАННЯ подано дві кандидатури :
1) п. В. Кохані́вського
і 2) п. Ф. Коваленка

В таємному голосуванні обрано ГОЛОВОЮ ОБЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ у ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ - п.інж. ВЯЧЕСЛАВА КОХАНІВСЬКОГО (129 голосами). Кандидат на голову п.Коваленко придбав собі 59 голосів. 16 учасників стрималося від голосування.

Редактор М.Добрянський відчитав текст резолюцій винесених Резолюційною Комісією як теж і тексти привітів . Тексти заслухано без заміток,зогляду на те,що час ,який був до диспозиції на користування домівкою зборів вже вичерпувався, а потрібно було ще приступити до вибору Ради Обєднання і КК та Суду Чести.

Комісія Матка запропонувала таку лісту на членів Ради :

1. Андре В.
2. Бала Федір
3. Бондарівський В.
4. Коваленко Ф.
5. Когут
6. Лозінський Михайло
7. Мацях Євген
8. Онисько С.
9. Сальський Юрій
10. Русин В.
11. Тарнавський М.
12. Пебець М.

Заступники :

1. Смерека Віра, 2. Бондаренко Василь , 3. Ранюк Гр.

Контрольна Комісія:

1. Титаренко О.
2. Бойченко С.
3. Вербицький М.
4. Триріг Юлія
5. Довбуш М.

Заступники : 1. Мусійко, 2. Блакитний, 3.Калиновський К.

Суд Чести :

1. М.Крат (мимо прохань відмовився),2.мгр.А.Грабар,3.Рибалко Д.
Заступники : 1. Г.Скороход і 2. Хмара

Всі лісти Комісії Матки принято ОДНОГОЛОСНО. -

Збори закінчено в год5.п.п. відспіванням українського і британського гимнів.
Відносно самих зборів насуваються такі замітки. Як це вже було сказано:дискусія,зокрема виступи деяких промовців забрали за багато часу. Свобод вислову не слід розуміти так,що коли хтось говорить й його не припинюють (з чемности) треба говорити й ... годину (!) .
Сама заля була дуже акустична й хоч скромна,але дуже привітна. За її підшукання і зорганізування буфету (що уможливило безперервні наради) належиться технічному організаторові Зборів п.сот. Юрієві Сальському окреме признання. -

Хроніст

Лондон,15.3.1950.

::

Професійні спілки у Великій Британії.

В минулому сторіччі,в часі визначного економічного розвою,відносини між робітниками і працедавцями не були оформлені жодними правами ані законами. В звязку з тим робітники нерідко були покривдженою стороною. Одначе вони з часом почали организуватися для спільної оборони проти зловживань і визиску їх працедавцями. Тодішній уряд Великої Британії,що стояв по стороні інтересів працедавців видав закон,яким заборонено робітникам организуватися. Та робітники збагнули,що не капітал,але продукт їх праці є підставою промислу й добробуту країни й що тим самим,якраз вони повинні мати неменші права,як працедавці. Ясно,що лише під умовиною, коли робітники будуть суцільно зорганізовані.
Це було початком проф-спілок,які зчасом стали основою могутніх професійних союзів:
Повстання проф-спілок було місцями повільне,місцями стихійне. В деяких місцях вони повставали дл запобіження безробіття,як спротив проти надмірної механізації (заступлення праці рук працею машини) ,що почали витискати робочу силу з індустрії. Ще інші для піднесення платень до відповідного й побажаного рівня,або для боротьби за фахову освіту ,або для знесення ужиткування працею малолітніх дітей.
До 1860-тих років проф-спілки мали виразно аполітичний характер. Їх одинокою метою була боротьба за фізичне існування,але одночасно зо швидким поступом механізації індустрії зродилася категорія спеціялізованих робітників,які в свою чергу створили нові і більш розважно побудовані проф-спілки. Проф-спілка техніків стала зразком проф-спілково руху ; активна і рішуча в своїй діяльності. Інші скоро пішли їх слідами. Ця проф-спілка набрала особливого значення в Лондоні,де вона перетворилася в всенародню організацію під назвою ЛОНДОНСЬКА ПРОФЕСІЙНА РАДА. Вона здобула поважні фонди й розпочала пропаганду,в якій часто-густо використовувала й політичні питання. Члени Ради були приклонниками мирного й поступового розвою , без збудження ворожнечі між робітниками і працедавцями.Діяльність проф-спілкових організацій змусила врешті уряд до визнання робітничих організацій. І таким чином в 1875 р. уряд видав закон ,знаний під назвою " ЗАКОН про ПРОФ-СОЮЗИ"(Трейд Юнінон'с Акт). В міжчасі в північній Англії повстала інша організація, яка опиралася на шахтарах. Ця організація показала себе далеко рішучішою в своїх домаганнях і "боєвою" в порівнанні до еволюційно думаючої проф.Лондонської Ради.
Діяльності згаданої вже організації шахтарів завдячує своє повстання КОНГРЕС ПРОФЕСІЙНИХ СОЮЗІВ. (при цьому виясняюємо,що згідно з духом англійської мови треба розуміти під "конгресом" УСТАНОВУ,а не ,як це буває в ~~нашім~~ українському толкуванні - доривочний зїзд !). Ця організація була першою ,що здобула собі членів в парламенті,які заступали інтереси робітників в Палаті Громад.

Зчасом і Лондонська ПрофесійнаРада визнала провід Конгресу Проф-союзів.

В I888 р. народжується ще один новий рух : Обеднання Некваліфікованого Робітництва. Цей рух,спертйи на широкі маси некваліфікованих робітників,отже широко-популярний осягає великі успіхи.Цей новий рух дістає назву "Новий Юніонізм" . Він став скоро найпотужніщим Проф-союзом. В I945 р. стан членства чільних Проф-союзів виносив :

I.	Профсоюзи техніків	I,2I5.000
2.	" транспорт.робітників	I,I30.000
3.	" загальних робітників	666.000
4.	Проф-спілки залізнич. робіт.	56I.000
5.	Проф-союзи хлібороб. робіт.	I04.000

Невелике число членів хліборобських проф-спілок пояснюється обставиною,що Велика Бриатнія є здебільша промисловою країною,яка імпортує з за кордону 45 % потрібних харчів.
На сьогоднішній день проф-союзи обеднались під спільним проводом Конгресу Профсоюзів,загальна кількість членів якого становить 6,642.3I7 душ.

Головним завданням Конгресу Проф-союзів являється координація праці і діяльности окремих професійних спілок.Конгрес профсоюзів відбуває свої річні зїзди,на яких афілiовані союзи є заступлені по відношені I делегат до 5000 зареєстрованих членів. Деякими з головних завдань профсоюзів є : забезпечення своїх членів працею,старання про відпрвідну висоту платень. Профсоюзи допильновують також забезпечення відповідних умовин праці.Дають членам правну допомогу,роблять старання забезпечити своїх членів у виді відшкодування ,емеритур ,страхування (асекурація) та дбання про освіту для дітей своїх членів.

В останніх роках до головних завдань проф-союзів долучилася також політична акція. Профсоюзи створили свою власну політичну партію - Партію Праці (Лейбур Парті) ,яка була визнана британським парламентом в I9I3 р. Політичні завдання,які на себе взяли проф-союзи переставили діяльність всіх організацій з оборони до наступу. Однак при всьому тому,що було сказане,британські профсоюзи ще до цього часу не є достаточно зорганізовані,а їхня активність відповідно скоординована. Причиною цього стану річей є не тільки окремі професії ,але тут також входять особливості даних округ чи промисловости. Нпр. профсоюзи шахтарів в Валії і Шотландії мають з собою мало спільного зогляду на відмінні умовини житлові,прожиткові і т.пр. При цьому не від речі буде сказатаи,що далеко не всі робітники є членами своїх дотичних - проф-союзів. Найбільшим відсотком членів може похвалитися Союз Транспортових Робітників,який обеднує 85 % робітництва. Профсоюз шахтарів обеднує 82 % всього робітництва в тій професії ,а профсоюз бавовняної індустрії нараховує 63 % . Треба однак признати,що членство проф-союзів постійно зростає.Досягнення проф-союзів є незаперечні. З усіх 23-ох поважних переговорів між працедавцями і робітниками, що відбулиця між рр. I9I0 - I940 , десять закінчилося компромісом (взаємним порозумінням) ,пять на користь робітників і тільки вісім в користь інтересів працедавців.

Робітники обеднані в могутніх проф-союзах добилися вже значного покращання своїх умов . Вони показали,як можна мирним шляхом,без кровопролиття громадянської війни, добитися своїх прав. Їхньою найбільшою зброєю є ОРГАНІЗОВАНІСТЬ,згідно з гаслом: ВСІ за ОДНОГО, ОДИН за ВСІХ.

С.

Не поминайте нагоди стати членами професійних спілок -
- на черговій сторінці місшимо заклик Дж.Тр.Юнії

ТРАНСПОРТ енд ДЖЕНЕРАЛ ВОРКЕС ЮНІЯ

сердечно вітає Українських Робітників й закликає їх вступати в ряди Юнії Транспортових і Загальних Робітників.

При є вступі платиться Іш. (мужчини) 6 п. (жінки), а тижнева вкладка виносить тільки 7 п. від чоловіків ,а 4 п. від жінок.

За всякими вияснениями прохаємо писати до нас ПО УКРАЇНСЬКИ на таку адресу : Mrs.M.McKay,T.G.W.U.,I37,Tooley Street,
London,S.E.I.

:::

Куток правних порад.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ до А В С Т Р А Л І Ї

Австралійський уряд ставиться до справ переселення до Австралії назагал прихильно.Одначе перешкодою в поселенні еміграції є труднощі з приміщення приїзжих емігрантів. З уваги на те австралійські імміграційні чинники розглядають насамперед прохання тих осіб,яких родина вже осіла в Австралії і бажає допомогти своїм рідним або знайомим (наречені і т.п.) і зможе забазпечити нового іміграента помешканням та утриманням,аж до часу ,доки новоприбулий зможе знайти соіб працю і приміщення.
Таким чином бажаючий емігрувати до Австралії повинен найти собі в Австралії РУЧИТЕЛЯ ,який згідно з принятими імміграційними законами складає до імміграційного уряду в Австралії відповідне прохання.
Якщо внесене ручителем прохання є задовільне ,то імміграційний уряд видає т.зв. "ЛЕНДІНҐ ПЕРМІТ" (дозвіл на вїзд),який отримає кандидат . Він сам є зобовязаний повідомити представництво австралійського еміграційного уряду в Лондоні

Chief Migration Officer,
Australia House,
London,W.C.2.

Після провірки певних формальностей представництво австралійського ем.уряду в Лондоні висилає формуляр для старання про австралійську візу.Кандидат виповнює згаданий формуляр ,і разом з паспортом та реєстраційною поліційною книжкою (брит.) і "лендінґ пермітом" відсилає рекомендованим (реджістеред) листом до Австралійського Еміграційного Уряду в Лондоні (на вище подану адресу). В процесі дальшого полагодження справи представництво австр.емігр.уряду викликає кандидата на інтервю й медичні оглядини. Коли інтервю й ме.оглядини випадуть позитивно ,тоді австр. представництво видає візу.
Одержавши візу кандидат повинен зареєструвати для себе місце на пароплаві або літакові. Резервування місця можна полагодити в корабельній фірмі : P.& O.Shipping Company,
I4 Cockspur Street,
London,S.W.I.

Відділ Правної Опіки ОУуВБ

:::

Ми ніколи не відмовляємося помогти Вам -
- тому ,просимо, не забувайте з Вашого боку допомогти нам Вашим точним вплачуванням ЧЛЕНСЬКИХ ВКЛАДОК !

:::

З ВЕЛИКДНЕМ з Христовим Воскресінням

ДАЙТЕ ВАШУ ПИСАНКУ

на пропаганду УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ
в британському світі

Як нашим читачам вже відомо з I-2 числа "ЮКРЕНІЄН НЮС ЛЕТТЕР" з почину нашого незвичайно активного Почесного Голови у кооперацій з Українською Інформаційною Службою почав виходити названий вгорі "Український Листок" в англійській мові.
Не криємось з тим,що цей листок ця гордощі української еміграційної спільноти на просторах Великої Британії. Ми радіємо й віримо в великий успіх розпочатої невтомним сот.Панчуком праці. Але тільки вірити це ще за мало ! Віра ж бо без діл мертва.
Коли ми на радощах всього християнського світу хочемо доказати ,що наша віра є великою вірою впевнених у побіду й перемогу великої справи - тоді не поскупімось з нашими пенсами на цю велику і стільки потрібну ціль.
Коли хочемо ,щоби УКРАЇНА як СУВЕРЕННЕ ПОНЯТТЯ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ скоро святкувала своє повне ВОСКРЕСІННЯ - тоді ЦІЛОМУ СВІТОВІ ГОЛОСІМ -
хто ми і чиї ми діти , і хто наша Батьківщина.

Управа Обєднання Українців у Великій Британії розішле незабаром Збіркові листи на Писанку для ЮКРЕНІЄН НЮСЛЕТТЕР і просить Вас усіх,читачі і прихильники Бюлетня і члени Обєднання,якнайретельніше зайнятися збіркою на НЮСЛЕТТЕР .
Хай у Вашому таборі чи оселі не буде ні одного такого,щоб не зложив бодай 6 п або I ш. на ЮКРЕНІЄН НЮСЛЕТТЕР .
Громада по пенсові і Українська Інформаційна Служба матиме потрібний фонд для періодичного видавння свого так потрібного журналу. - Смакуючи СВЯЧЕНЕ ЯЄЧКО не забудьте про ПИСАНКУ ДЛЯ ЮКРЕ-ніЄН НЮСЛЕТТЕР !

::

ОБЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ у В.БРИТАНІЇ - УКРАЇНСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ РАДІ

зібрало

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОДАТОК 22 СІЧНЯ

Вельдон Гостель / Корбі : М.Обережний I3 ш.,С.Равро I0 ш.,Н.Кравчук I3 ш., В.Париляк I3 ш.,М.Рудик I0 ш.,М.Пилипів I3 ш.,----
Бікон Данбі Гостель : Копацький I ф., ------------------------
Гангеркемп : К.Семенюк 3 ф.,А.Максименко 3 ф.,---------------

Вульфокс Гостель : М.Хміль I ф.,---------------------------
Гардвік Гостель : М.Борозенко I ф., Ф.Лизань I ф.,О.Біленко I2 ш., В.Тоцький I2 ш., I.Кравчук 6 ш.,Ф.Строгий I0 ш., ------------
Барбі Кемп : С.Телевний I3 ш., В.Река I0 ш., О.Журба I0 ш., В.Прийма I0 ш., В.Слободян 2/6 ш.,А.Гафранський 2/6 ш.,Г.Петрів I0 ш., М.Гиндер I0 ш., Я.Потятинюк 3 ш.,М.Дикула 3 ш., В.Ленчик 2/6 ш.,П.Стиранка 2/6 ш.,I.Волощук I0 ш.,М.Ісманицький I0 ш.,П.Петренко I0 ш.,Д.Корнух I3 ш.,А.Пищенко I0 ш., I.Сичів I0 ш.,М.Певців I0 ш.,В.Жураховський I0 ш.,В.Павлів I0 ш., М.Комар I0 ш.,----------------
Піт-Гостель Людльов : I.Грицай 8 ш.,П.Грицай 8 ш.,В.Пігула 8 ш., Г.Соколик 8 ш.,Ф.Лисенко 8 ш.,Т.Омеляненко 8 ш., Сало 8 ш., М.Бондаренко 8 ш.,М.СтаровійтI0 ш., I.Веремійчук 8 ш.,Т.Вовк 8 ш., П.Залозний 8 ш., В.Воскобійник 8 ш.,П.Мурко 8 ш.,Г.Кривохижа 8 ш., М.Лащенко 8 ш.,---------------

З різних місцевостей і гостелів вплинуло від пп.:

Г.Білоус I0., В.Кобилянський 5 ш., П.Опалій I0 ш.М.Федоренко 3 ш., I.Балага 3 ш.,Козловський 6 пенсів ,М.Шкирпань 6 пенсів,Перців 6 пенсів, I.Слобода 5 ш.,В.Глагус I ш.,А.Браславський 7 ш.,------

Довгаль 7 ш.,Ф.Бондаш 7 ш.,М.Браславський I0 ш.,Г.Болгановський 7 ш., Ф.Ковальчук 7 ш., В.Кондратюк 7 ш.,В.Ковальчук 7 ш., О.Духнiч 7 ш., В.Дребiт I0 ш., I.Русин 5 ш.,I.Процак 5 ш.,Винничук П. 5 ш.,I.Смаль I0 ш.,I.Лунiн 2/6 ш.,В.Федорчук 2/6 ш., А.Грабар 5 ш.,Г.Куцай I0 ш.,Л.Кузюмка I0 ш.,I.Хомяк I0 ш.,Панасюк П. I0 ш.,М.Монкаль I0 ш.,П.Багара I0 ш.,Ф.Куцай I0 ш.,Ярощук П. I0 ш.,С.Петрович I0 ш.,В.Наброцький I0 ш.,В.Конашук I0 ш., М.Гричко 7/6 ш.,П.Сухар I0 ш.,В.Новак 7/6 ш.,П.Копиця I0 ш., I.Бубнiв 5 ш.,Сава I2 ш.,Е.Шпачинський 3 ш., ---------------

:::

До I березня I950 р. зiбрано за посередництвом ОУуВБ Нацiонального Податку на загальну суму фунтiв I24 шилiнгiв 6 пенсiв 6 ---

:::

Святкування Роковин Тараса Шевченка :

ЛЕСТЕР :

Дня I8.3.ц.р. невелика заля У.М.С.А. в м.Лестерi в год.5 п.п. наповнилася людьми ,понад 90 осiб ,якi прибули на заздалегiдь заповiджену,осередком ОУуВБ мiста Лестеру ,АКАДЕМIЮ в честь найбiльшого Поета та Пророка Української Нацiї - Тараса Шевченка. Вступним словом п.iнж.Жовтобрух вiдкрив свято,зупиняючись над значенням самого свята та безсмертнiстю Тараса Шевченка.Реферат про життя та творчiсть Тараса Шевченка виголосив п.К.Сергiй. Художню частину програми свята виповнили виступи хору "Днiпро", пiд орудою п.А.Клiша й виступи деклamаторiв.
Хор"Днiпро" у своєму святочному виступi вiдспiвав "Заповiт","Реве та стогне" та "Думи моï". Декламували п.Р.-Н-ко :"Холодний Яр", Вяжевич - "Iван Пiдкова" ,Костюк "Кавказ". Особливе враження на присутнiх викликали мистецько виконанi декламацiї п.П.Л. "Бють пороги" та "Гонта в Уманi". п.П.Л. зумiв хистом власного декламаторського мистецтва унаявнити ту духову силу,що її Великий Кобзар залишив нам як невмируще завiщання в своїх творах. Вiдспiванням нацiонального гимну закiнчено Шевченкiвськi роковини в Лестерi. -

::::::::::: К-а.

Кейлей : Заходами мiсцевого вiддiлу ОУуВБ вiдбулося дня I3.3.ц.р. святкування Роковин Тараса Шевченка.У мiсцевiй церквi панотець Скакальський вiдправив Панахиду по Тарасовi Шевченковi. Пiсля Богослуження при великiй кiлькостi присутнiх в церковнiй залi вiдбулася Академiя. П.Мазур вiдчитав змiстовний реферат ,а хор пiд диригуванням п.Шкурупiя вiдспiвав декiлька українських пiсень на слова Тараса Шевченка . З деклямацiями виступали панi Шкурупiй та п.Фiль,Козаченко i Малик. На закiнчення вiдспiвано нацiональний гимн.---

Учасник

:::

Публична заява .

Вже вiд довшого часу траплялися в мойому таборi випадки,що пошта адресована на моє iмя i прiзвище попадала в моï руки в нарушеному станi,з порозриданими кувертами.Всупереч моïм перестерогам на адресу таборового начальства (українського) ,щоби шанувати англiйську засаду поштової тайни - дальшi випадки порушення моєї пошти знова повторилися.Дiйшло так далеко,що я в оборонi власних прав змушений звернутися до англiйських властей за iнтервенцiєю в цiлi припинення безправства певної групи людей,яка хоче бути таборовою цензурою.---

Сергiй Храпливий

Фульней Парк Гостель
Спалдiнґ / Лiнкш.

Українська солідарність на чужині.

Дуже часто отримуємо листи ,що наші члени раді б змінити місце праці і т.п. ,але здебільша вони не мають виглядів отримати нову працю,або не знають де б таку отримати. -
Ми раді,що цим разом можемо почати нову рубрику ПОМАГАЙМО СОБІ взаїмно втішною офертою для шукаючих праці.
Барон де Кремер прислав нам листа такого змісту :
" Пановні Панове , Прихильно прохаю Вас чи не має у Вас на приміті чоловіка та жінки ,котрі шукають праці у господарстві.Якщо маєте ,то будьте ласкаві напишіть мені по адресу :

Manor Farm,East Horrington,nr.Wells,Somerset
Baron de Kremer

Маєток : дім 7 кімнат ,садки з квітками біля дому ,садок з яблунями ,дві корови,теля,поросну свиню,тридцять курей і тринадцять двохмісячних поросят. Біля дому мається котедж для мешкання : три кімнати на долині і три на поверсі.
З великою пошаною М.де Кремер
Зацікавлених просимо писати безпосередньо на вище подану адресу, покликуючись на наше оголошення і листа п.барона Кремера до нас.-

:::

П. Юхим Ступай ,EBB Гостель Норт Линн ,Кінґс Линн ,Норфольк майстер в деревообрібці,має за собою багато праць із різьби в дереві,прохає всіх ,кому було б відоме деревообрібно-різьбарське підприємство подати йому адресу такого підприємства. - Можна писати прямо на адресу п.Ступая в Кінґслинн.

:::

РОЗШУКИ : Гайдичук Михайло ,зараз в США ,розшукує свого брата,Івана, що по деяким відомостям ЗУАДК мав би находитися на території Англії,як звільнений з полону із I.Української (Галицької)Дивізії. Правдоподібно п.Іван Гайдичук мав би находитися в таборі Кемстон. Просим прислати ласкаве зголошення до нашої Редакції!--------

:::

Рідні з БРАЗИЛІЇ шукають п.ШКРОМАРА ВАСИЛЯ ,який останньо мав находитися в таборі ПОВ № 82 , Тайкенагайм (?) . Хто знав би щонебудь про дальше перебування п.Шкромара - просимо повідомити нашу Редакцію. - Розшук подав в редакцію п.В.П.Глушко.------

:::

УВАГА бувші Вояки !

Управа Союзу Українців був.Вояків закликає всіх своїх членів, які змінили місце перебування і дотепер не подали своїх нових адрес, подати адреси. - Разом з тим Управа СУбВ ,які не належать до жадної комбатантської організації вступати в члени СУбВ. Союз Українців б.Вояків - це загально-українська комбатанська організація, доступна для всіх українців,був.вояків . Його завданням є :
I) гуртувати б.вояків, 2) дбати про їх громадське вироблення та вартість,3) усвідомлювати їм тверді вимоги громадського життя,
4) стояти за внутрішний мир та порядок в національному житті,
5) бути остовою державного центру - УНРади й її В.О. - Ось тому місце кожного бувшого вояка в своїй вояцькій громаді - Союзі Українців бувших Вояків. -
Членські заяви та потрібні інформації висилаємо бажаючим негайно. Їх можна одержати також в Уповноважених СУбВ чи в управах гуртків на місцях. Бажаючих прохаємо звертатися на адресу орг-референта СУбВ :

Мгр. С. Онисько
2I Норланд Сквер
Лондон В.II.

Управа СУбВ

:::

Оголошення

(за зміст оголошень Редакція не бере на себе жодної відповідальности

РОЗШУКИ :

Е.Ґ.Мороз - 6I. Квітманс Стр. Нюарк , Ню Джерзі ,У.С.А. розшукує ЯРОСЛАВА МОКЛОВИЧА із Станиславова ЗУЗ ,який мав би находитися у Великій Британії. П. Мороз прохає чимскорше зголосити прямо на його адресу в УСА .

МАТИ розшукує СИНА

Олена Бондаренко з Києва розшукує свого сина ОЛЕКСУ ,що виїхав з Відня дня 2 квітня I945 р.- По деяким відомостям Олекса Бондаренко мав би находитися в Англії, - Олена Бондаренко Мюнхен 23 Постлаґернд, Джермені .---

ПИШІТЬ ЩЕРАЗ

Олена Бондаренко з Києва просить автора листа,адресованого на Український Еміграційний Комітет у Мюнхені - Пасінґ , ІРО ЦМ I05 (Комітет помилково звернув цього листа /як невручаємого/ адресатові назад) щераз вислати того самого листа , або взагалі писати на таку адресу : Олена Бондаренко Мюнхен 23 Постлаґернд,Джермені

ДРУЗІ і ЗНАЙОМІ розшукують СТЕМПІН АЛЕКСАНДРУ яка виїхала з Німечини в I948 р. Всіх хто знав би місце перебування п.Стемпін Александри прохаємо подати вістку до Редакції Бюлетня ОУуВБ

УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ

готові до чоловічих сорочок передки-манижки, (гуцульскі)рушники,серветки - як також приймається замовлення. Маємо великий вибір взірців з усіх земель України. Виконання мистецьке - Ціни приступні ! За інформаціями і з замовленнями просимо звертатися на адресу Обєднання з виразним відміченням ВИШИВКИ (на куверті). ---

ДРУКИ - РОЗМНОЖУВАННЯ ДРУКІВ МАШИНОПИСУ - МИСТЕЦЬКЕ ОФОРМЛЕННЯ запрошень, брошур , програмок і т.п.
Направа,перерібка,концервація машин до писання,виміна шрифтів,прецизно-механічні й годинникарські роботи . Виконання скоре й бездоганне. Адресувати і замовлення присилати на ОБЄДНАННЯ ДЛЯ МЕХАНІКА.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА : Не поминайте нагоди поповнювати й відсвіжувати Ваше знання про УКРАЇНУ , її географію,історію й літературу. Помагайте Вашим Друзям,які в школі із підручників займанця вчились в анти-українському дусі. Присвячуйте вільний час науці але " ЧУЖОМУ НАУЧАЙТЕСЬ - ЦВОГО Ж НЕ ЦУРАЙТЕСЬ ! "
Популарним підручником для ведення таких курсів чи в цілі самообразування являється "САМООСВІТНИК". - (ціна I шил.) можна замовляти в Відділі Книжки і Преси Обєднання Українців у Великій Британії.

Від Редакції : Просимо Управи всіх Відділ в і Гуртків Обєднання присилати постійно дописи з організаційного та національно-культурного життя. З радістю вітатимемо Ваші статті з терену - з ділянки наших організаційних проблем і питань ,що відносяться до життя цілої української еміграційної спільноти у Великій Британії.---- Редакція застерігає собі право ред.коректи. РУКОПИСІВ НЕ ЗВЕРТАЄ !

Книжка ::: Преса

I. Найкращий підручник „ англійської мови.

Ми отримали обмежену кількість "САМОУЧКА" в опрацьованні професора Саскачеванського університету проф.Луцького . Підручник має 262 сторінки великого формату. Ціна за I прим. 20 шил.
Ціна другого накладу знижена !

---

2. ВЕЛИКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ у виданні І.Тиктора

Величина I0 x 7 x 2 I/2 сторінок 99I і шістьсот ілюстрацій. Це найбільша і найкраща ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, яка охоплює події від найдавніших часів до р.I948.
Ціна тільки 4 фунти. До кожного примірника залучено 6 чеків у вартості I0 шилінгів кожний. Хто має чек - той підписує і надсилає нам разом з готівкою ф.3: I0 : 0 , а відділ Книжки і преси висилає історію. На пересилку просимо долучити значки в сумі 2 шилінгів.

---

3. Брошура В.ПАЯНА в англійській мові "Я не можу вернутися" ціна одного примірника тільки 6 пенсів. Приймаємо замовлення на неменше як 5 примірників. - Дайте Вашим англійським знайомим ЗАМІСТЬ ПИСАНКИ цю брошуру. Зробите добре діло !

Велика знижка цін

	було	тепер
I. НАЗВА-УКРАЇНА - проф. В.Січинського	3 / 8	-:2:-
2. ЧУЖИНЦІ про Україну	7 / 4	:5:
3. Взори українських вишивок	6 / 3	:3:
4. Памятки української архітектури	7 / 3	:5:
5. Календарець українця	2 / -	:I:6

Нові книжки на наших полицях

ПОХІД УКРАЇНСЬКИХ АРМІЙ НА КИЇВ - ген-шт.ген.хор.М.Капустянського

ГОРИ ГОВОРЯТЬ - повість У.Самчука - з життя Карпатської України.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ проф.Крипякевича з картою із Княжих Часів ст. 88 ціна 7 / 6

"ЕНЕЇДА"Котляревського ст. 30 ціна I / 6

БОРЦІ ЗА ПРАВДУ - А.Кащенка - іст.повість	ст.I76	ш. 5/3
РОБІТНИЦТВО І БОЛЬШЕВИЗМ - Я.Дедалевський	ст.40.	ш. I/4
ЗОЛОТІ ВОРОТІ - О.Зуєвського - поезії	ст.64.	ш. 2/-
ЗА САМОСТІЙНУ І СОБОРНУ УКРАЇНУ - поівсть	I23.	ш. 3/-
ПРАЦЯ основа життя - Ю.Земляна ,розвідка	48	ш. I/3
КУРКУЛЬСЬКА ВІЛІЯ - збірка новель ,Д.Гуменна	44	ш. I/3

ЯК ЦЕ СКАЗАТИ ПО АНГЛІЙСЬКИ - Українсько-англійські розмови - ціна 9 пенсів -

---

П.Вільховий : Дівчина з голубими очима - оповідання ціна 6 пенсів

ЧИТАЙТЕ ПОСТІЙНО "БЮЛЕТЕН"ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ У В.БРИТАНІЇ

Редагує - Колегія :::::::::::: Ціна 9 пенсів

БЮЛЕТЕНЬ

Об'єднання Українців у Великій Британії

— BULLETIN — Published by the
Federation of Ukrainians in Great Britain Ltd.,
78, KENSINGTON PARK ROAD, LONDON, W.11. Tel. 727 6312

Рік 19 Квітень 1967 № 74

Христос Воскрес !

Із Світлим Празником Святої Пасхи - Христового Воскресіння приємно нам привітати Вас радісним християнським привітом - ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Майже дві тисячі років минає від того дня,коли то вперше людські уста промовили слова:"Христос Воскрес"! - були це ученики Христа - послідовники глибокої віри в перемогу добра над злом, любови над ненавистю,правди над неправдою та світла над темрявою.

І так,як Христове Воскресіння являється основою християнської віри,так і в нас українців цей Світлий Празник збуджує віру в те, що Голгофа,яку сьогодні переносить український нарід веде до воскресіння української державности - вільної України.

Святкуючи Христове Воскресіння,день Святої Пасхи,не вистарчає обмежитись лише до святочних привітів та побажань. З глибокою увагою треба застановитись над подіями,які відбулись майже дві тисячі років тому. Життя і наука Христа вказують нам правильний шлях яким повинно поступати людство,а це: любов,справедливість,пошанування, щирість, а найголовніше глибока віра в перемогу добра над злом.

В ім'я голошених ідеалів Христос не завагався прийняти на себе страшну Голгофу. Послідовники Христової науки пригадують нам про великі діла Христа та голошені Ним ідеї проповіщуються аж по сьогодні.Багато Христових послідовників,починаючи від Апостолів за проповідувані Христові ідеї спіткала мученицька смерть.

Перебуваючи далеко поза межами Рідного Краю в День Світлого Празника - Христового Воскресіння,призадумаймось і ми над тою страшною Голгофою українського народу.

Хай Христове Воскресіння дасть нам сил і витривалости, а найголовніше - глибокої віри в перемогу добра над злом, щоб ми разом з нашими рідними на Батьківщині зуміли мужньо протиставитись загарбникові наших земель. Не забуваймо,що лише по Голгофі прийшло Христове Воскресіння. Отож скріпім і ми нашу віру у воскресіння України, а нашими ділами і добрими вчинками докажім,що ми являємось гідними нащадками впавших Борців за святу ідею визволення з московського ярма.

Згуртуймо всі наші сили в ім'я голошених нашими попередниками ідей самостійности і соборности української Держави.

Ще раз висловлюємо Вам наші найкращі побажання в дні Христового Воскресіння, а всі ми разом з далекої чужини пересилаємо ці найкращі побажання для наших Батьків,Братів та Сестер у Рідному Краю і промовляємо:- Христос Воскрес!

Управа ОУуВБ.

ІЄРАРХІВ І ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ,ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР УНР В ЕКЗИЛІ І ОРГАНИ ЙОГО,БРАТНІ ОРГАНІЗАЦІЇНАШІ,УКРАЇНСЬКІ УСТАНОВИ ВІДДІЛИ ОУуВБ,УПРАВИ КЛЮБІВ,ЧЛЕНСТВО ОУуВБ ТА ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ВІТАЄМО РАДІСНИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Рада і Управа ОУуВБ.

СЛОВО ГОЛОВИ ОУуВБ
на XVIII - тих Річних Звичайних Загальних Зборах

Високодостойний Отче Протопресвітере, Вельмишановні Пані і Панове!

Маю велику шану і честь відкрити з черги XVIII-ті Річні Звичайні Загальні Збори Об'єднання Українців у Великій Британії.

Сьогоднішні Збори Об'єднання відбуваються в році важливих історичних подій цілої української нації. В цьому році українська еміграція буде святкувати 50-ти річчя Української Національної Революції яка розбудила приспаний і зґвалтований український нарід та підняла його на грізну, жорстоку і безкомпромісову боротьбу з окупантом.

В цьому році, в місяці листопаді, скликається Світовий Конґрес Вільних Українців, який має покликати до життя Світовий Союз Українців.

Великі і важкі завдання стоять перед цілою українською спільнотою у вільному світі. Для того, щоб ті завдання виконати, мусимо в першу чергу відректись від своїх власних і особистих амбіцій, відректись від вузько-партійних пристрастей та релігійної нетолерантности.

Не можемо, і не сміємо, дозволити собі на внутрішню боротьбу між собою, коли ворог катує і мучить наш нарід на рідних землях. Мусимо всі, як один, з'єднати наші серця і почування; всі як один мати перед собою одну ціль і мету:- ж и т и , б о р о т и с ь , а к о л и п о т р і б н о і в м и р а т и з а У к р а ї н у і для України.

Треба памятати, що не можна здобути Української Держави, коли ми не виплекаємо її у своїх власних серцях ! То ж кличу вас : -
п л е к а й м о ї ї !

Московський окупант робить шалений наступ на найдорожчу духову скарбницю українського народу - мову, мистецтво, культуру та літературу.

По всій Україні режим переводить судові процеси над українськими, переважно молодими, письменниками та працівниками культури і мистецтва та висилає їх до концентраційних таборів Мордовської АССР. В тих найтяжчих умовах переслідування - наш героїчний нарід не піддається та ставить очайдушний спротив.

То ж будьмо гідними своїх братів - героїв, що караються, мучаться, а не каються !

Спрямуймо всі наші зусилля і дії для допомоги нашим братам !

Піднесім могутній голос протесту проти переслідувань і жорстокого терору !

Сколихнім сумлінням світу для моральної підтримки героїчного українського народу, що карається по тюрмах московської імперії !

Ворог веде наступ на українську духовість не лише на рідних землях, а також розпочав цей наступ і на духовість української еміграції, з метою р о з л о ж и т и ї ї !

В місцях поселення наших людей, при допомозі своїх агентів - ворог організує товариства "дружби словянських народів".

Що то значить ?!

То значить, що йдуть намагання розбити єдність української еміграції та запрягти її до служіння імперіялістичним зазіханням Москви !

Закликаю всіх наших братів українців ; не піддаватись на провокацію, а навпаки, скріплювати свої рідні українські організації. Не сміє лишитись жадного українця поза організованим українським життям ! - така вимога сьогоднішнього часу !

В наступному році треба буде присвятити ще більше уваги нашому шкільництву та вихованню української молоді.

Уважаю за необхідне прискорення процесу оформлення молодечої організації при Об'єднанні.

Працею молоді має керувати сама молодь.

Молоді давати якнайбільше ініціятиви в її діяльности та заохочувати ту молодь,щоб сама з поміж себе вилонювала своїх провідників.

Нашим завданням лише є:- невичерпне джерело молодечої енергії скеровувати у позитивне русло її використання,щоб та енергія служила потребам та вимогам української справи.

При цій нагоді не можу поминути дуже важливої ділянки,а саме жіноцтва при Об'єднанні.

Треба відмітити факт,що Жіноча Референтура при Об'єднанні в особі пані Віри Смереки вже від довшого часу проявила себе в праці серед українського жіноцтва на терені Великої Британії.

Наполеглива праця Жіночої Референтки при Об'єднанні нарешті увінчалась успіхом - створення Товариства Жінок імени Олени Теліги. В цій справі мені залишається лише сказати декілька слів до української жінки:-

Ти, українська жінко є основою основ, народження,плекання і вирощування української дитини ! На Тобі лежить материнський обовязок - виковувати українське покоління,здорове тілом і духом,з гордим почуттям приналежности до української нації та готове до безкомпромісової боротьби за святі Ідеали. Виконай же свій материнський обов'язок !

Керівні Органи Об'єднання поробили далекойдучі заходи в справі організації літніх таборів для дітей і молоді. Ми мусимо приложити всіх старань і праці,щоб якнайбільше нашої молоді взяло участь в таборі організованому з рамени Референтури Молоді при ОУвВБ.

Як бачите,Вельмишановні Пані і Панове,перед ОУвВБ стоїть ряд завдань і багато праці - не лякаймось їх,не складаймо рук, будьмо горді з тих обовязків,що нам приходиться їх нести.

Приложім ще більш енергії,знання і досвіду,а втоді,я певний в тому,що ми зберемо багаті жнива.

Іменем Ради ОУвВБ вітаю всіх присутніх та бажаю найкращих успіхів у вашій праці.

Ваші рішення мають служити одній цілі - допомоги здобуття Соборної,Суверенної Української Держави !

Слава Україні !

Вічна слава Героям,що впали в боротьбі за славу України !

1-го квітня,1967 р. В.Коханівський

ПОВІДОМЛЕННЯ УПРАВИ ОУвВБ:

Цим повідомляється, що заходами ОУвВБ відбудеться від 29-го липня до 12-го серпня 1967 р. літній табір получений з Курсом Українознавства для молоді українського походження від 10-го року життя.

Табір-Курс,під опікою фахових викладачів і виховників,відбудеться в гарній околиці шкотської столиці Единборо.

Інформації подає і запис на Курс провадить Референт Молоді при ОУвВБ. Адреса Референтури Молоді:

Mr. F.S.Kucaj, 339,Park Road,Oldham,Lancs,England.

Управа ОУвВБ.

XVIII-ті РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОУуВБ

Рік-річно на протязі вже 18-ти років Об'єднання Українців у Великій Британії відбуває свої Річні Звичайні Загальні Збори - статутова повинність та практична доцільність - підсумувати діяльність,вибрати нові Керівні Органи,ухвалити бюджет організації,накреслити плян праці та все це затвердити постановами та резолюціями Зборів.

Цьогорічні XVIII-ті Загальні Збори ОУуВБ відбуті 1-го квітня,1967 року пройшли в дусі подій історичного значення для української еміграції,які вже відбулися або мають ще відбутися на протязі 1967 року.

Вже саме відкриття Зборів та слово Голови ОУуВБ п.інж.В. Коханівського,після урочистого привітання гостей,делегатів та членів присутніх на залі, вказувало на конкретні проблеми та визначувало напрям діяльности ОУуВБ над якими учасники Зборів повинні застановитися та прийняти відповідні рішення,наколи хочемо виконати наш обовязок супроти української справи на чужині та допомогти Рідному Краю в боротьбі проти московського окупанта. /Слово Голови ОУуВБ друкується на іншому місці цього Бюлетня./

З ряду привітань,як устних так і писемних, XVIII-им Загальним Зборам ОУуВБ відчувалось не лише саме побажання успіхів в переведені нарад Зборів. В привітах порушено ряд конкретних проблем і завдань звязаних з діяльністю ОУуВБ,що мають нерозривне відношення до завдань української спільноти у вільному світі та нашого існування і дії далеко поза межами Рідного Краю.Проблеми політичного,суспільно-громадського,релігійного,культурно-освітнього,виховного та господарчого характеру.Проблеми,які вимагають конкретної та послідовної дії суспільно-громадської організації.

Писемні привіти були зачитані п.інж.В.Хомяком. Думки висловлені в привітах учасники Зборів розвинули в більш конкретній формі чи то в дискусії над звітами,чи в плянувані праці на наступний рік.

Ділова частина Зборів розпочалась вибором Комісій Зборів: Верифікаційної,Номінаційної та Резолюційної.

За діяльність Управи і Ради ОУуВБ звітував секретар А.Костюк. В звіті Секретаря вказано на ряд досягнень на протязі року. Приплив нового членства до ОУуВБ,поїздки з рамени Управи ОУуВБ, вдержування постійного контакту з членством,активна участь членів Управи і Ради в Комітетах загально українського характеру з нагоди імпрез влаштовуваних спільно з іншими організаціями чи установами, зустрічі і розмови з англійськими приятелями та представниками інших національностей,переведання грошових збірок на допомогу іншим українських установам в провадженні ними визвольної справи та участь представників ОУуВБ у визначних подіях в житті української спільноти вказує на живучість та дієздатність організації,якою на сьогодні являється Об'єднання Українців у Великій Британії. Належну увагу в свому звіті Секретар присвятив справі співпраці з Братніми Організаціями та українськими Установами,як на европейському так і на заокеанському Континентах.Реферуючи справу Світового Конґресу Вільних Українців,що має відбутися в місяці листопаді 1967 р.,Секретар вказав на ряд труднощів,які повстають в цій справі,коли ходить про ОУуВБ,а головно з Організаційною Комісією для СКВУ.

Подаючи фінансові зіставлення - звіт, Секретар відмітив велику жертвенність членства ОУуВБ,а головно тих членів,які посвятили себе для праці в домах і клюбах при Відділах ОУуВБ, що своїми пожертвами уможливили поставити діяльність ОУуВБ на гідному рівні,який прислуговує суспільно-громадській організації.

Говорячи про успіхи Секретар не поминув і недоліків,які мали місце в діяльності Управи ОУуВБ.Видавнича діяльність у звітному році себе не оправдала.Також не осягнено успіху в справі шкіл для української дітвори при Відділах ОУуВБ та на прийшло до створення Молодечої Організації,мимо старань і заходів Референта Молоді при ОУуВБ.

В доповнені звіту Секретаря ОУуВБ виступив з звітом Референт Молоді при ОУуВБ п.Ф.Куцай.З звіту Референта Молоді учасники Зборів довідались про муравлинну,мозольну працю,яку провів п.Ф.Куцай з молоддю по різних осередках та Відділах ОУуВБ. Треба признати Референтові Молоді при ОУуВБ п.Ф.Куцаєві,його посвяту для справ у зорганізованні і вихованні молоді,його вміння і завзяття в

переведені запланованої праці. Конкретний вислід тої мозольної праці Референта Молоді є заплянування відбуття табору для молоді з кінцем місяця липня,а початок серпня ц.р.

З присланого звіту Референтки Жіноцтва при Об'єднанні Українців у Великій Британії учасники Зборів довідались про пророблену працю Жіночою Референткою панею Вірою Смерекою. У висліді і завершені праці пані В.Смереки і активности українського жіноцтва по Відділах ОУуВБ прийшло до створення Товариства Жінок іменем Олени Теліги.

В продовженні звітувань,щоб дати повний образ діяльности ОУуВБ , виступали делегати від Відділв ОУуВБ,а саме: А.Потопільний-Болтон,В.Романівський - Рочдейл,І.Смерека - Брадфорд,О.Дяків - Ноттінгам,М.Вашкович - Манчестер,А.Ясельський - Волтгам Кросс. Решта Відділв ОУуВБ прислала свої звіти в писемній формі,а тому делегати,як з Олдгаму,Гуддерсфільду,Лондону і ін. не виступали.

В звітах делегатів від Відділв ОУуВБ проушено проблеми щоденного життя їхньої діяльности. Вказано на успіхи та звернено особливу увагу на недоліки та труднощі місцевого характеру,які утруднюють нормальну діяльність Відділу.

Треба ствердити на підставі звітів делегатів,що у Відділах, які розпоряджають власними домівками,праця проводиться в більш сконкретизованих формах - згідних вимог і завдань ОУуВБ та хвилини і подій,які відбуваютьсч в загально українському житті.

Дискусія над звітами була поставлена в площину дальшої розбудови системи ОУуВБ,як під оглядом організаційним так і в ділянці господарчій. Головна увага дискутантів була звернена на ряд проблем,які на сьогодні є домінуючими в загально українському житті. Було висловлено ряд цінних зауваг і пропозицій щодо дальшої діяльности ОУуВБ та співпраці з іншими українськими організаціями,як на терені Великої Британії та і інших краях поселення української спільности.

В світлі успішно відбутої VI-ої Сесії Української Національної Ради, продискутовано можливості співпраці тих українських організацій,які стоять на плятформі ДЦ УНР.

Велике заінтересовання і інтузіязм виявлено в дискусії з приводу Світового Конґресу Вільних Українців,що має відбутися в листопаді ц.р. Пропозиція в цій справі недвозначно вказує,що делегація ОУуВБ має взяти участь в СКВУ.

Щоб гідно відзначити 50-ти ліття Української Національної Революції обговорено ряд справ,а найголовнішою з них,це справа всенаціонального замирення між українською еміграцією.

Порушено і обговорено справу табору для молоді цього року організованого з рамени ОУуВБ Референтурою молоді.

По уділені абсолюторії уступаючим Керівним Органам ОУуВБ приступлено до вибору нових Керівних Органів. На підставі предложеної листи Номінаційною Комісією Збори обрали на Голову ОУуВБ-п.інж.В.Коханівський,Заступник Голови - п.інж.В.Хомяк,Секретар-А.Костюк та членів Ради ОУуВБ пп.В.Вашкович,М.Довбуш,Ф.Куцай, Я.Панасюк,В.Романівський,М.Тарнавський,О.Чуйко,А.Ясельський та пані Віра Смерека.

Голова ОУуВБ п.інж.В.Коханівський предложив проєк бюджету на 1967/68 рік над яким розвинулась широка дискусія. Забираючі слово по справі бюджету вказували рямці в яких би бюджет мав охопити всю діяльність ОУуВБ. Збори предложений проєк бюджету затвердили з незначними поправками.

Р е з о л ю ц і ї Зборів прийнято з незначними поправками та зауваги./Текст Резолюцій Зборів друкується повністю на іншому місці/.

На закінчення треба вказати на діловий характер Зборів та вмілий підхід дискутантів до проблем нашого організованого життя. В дискусіях,як над звітами так і бюджетом виступали слідуючі пп: А.Потопільний,В.Бондаренко,В.Хомяк,І.Смерека,Я.Панасюк,А.Ясельський,М.Ковбас,М.Починок,В.Романівський,М.Шебець,В.Шеремета,мгр. С.Рнисько,М.Тарнавський,З.Дмитрів,А.Костюк,О.Дяків інж.В.Коханівський та ін.

Слід побажати,щоб рішення та постанови XVIII-их Загальних Зборів ОУуВБ спричинилися до росту і скріплення ОУуВБ,а тим самим популяризації української справи на чужині.

Закінчуючи Збори Голова п.інж.В.Коханівський побажав всім успіхів в праці . Збори закінчено відспіванням національного гимну.

Р Е З О Л Ю Ц І Ї
XVIII - тих Річних Звичайних Загальних Зборів Об'єднання Українців у Великій Британії з дня 1.4.1967.

Учасники Вісмнадцятих Річних Звичайних Загальних Зборів:-

1. Шлють щиросердечний привіт Українському Народові на Батьківщині та палко бажають йому стійкості і витривалості у його безкомпромісовій і затяжній боротьбі з окупантом. Зокрема пересилають гарячий привіт тим незчисленним борцям української культури і мистецтва, які в найтяжчих умовах переслідування та наступу ворога на українську культуру не завагались піднести свій голос спротиву в обороні найвищої української духової скарбниці, жертвуючи при цьому своїм життям, або поповнюючи лави невільників по тюрмах і засланнях московської тюрми народів.

2. У глибокій пошані та синівській відданості вітають Ієрархію та Духовенство обох Українських Церков та висловлюють вдячність за надіслані привітання і Архиєрейські благословення Зборам. Зокрема вітають Верховного Архиєпископа і Митрополита Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа з нагоди 75-ть річчя народин.
Для відмічення 20-ої річниці започаткованої ліквідації УКЦ на Україні клонимо наші голови перед численними Жертвами Ієрархів і Вірних та щиро вітаємо Тих, котрі й досі караються по тюрмах і засланнях за свою Віру, Церкву і Нарід, бажаючи Їм діждатись щасливої хвилини нашого національного і релігійного воскресіння.

3. Передають палкий привіт Президентові Української Національної Ради Вп.п. Миколі Лівицькому, Голові Української Національної Ради Вп.п. др. Якову Маковецькому, Голові Виконного Органу Укр.Нац.Ради Вп.п. др. А. Фіголю і всім ВШ. Членам Українського Державного Центру.
З радістю відмічаємо успішне переведення VI-ої Сесії УНРади та бажаємо якнайкращих успіхів у працях Державного Центру на користь визвольної боротьби Українського Народу.

4. Вважають за необхідність гідно відзначити 50-ти літній Ювілей Української Національної Революції, як невичерпного джерела духового надтхнення для всього українства у цілому світі до дальшої, ще більш завзятої, боротьби за наші Ідеали аж до остаточної перемоги.

5. З признанням відмічають ініціятиву і пророблену працю ІСНО перед Комітетом Українців Канади та Українським Конґресовим Комітетом Америки у справі приспішення речинця для відбуття Світового Конгресу Вільних Українців.

Одночасно з великим задоволенням вітають Декларацію Пан-Американської Української Конференції про скликання Світового Конгресу Вільних Українців у місяці листопаді цього року.

6. В и с л о в л ю ю т ь глибоке занепокоєння подіями, які мали місце на IX-ому Конгресі УККА та покладають надії, що Керівні Органи УККА доложать всіх зусиль, щоб полагодити ті непорозуміння на користь не партійних інтересів, але для добра цілої української справи .

7. С т в е р д ж у ю т ь , що ситуація в Англо-Українському Товаристві не покращала, а протилежно. Середовище, яке захопило АУТ для своєї прибудівки, вивело це Товариство на роздоріжжя непевності майбутнього, а в парі з цим не давши йому жадних напрямних в заміну й по сьогодні паралізує всі спроби, які мали і мають місце з боку СУуВБ, щоб АУТ привернути до нормального стану, який відповідавби тим завданням і вимогам ізза яких воно повстало.

8. В в а ж а ю т ь , що Керівні Органи СУуВБ робили відповідні заходи для цього, щоб на терені Великої Британії створити Все-український Координаційний Комітет, але тому, що деякі організації поставились до питання створення координаційного тіла досить холодно, щоб не називати негативно, роблені заходи не увінчались бажаним успіхом і досягненням для всього українства. XVIII-ті РЗЗЗ вважають й на дальше, що створення Координаційного постійно діючого тіла у Великій Британії являється вимогою часу.

9. В і д м і ч а ю т ь та одобрюють досі пророблену працю Референтом молоді і шкільництва при СУуВБ та вітають його далеко йдучі заходи для оформлення Організації Української Молоді та Шкільництва при СУуВБ, а зокрема радіють реалізацією переведення цього літнього табору для дітей і молоді з метою поглиблення їх знань про Україну.

10. Г а р я ч е п р и в і т а л и повідомлення про створення Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги при СУуВБ.

11. З е н т у з і я з м о м прийняли пропозицію Місто-голови СУуВБ, п. В. Хомяка, щоб у 20-ти річчя існування СУуВБ придбати в місті Лондоні репрезентативний Дім для зростаючих потреб нашої Установи.

12. Д о р у ч а ю т ь Керівним Органам на протязі наступної каденції поробити відповідні реєстраційні заходи для цього, щоб перевести координацію керівництва Відділами і Клюбами при СУуВБ.

За Резолюційну Комісію:-

М. Г. Тарнавський В. Хомяк В. Вашкович
М. Шебець П. Богач

П Р И В І Т И

XVIII-ті Річні Звичайні Загальні Збори ОУуВБ привітали :-

1. Президент Української Народньої Республіки в екзилі, Його Ексцеленція Микола Лівицький /писемно/
2. Голова Української Національної Ради, Високодостойний Пан др.Яків Маковецький. /телефонічно/.
3. Його Еміненція Верховний Архиєпископ-Митрополит Української Католицької Церкви Кардинал Йосиф /писемно/.
4. Його Високопреосвященство Високопреосвященний Митрополит Української Православної Автокефальної Церкви Ніканор.
5. Його Ексцеленція Апостольський Візитатор Українців у Західній Европі, Архиєпископ Іван Бучко. /писемно/
6. Його Ексцеленція Апостольський Екзарх для Українців візантійського обряду у Франції, Кир Володимир. /писемно/.
7. Його Ексцеленція Апостольський Екзарх для Українців католиків віз.обряду в Німеччині, Кир Платон. /писемно/.
8. Його Ексцеленція Апостольський Екзарх для Українців в Англії і Валії, Кир Августин, Ч.С.В.В. /писемно/.
9. Голова Представництва Виконного Органу Укр.Національної Ради Вп.Пан мгр.С.Онисько. /усно/.
10. Голова Генерального Церковного Управління у Великій Британії Всесвітлійший о.Протопресвітер С.Молчанівський /усно/.
11. Канцлер Української Католицької Церкви у Великій Британії, Вчесний о.пр.Стефан Вівчарук. /писемно/.
12. Комітет Українців Канади. /писемно/.
13. Сенат Організації Українських Націоналістів. /писемно/.
14. Центральне Представництво Української Еміграції в Німеччині.
15. Українське Національне Об'єднання Канади. /писемно/.
16. Українська Національна Єдність у Франції. /писемно/.
17. Союз Українців Австрії. /писемно/.
18. Координаційна Рада І С Н О . /писемно/.
19. Об'єднання Українців у Голяндії. /писемно/.
20. Українська Стрілецька Громада в Канаді. /писемно/.
21. Англо - Українське Товариство у Великій Британії. /усно/.
22. Організація Українок Канади. /писемно/.
23. Товариство Українських Жінок у Великій Британії. /усно/.
24. Товариство Сприяння УНРаді у Великій Британії. /усно/.
25. Організація Української Молоді у Великій Британії, Пласт-КВОМ.
26. Українська Громада у Швеції. /телеграмою/.
27. Парох міста Лондону і Округи, Вс.о.пр.С.Орач. /писемно/.
28. Вп.Пан інж.Дмитро Андрієвський. /писемно/.

XVIII-ті Річні Звичайні Загальні Збори Об'єднання Українців у Великій Британії, які відбулися в дні 1-го квітня 1967 року при 78 Кенсінгтон Парк Ровд, Лондон, В.11 висловили глибоку подяку ЙОГО Еміненції, Їх Ексцеленціям та Духовенству обох Українських Церков, Центральним та Краєвим Установам та Інституціям і всім Висодостойним Паням і Пнам, які зволили привітати наші Збори. Заразом XVIII-ті РЗЗЗ доручили новообраним Керівним Органам ОУуВБ скласти належну подяку.

Хай Дух Єдності запанує поміж нами !

БЮЛЕТЕНЬ

ОБЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ у ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

FEDERATION OF UKRAINIANS IN GREAT BRITAIN
78 Kensington Park Road, London, W.11.

Рік XIX — Грудень 1967 — Ч.75.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ !

НАШІ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ В ДНІ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1968 РОКУ ПЕРЕСИЛАЄМО:
УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ НА БАТЬКІВЩИНІ,
ІЄРАРХАМ ТА ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ НА ЧУЖИНІ,
ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ п.М. ЛІВИЦЬКОМУ,
ГОЛОВІ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ др.Я.МАКОВЕЦЬКОМУ, та ВСІМ ЧЛЕНАМ ПРЕЗИДІЇ УНРАДИ,
ГОЛОВІ ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ УНРАДИ др.А.ФІҐОЛЕВІ ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ ВО І ВСІМ ЧЛЕНАМ УНРАДИ,
ГОЛОВІ ПРОВОДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ п.О.ЖДАНОВИЧОВІ-ШТУЛЕВІ.ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ ПУН,
СЕКРЕТАРЯТОВІ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ: ПРЕЗИДЕНТОВІ о.др.В.КУШНІРЕВІ ТА ГЕН.СЕКРЕТАРЕВІ п.М. ПЛАВЮКОВІ,
ПРОВОДОВІ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ ІДЕОЛОГІЧНО СПОРІДНЕНИХ НАЦІОНАЛІСТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ ЇЇ,
ПРОВОДАМ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ПАРТІЙ,
ПРОВОДАМ СУСПІЛЬНО-ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА ЧУЖИНІ,
ВСІМ УПРАВАМ ВІДДІЛІВ ОУуВБ,УПРАВАМ ТОВАРИСЬКИХ КЛЮБІВ ПРИ ОУуВБ , ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ ОУуВБ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ ТА БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО В НОВОМУ 1968 РОЦІ.

Управа
Об'єднання Українців у Великій Британії.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Президент Пан-Американської Української Конференції о др. В.Кушнір відкриваючи Перший Світовий Конґрес Вільних Українців сказав:"Мрія і задуми українських поколінь сповнилися сьогодні. Перший Світовий Конґрес Вільних Українців - це історична дійсність".

Українська спільнота у Вільному Світі з великою прихильністю та відданістю поставилась до ідеї скликання СКВУ. Не пішли намарно переговори і пертрактації в продовж довгих років,шоб ту історичну дійсність поставити перед загалом української спільноти як вимогу часу в обличі жахливого поневолення України імперіялістичною та загарбницькою Москвою.

Перший Світовий Конґрес Вільних Українців відбувся в днях 12 - 19 листопада 1967 року в місті Ню Иорку Гілтон Готелі з участю 1003 зареєстрованих делегатів та тисячі гостей,які зїхались з усіх сторін земної кулі на найбільші історичні збори українців у вільному світі.

СКВУ формально почався в неділю дня 12-го листопада відправою Богослужень в Українських Церквах міста Ню Йорку, а в понеділок дня 13-го листопада успішно відбулась пресова конференція українських журналістів в Ню Йорк Гілтон в якій взяли участь представники пресових агенцій західного світу.

Пленарні сесії Першого Світового Конґресу Вільних Українців попереджували Світові Зїзди та Конференції українських організацій: суспільно-громадських,жіночих,молодечих,журналістів,вояків,інженерів, студентів та науковців.

В четвер дня 16-го листопада відбулось величаве відкриття пленарної сесії Першого Світового Конґресу Вільних Українців. Винесення прапорів,відспівання національних гимнів та молитва прочитана Митрополитом Іоаном Теодоровичом з США внесли святочний настрій серед учасників Конґресу.

Ділову Президію Першого СКВУ очолили: Президент о.др.В.Кушнір, Віцепрезидент п.Й.Лисогір та голови делеґацій центральних українських установ.На секретарів СКВУ покликано пп: М.Плавюк, І.Білинський та др.В.Фостун.

До почесної Президії СКВУ запрошено Ієрархів Українських Церков та представників інших віровизнань.

Участь Владик,Пастирів та Духовенства Українських Церков вказувала на історичну повязаність Української Церкви з життям та діяльністю українського народу,як на Батьківщині так і на еміграції. Співзвучність духового відтинку з потребами і завданням української спільноти у вільному світі недвозначно вказувала,що СКВУ являється найвищим органом нашого щоденного громадського життя.

В продовжені нарад Першого СКВУ дня 17-го листопад відбулась друга пленарна сесія в програму якої входили Конґресові наради, праці Комісій, звітування та виголошення привітань .
Привіти для СКВУ склали від українських установ та центральних організацій: М.Шеґедин і М.Болюх з Австралії,В.Іваницький з Аргентини, Ю.Костюк з Австрії,о.Г.Фуканчик з Бельгії,Р.Лісовський з Вел.Британії, В.Васюк з Венецуелі,О.Кушпета з Голляндії,А.Мельник з Німеччини, М.Гец з Бразилії,В.Коханівський з Вел.Британії /привіт Голови ОУуВБ п.інж.В.Коханівського містимо повністю на іншому місці цього Бюлетеню/,В.Лазовінський з Франції,О.Лотоцька від СФУЖО,О.Коваль від СУМ Б.Футей від ЦЕСУС,Ю.Ференцевич від Пласту,др.В.Галан від ветеранських організацій,Д.Криволап від ОДУМ,О.Ніжанківський з Швайцарії. Також було рішено переслати привітання для українських генералів: В.Удовиченкові,М.Капустянському і О.Загородському.

З чужинецьких чинників привіти для СКВУ наспіли від: бритийського консула в Ню Йорку,губернатора В.Л.Гю,бувшого президента Трумана губернатора Н.Рокфеллера,посадника Філядельфії Д.Фейта,посадника Ню Йорку Д.Лінзі,канадійського премєра Л.Пірсона,міністра закордонних справ Канади п.П.Марьіна.

Тогож самого дня відбулася демонстрація перед Об'єднаними Націями.В демонстрації взяли участь понад тисячу делегатів та гостей СКВУ,щоб звернути увагу вільного світу та задокументувати наш спротив проти комуністичного колоніялізму та московського поневолення. Сотні транспорентів з протимосковськими лозунгами,спів "Не пора, не пора",телевізійні інтерв'ю та пресові коресподенти - все це вказувало на важливість української проблеми в західньому світі,а українська спільнота спромоглась в 50-ти річчя Української Національної Революції проблему незалежности поневолених народів Москвою вміло перед світом /Об'єднаними Націями/ поставити.

Пленум СКВУ заслухав чотири доповіді,які були виголошені:
Редактор І.Сирник,делегат КУК Канада - "Українці в краях свого поселення.
Проф.Лев Добрянський,делегат УККА - "Концепція нашої політики в житті наших країн".
Д-р Г.Васькович,делегат КОУГЦУ Европа - "Соціяльно політичний стан в Україні та способи нашої допомоги визвольній боротьбі українського народу".
Проф. д-р Ю.Бойко,делегат КОУГЦУ Европа - "Духовий стан на Україні і еміграція".

Величава маніфестація за ВОЛЮ УКРАЇНИ в одній з найбільших заль Ню Йорку,Медісон Сквер Ґарденс,при участі 12 тисяч людей задокументувала перед світом бажання та рівночасно вказала на потребу волі,самостійности та суверенности поневоленому,але не скореному, українському народові.

На маніфестації з промовами виступили: достойний Михайло Стар всім добре знаний канадийський парляментарист українського роду, Президент Української Народньої Республіки М.Лівицький,проф.С.Ленкавський від ЗЧ ОУН, ред.О.Жданович-Штуль від ПУН-ОУН та проф.М.Радзінський від гетманського руху.

По схвалені Резолюцій Маніфестації та зачитані молитви Архиєпископом Мстиславом відбулась мистецька частина маніфестації.

Маніфестація почалась молитвою Кир Амврозія Синишиного та апелем в пошані в боротьбі за волю України. Тисячі членів молодечих організацій СУМ, Пласт, МУН, ОДУМ з своїми прапорами і своїх однострoях внесли барвистість і житерадістність відбутій маніфестації.

Не зважаючи на зливний дощ учасники Маніфестації за Волю України /не всі/ подались улицями Ню Йорку під будинок совітської місії в ОН, щоб спонтанною демонстрацією перед будинком сов. місії висказати наші почування поневолювачам України.

Демонстрантів зустріла американська кінна поліція загородивши дорогу до будинку сов.місії. Не обійшлось і без сутичок з поліцією, арештів та декілька легких поранень. При цьому демонстранти спалили декілька сов.прапорів. Американська преса, а особливо Ню Йорк Таймс широко коментували про відбуту демонстрацію.

Демонстрація перед будинком сов.місії показала, що українська спільнота здібна не лише на зібраннях обстоювати свою правду за волю Україні але у випадку потреби зуміє також цю правду обстояти і фізично.

Ще цього самого дня субота 18-го листопада відбулася третя пленарна сесія Першого СКВУ. На цій сесії відбулися **зложення** заяв речників Світових Зїздів і Конференцій окремих ділянок українського збірного життя у вільному світі.

Четверта пленарна сесія СКВУ в неділю дня 19-го листопада розглянула: звіти Комісій, прийняття статуту установи Світовий Конгрес Вільних Українців та вибір керівних органів Секретаряту СКВУ.

До Першого Секретаряту СКВУ обрано:

Президент - о.др.Василь Кушнір /Канада/

Заступники Президента: Йосиф Лисогір /ЗДА/, Антін Мельник /Європа/, д-р Іван Іваницький /Аргентина/, інж.Степан Плахтин /Бразилія, Мирослав Блюх /Австралія/.

Генеральний Секретар - Микола Плавюк, /Канада/

Заступники секретаря - Ігнат Білинський /ЗДА/, д-р Святомир Фостун /Європа/

Скарбник - Іван Іванчук /Канада/

Заступники скарбника - проф. д-р Богдан Гнатюк /ЗДА/
Омелян Коваль /Європа/

Члени Президії - ВПреосвящен.Митрополит Кир Максим Германюк /Укр.Католицька Церква/, ВПреосвящен.Архиєпископ Мстислав Скрипник /Укр.Православна Церква/, Пастор Іван Яцентій /Укр.Протестантські Церкви/, ред.Іван Сирник /Канада, д-р.Матвій Стахів /ЗДА/, прот.Іван Бачинський /Європа/.

Контрольна Комісія - Юліян Ревай /ЗДА/, д-р Михайло Марчук /Канада/, д-р Микола Іванович /Європа/, інж.Венедикт Васюк /Венезуеля/, проф.Мирослав Шеґедин /Австралія/.

Діяльність Секретаряту СКВУ на перших два роки з осідком в Канаді, а дальші роки в ЗДА та Європі. Секретарят обрано на шість років.

На закінчення СКВУ відбувся величавий бенкет де головним промовце був Дост.Дж.Діфенбейкер бувший премєр Канади та відданий приятель укр.справі.

Виступ Дост.Дж.Діфенбейкера на бенкеті СКВУ залишиться на довгі роки в памяті всіх учасників. Дост.Гість не лише вказав на лицемірство московського колоніялізму і загарбництва але послугoвуючись цитатами з творів Т.Шевченка, Дж.Діфенбейкер недвозначно вказав, що українці мусять провадити свою визвольну боротьбу, щоб порвати кайдани невільництва. Він вірить, що прийде час і західні потуги, які на сьогодні не хочуть бачити важливости українського питання, прозріють, а до цього часу українцям не можна зневірyватись бо боротьба, яку ведуть, за свою незалежність є оправданою і самозрозумілою.

Проф. Л.Добрянський Президент УККА вручив, цього вечора, Дост. Дж.Діфенбейкерові Шевченківську медалю Волі за його поставу в користь України в ОН.

Такою ж самою медалею нагороджено на бенкеті СКВУ проф. Олександра Грановського.

В мистецькій частині відбувся виступ квартету "Верховина" та знаного соліста з Англії Володимира Люціва.

Президент о.д-р.Василь Кушнір своїм кінцевим словом офіційно закрив Перший Світовий Конґрес Вільних Українців.

Про СКВУ заговорила вся преса вільного світу наголошуючи питання самостійности України.

І коли при відкритті Президент ПАУК о.д-р В.Кушнір вказував на історичну дійсність,а в продовж Пленарних Сесій СКВУ делегати і гості жили тою дійсністю то на сьогодні вже та дійсність накладає на українську спільноту певні завдання,які ждуть на виконання.

Чи Перший Світовий Конґрес Вільних Українців був скликаний лише для маніфестацій і демонстрацій ? На це питання докладну відповідь знайдемо в ПЕРШОМУ МАНІФЕСТІ Президії СКВУ до Українського Народу в Україні і поза її межами в СССР та в країнах московського бльку./Наведемо лише кілька уступів з цього Маніфесту/.

"Перше завдання Світового Конґресу Вільних Українців - розглянути сучасну ситуацію в Україні та поза нею і обміркувати способи і засоби для найвидатнішої допомоги визвольній справі України".

"Друге завдання Конґресу - узгіднити діяльність української громади в кожній країні цих континентів для того,щоб не лише зберегти національну субстанцію українства,але також розвинути українську громаду в цих краях у всіх ділянках життя до найвищого ступення.Вся українська спільнота цих країн невідмінно має бути скерована в своїй діяльності до того,щоб всебічна допомога Україні була найуспішнішою".

"Ми учасники Світового Конґресу Вільних Українців,заявляємо перед цілим світом,що українська національна спільнота у вільному світі допомагатиме своєму народові в його боротьбі доти,аж поки він остаточно визволиться і побудує незалежну суверенну і соборну державу".

Віримо,що й загал членства Об'єднання Українців у Великій Британії дасть повну підтримку Керівним Органам ОУуВБ,щоб вивязатись з тих завдань,які на сьогодні стоять перед суспільно-громадською організацією. Наведені уступи з Маніфесту Президії СКВУ недвозначно вказують яким шляхом маємо йти,щоб осягнути краще завтра для многострадального українського народу,а тим самим для нас самих і наших дітей.

Нехай Новий 1968 рік буде роком посиленої праці в дусі постанов та рішень Першого Світового Конґресу Вільних Українців.

А.Костюк.

ДЕЛЕГАЦІЯ ОУуВБ на СКВУ:

Відсистеми Об'єднання Українців у Великій Британії делегатами на Перший Світовий Конґрес Вільних Українців були:

Голова ОУуВБ - інж.В.Коханівський делегат Об'єднання Українців у Великій Британії.

Заступник Голови - інж.В.Хомяк делегат Об'єднання Українців у Великій Британії.

Секретар ОУуВБ - А.Костюк,делегат Легії Українських Повстанців.

Член Управи ТУЖ ім.О.Теліги - пані Починок,делегатка Товариства Українських Жінок імені Олени Теліги.

Член Управи СУбВ - п.З.Дмитрів заступав Союз Українців бувших Вояків.

ПРИВІТ ГОЛОВИ ОУуВБ ПЕРШОМУ СВІТОВОМУ КОНҐРЕСОВІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Блаженні Митрополити,Високопреосвященні Єпископи,
Високодостойний Пане Голово,Високий Зїзде !

Мені припала велика честь в імені Об'єднання Українців у Великій Британії,Легії Українських Повстанців у Великій Британії, Союзу бувших Українських Вояків та організації Товариства Українських Жінок ім.Олени Теліги,передати учасникам Першого Світового Конґресу Вільних Українців щиросердечний і палкий привіт та побажати Вам найкращих успіхів у Вашій праці на користь визвольної боротьби нашого поневоленого,але не скореного,народу.

Перший Світовий Конґрес Вільних Українців має своє велике історичне значення, він є доказом того,що українська еміграція

здібна переборюти найбільші перешкоди внутрішнього характеру та мобілізувати всі творчі сили і скерувати їх на службу однієї Великої Священної Ідеї - боротьби за волю нашого народу,що стоїть у нерівній,затяжній і кривавій боротьбі з окупантом.

Цей Конґрес наповнює наші серця почуттям великої гордости в собі та почуттям гордости і певности віри в наших рідних українських провідників,які не дивлячись на розбурхане море,життя української еміграції,зуміли протягом десятків років провести неушкодженим пароплав до тихіх берегів з таким дорогоцінним скарбом імя якого є сьогодні Світовий Конґрес.

За той гигантичний вклад праці від нас всіх належиться найсердечніша подяка,в першу чергу,невтомному Капітанові того пароплава,що віз дорогоцінний скарб - нашому Високодостойному Президентові д-р В.Кушніреві,та його цілий команді - членам Організаційної Комісії,членам Програмової Комісії та всім тим,що безпосередньо чи посередньо спричинились до того великого успіху.

Великій геній Тарас Григорович Шевченко писав:"І неситий не виоре на дні моря поля,не скує душі живої,живущого слова, воно знову оживає і сміється знову". Від проголошення оцих слів пройшло вже більше як сто років,але ці слова і сьогодні є такі свіжі і актуальні,як в час їх проголошення.

Конґрес який ми відбуваємо сьогодні є доказом того,що ніхто, нігде і ніколи не всилі скувати героїчної української душі та ліквідувати оте невмируще,вічноживуще українське слово.

Нехайже оте Боже Проведіння,що допомогло нам успішно пройти цей перший етап до наших стремлінь,поможе також нам в недовгому майбутньому дійти до своєї власної Української Суверенної Держави.

Слава Україні !

Вічна слава Героям,що впали в боротьбі за Славу України !

17-го листопада,1967 р. Голова ОУуВБ - інж.В.Коханівський в.р.

З В Е Р Н Е Н Н Я
СЕКРЕТАРЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

до української спільноти в краях вільного світу в справі відзначення 50-тих роковин проголошення Української Народньої Республіки самостійною,від нікого незалежною,вільною суверенною Державою Українського Народу.

Виконуючи постанови першого Світового Конґресу Вільних Українців,а зокрема його рішення про відзначення цілою українською спільнотою у вільному світі 50-тих роковин Української Незалежности Секретарят Світового Конґресу Вільних Українців закликає всі наші церковно-релігійні та суспільно-громадські об'єднання доложити всіх старань,щоб ті святкування стали виявом національної єдности української спільноти в діяспорі,доказом нашої Солідарности з Українським Народом у його невпинних змаганнях до привернення суверенности і незалежности Держави Українського Народу,та щоб вони були могутнім протестом проти комуністичної Москви та нею наставленого колоніяльного режиму в Україні,які поневолюють український нарід на його власній землі.

Доложім всіх старань,щоб у святкуваннях Української Незалежности були заступлені всі наші організації та установи,а зокрема наша молодь. Хай наше молоде покоління виявить себе з нагоди тих святкувань ПЕРЕЄМНИКАМИ та ПРОДОВЖУВАЧАМИ державницьких традицій українського народу.

Проведім широку інформаційну акцію серед наших співмешканців та співгромадян про державницькі стремління українськогонароду, переконаймо їх,що комуністична Москва осталась останьою колоніяльною імперією,яка поневолює не лише Україну,але й 26 інших народів, а її загарбницька політика є загрозою для цілого волелюбного людства.

Подбаймо,щоб уряди країн нашого поселення піддержали наш апель до Організації Об'єднаних Націй - засудити комуністичну, Москву,яка не лише проти волі українського народу окупувала територію України,але яка в суперечь Всесвітньої Деклярації Прав Людини знищила Українські Церкви в Україні,ув'язнює діячів українського

політичного,культурного,наукового,громадського життя, насильно проводить русифікацію населення України,відмовляє мешканцям України елементарних людських прав,тільки тому,що вони зберігають любов до своєї землі і народу.

Секретарят Світового Конґресу Вільних Українців прохає Владик Українських Церков та Проводи наших релігійних об'єднань благословити ці Ювілейні Святкування нашої спільноти,а всі Центральні Репрезентації,Крайові надбудови,Проводи всіх наших організацій та установ закликаємо активно причинитися до успішного переведення великих роковин 50-ти ліття Української Незалежности.

За Президію Секретаряту СКВУ:

о.д-р Василь Кушнір в.р. Президент

Микола Плавюк в.р. Генеральний Секретар

15 грудня 1967 року
Вінніпеґ,Канада.

ВІДВІДИНИ КАНАДИ

Після успішного закінчення СКВУ,Голова ОУуВБ п.інж.В.Ксханівський та Секретар ОУуВБ А.Костюк,дня 22-го листопада 1967 року прибули до Канади міста Торонто. Голова і Секретар відбули ряд зустрічей з друзями бувшими членами Об'єднання Українціву Великій Британії,котрі виемігрували до Канади з Англії.
Зложили візиту Краєвій Управі Українського Національного Об'єднання Канади де мгр.Є.Мастикаш - Секретар УНО поінформував Голову та Секретаря ОУуВБ про працю УНО,членство та досягнення якими на сьогодні УНО і Братні Організації можуть похвалитися.На закінчення п.мгр.Є.Мастикаш обвів та показав забудування УНО. При цьому також відвідали Видавництво Нового Шляху.

Візита в Українській Стрілецькій Громаді була приємною подією і як Голова так і Секретар ОУуВБ багато довідались про комбатантське життя в Канаді від доброго приятеля ОУуВБ та Секретаря УСГ в Канаді п.інж.М.Селешка.

Великим успіхом увінчалась зустріч в Торонті з Головою ПУН, Президентом УНО п.Біляком,п.інж.Плахтином Президентом Українсько-Бразилійського Клюбу та співробітником часопису Хлібороб,д-р З. Книшем,Головою УНЄ у Франції п.В.Лазовінським,п.Ю.Карманінсм,якого Лондон знає з нагоди його доповіді в ОУуВБ в місяці липні 1967 р., п.ред.В.Веригою та ряду інших визначних громадян м.Торонта.

Побут в Гамільтоні та участь в бенкеті влаштованим Філією УНО в Гамільтоні з нагоди п о б літту Голови ПУН,доповідь Голови ПУН"Що нам дав СКВУ",ряд переведених розмов з знакомими та суспільно громадськими діячами дали Голові та Секретареві ОУуВБ докладний образ,як діють,працюють і які успіхи мають українці в Канаді.

З нагоди побуту в Торонті Голова і Секретар ОУуВБ мали виступ в в Торонтському Радіо - інтервю про СКВУ та життя української спільноти у Великій Британії.Цей виступ був влаштований керівником українського відділу "Пісня України" п.Наумчуком.

Незабутньою залишиться зустріч бувших українських партизан на хуторі недалеко Торонта в приміщені Дениса Волинця.В зустрічі взяло участь около 40 бувших волинських партизан.

Свій побут в Торонті і околиці Голова і Секретар ОУуВБ завдячують друзям А.Славичові та С.Цвикові,які доклали багато труду і праці,щоб візита в Канаді була успішною.

А.К.

Від Управи ОУуВБ:

Цим прохається всі Управи Відділів ОУуВБ,Управи Товариських Клюбів при ОУуВБ та поодиноких членів ОУуВБ,щоб в найскоршому часі повернули всі збіркові листи,кому було висламо,і які до сьогодні ще не повернуто.

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ

Зі Святами Різдва Христового
і
Новим 1968-им Роком
вітає
Український Нарід на Батьківщині,
Пана Президента Української Народньої Республіки,
Пана Віцепрезидента Української Народньої Республіки,
Панів Голів і Членів Української Національної Ради
й Виконавчого Органу,
Ієрархів Українських Церков і їх Вірних,
Визнавців Державного Центру
Української Народньої Республіки,
і їх Організації та всіх Українців і їх організації
на чужині
І
Бажає Їм Успіхів і Щастя.

Представництво Виконавчого Органу
Української Національної Ради у Великій Британії.

++++++++++

До
Голови ОУуВБ
п.ніж.В.Коханівського

Найсердечніші Різдвяні та Новорічні привітання і побажання Вам і ВСІМ членам Обєднання Українців у Великій Британії пересилає

Оберон Герберт
Голова Товариства ім.Мазепи.

+++++++++++

Управа Відділу ОУуВБ в Гудерсфільді пересилає сердечні побажання Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року Головній Управі ОУуВБ,Раді ОУуВБ та всім Членам Об'єднання Українців у Великій Британії.

Управа ОУуВБ в Гуддерсфільді.

++++++++++++

Усім членам Відділу ОУуВБ в Лондоні,усім Управам Відділів ОУуВБ та всьому членству Об'єднання Українців у Великій Британії - Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року
бажає

Управа Відділу ОУуВБ
в Лондоні.

+++++++++++

Управі і всім членам Об'єднання Українців у Великій Британії - Веселих Свят і Шасливого Нового Року

Григорій Безуглий.

===========

Друзям і Побратимам по зброї, всім членам
Легії Українських Повстанців у Великій Британії-
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО
НОВОГО 1968 РОКУ

бажає

Команда Легії Українських
Повстанців у Вел.Британії.

+++++++++++

З нагоди Свят Різдва Христового вітаю Управу і Раду Об'єднання Українців у Великій Британії та всіх Членів Об'єднання нашим українським привітом - ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ - та бажаю всім Веселих Свят та Щасливого Нового Року !

Микола Юрчишин.

++++++++++

З Різдвом Святи і з Новим Роком вітаємо Управу ОУуВБ, Відділ ОУуВБ в Лондоні, всіх членів ОУуВБ, друзів та знайомих.

Веселих Свят і багато успіху в Новому Році.

Родина Остапчуків

Торонто, Канада.

++++++++++

Христос Раждається !

З нагоди Різдва Христового прийміть щиросердечні побажання Веселих Свят і щасливого Нового Року Управі і членству ОУуВБ

бажає

Ю. Тиміщак.

+++++++++++

Управі, Раді і всьому членству ОУуВБ Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

бажає

Управа Відділу
в Рочдейлі.

++++++++++++

Управі ОУуВБ і всім співробітникам з нагоди Різдва Христового найщиріші побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року бажає П.Свідер.

+++++++

БЮЛЕТЕНЬ
Об'єднання Українців у Великій Британії

— BULLETIN — Published by the
Federation of Ukrainians in Great Britain Ltd.,
78 KENSINGTON PARK ROAD, LONDON, W.11. Tel. 01-727 6312

Рік 20 Квітень 1968 № 76

ХРИСТОС ВОСКРЕС ! - ВОІСТИНУ ВОСКРЕС !

Вітаючи членство та прихильників Об'єднання Українців у Великій Британії з радісним празником Христового Воскресення - шлемо наші привітання:

- Президентові Української Народньої Республіки,
- Президії й Виконавчому Органові Української Національної Ради,
- Голові ПУН та Українського Націоналістичного Руху,
- Ієрархам та Духовенству Українських Церков на чужині,
- Керманичам української культури,наукових,суспільно-громадських і політичних організацій та установ,
- Всім братнім організаціям та всім українцям доброї волі, що визнають і змагаються за ті самі,що й ми,Ідеали,

Окремий привіт шлемо многострадальному Українському Народові та Оборонцям Його волі,бажаючи всім на Рідних Землях,в північних каторгах заслання й по чужині розсіяним ВОСКРЕСІННЯ Української Правди на звільненій Україні від червоного ярма!

ХРИСТОС ВОСКРЕС ! - ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА !

Управа ОУуВБ.

-:-

XIX-ті РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОУуВБ

В суботу дня 30-го березня 1968 року відбулися XIX-ті Річні Звичайні Загальні Збори Об'єднання Українців у Великій Британії. Участь в Зборах взяли делегати від Відділів ОУуВБ,члени особисто та запрошені гості.

Голова ОУуВБ п.інж.В.Коханівський відкриваючи XIX-ті Збори ОУуВБ привітав присутніх та закликав вшанувати однохвилинною мовчанкою померших членів ОУуВБ /П.Бодучак - Голова Гуддерсфільдського Відділу ОУуВБ, І.Кріцак та проф.С.Далавурак /.

В дальшому слові Голова ОУуВБ зупинився над тими подіями, які мали місце в житті української спільноти у Вільному Світі. Головну увагу присвячуючи відбутому Світовому Конґресові Вільних Українців Голова ОУуВБ також вказав на події в Україні та появу матеріялів,які свідчать про спротив українського народу проти московського визиску,русифікації та кольонізації комуністичним загарбником.Згадуючи про книжку "Лихо з розуму" Голова ОУуВБ звернувся з апелем,щоб членство ОУуВБ спопуляризувало цю книжку серед української спільноти у Великій Британії.

По затверджені порядку нарад Зборів з устними привітами для Зборів виступили: о.протопресвітер С.Молчанівський - Голова Генерального Церковного Управління УАПЦ у Великій Британії,передаючи привіт та благословення Зборам від Митрополита УАПЦ Високопреосвященійшого Ніканора та Генерального Церковного Управління. Голова Представництва ВО УНРади на Велику Британію п.мгр.С.Онисько привітав Збори іменем Представництва та Органів ДЦ УНР.

Писемні привіти,які наспіли XIX-им РЗЗЗ ОУуВБ зачитав Секретар ОУуВБ.

Вибором Комісій Зборів:Верифікаційної,Номінаційної та Резолюційної розпочато ділову частину Зборів ОУуВБ.

Звіт з діяльности Управи і Ради ОУуВБ здав Секретар ОУуВБ, вказуючи на ряд досягнень на протязі року.

В продовжені звітування виступив Референт Молоді при ОУуВБ п.Ф.Куцай та делегати від поодиноких Відділів ОУуВБ,а саме: Гуддерсфільд - пп І.Лійка та Т.Зінчук,Болтон- п.А.Потопільний, Олдгам-п.Д.Вяжевич,Пітерборо-п.М.Стегній,Рочдейл-п.В.Романівський, Енфілд-пп Ю.Турів та А.Ясельський,Вольвергамптон-п.С.Височан та від Жіноцтва звітувала п-ні К.Починок.

Доповнюючі звіти Референта Молоді та делегатів від Відділів дали повну картину життя і діяльности цілої системи ОУуВБ.

В загальній дискусії над звітами забрали слово: Голова ОУуВБ інж.В.Коханівський,мгр.С.Онисько,п.І.Процай,п.Веремчук,п.Я.Панасюк, п.А.Потопільний,п.О.Корольчук,п.М.Тарнавський,п.Ю.Турів,п.З.Дмитрів, п.М.Шебець,А.Костюк,п.Д.Вяжевич та інші.

Майже всі дискутанти велику увагу присвячували тим проблемам,які на сьогодні стоять перед суспільно-громадською організацією її членством,господаркою.Обговорено питання взаємовідносин з іншими суспільно-громадськими організаціями та особливу увагу дискутанти звернули на зовнішній відтинок нашої діяльности.

Уділивши абсолюторію уступаючим Керівним Органам ОУуВБ, Збори обрали нові Керівні Органи на 1968 /69 рік,а саме:- Голова ОУуВБ - п.інж.В.Коханівський,Заступник Голови -п.інж.В. Хомяк,Секретар - А.Костюк та члени Ради:пп.М.Довбуш,В.Романівський,Ф.Куцай,Я.Панасюк,М.Тарнавський,О.Чуйко,А.Ясельський,А.Потопільний та п-ні В.Смерека.

Збори також затвердили авциторів ОУуВБ,якими є Дайвіс і Тейлор Ко.

Обговоривши справи шкільництва Збори затвердили прелімінар бюджету ОУуВБ на 1968/69 рік.В основу пляну праці лягли висловлені думки в дискусії,які Рада ОУуВБ поширить і затвердить.

По зачитані Резолюцій Зборів Резолюційною Комісією внесено ряд поправок і доповнень.Резолюції прийнято Зборами./Текст Резолюцій XIX-их Зборів друкується на іншому місці/.

На закінчення учасники Зборів висловили ряд побажань і запитів на які Голова ОУуВБ дав вичерпуючі вияснення.

Віримо,що рішення і постанови XIX-их Річних Звичайних Загальних Зборів ОУуВБ ще більше скріплять діяльність членства ОУуВБ, як на внутрішньому так і на зовнішньому відтинку,а тим самим дадуть вклад для популяризації української справи на чужині.

Побажанням якнайкращих успіхів в праці Голова ОУуВБ закрив XIX-ті Річні Загальні Збори ОУуВБ.Збори закінчено відспіванням національного гимну.

-:-

З Звіту Секретаря ОУуВБ /Скорочено/

Пане Предсіднику, Хвальні Збори !

Рішення та постанови,які знайшли свій вислів в Резолюціях XVIII-их Річних Звичайних Загальних Зборів Об'єднання Українців у Великій Британії в дні 1-го квітня 1967 року стали основою діяльности Управи і Ради ОУуВБ в минулорічній каденції. ....Були це рішення і постанови,які йшли в парі з вимогою до підготовки і реалізації переведення світлих подій які мали місце в 1967 р.,а при тоту й також покладено сильний наголос на дальшу розбудову системи Об'єднання,як під оглядом поширення і збільшення членства так і під оглядом фінансово - господарчої розбудови.

Складаючи Звіт з діяльности Управи і Ради ОУуВБ минулого року в свому вступі я вказав:"XVIII-ті Звичайні Загальні Збори Об'єднання Українців у Великій Британії відбуваються в році великих подій які вже відбулися або ще мають відбутися в житті українського народу,а еміграції зокрема. Події історичного значення,які перерішили або перерішать долю українського народу враз з розсіяною українською еміграцією у вільному світі,на довги роки."

Величаві відзначення 50-ої річниці Української Національної Революції,відбуття Світового Конґресу Вільних Українців,а останім часом відзначення 50-ої річниці проголошення Української Державности недвозначно вказували на рішучість українського народу продовжувати розпочату боротьбу з перед 50-ти років аж до остаточного звільнення України з московського поневолення. Був це спонтанний вияв солідарности української еміграції з поневоленою Україною і українським народом,котрий не припинив боротьби і змагу за право жити вільним життям на власній землі. Наша дія в користь поневоленої Батьківщини не залишилась голосом "вопіющого в пустині"

Наша дія і наші змагання на чужині є допоміжним чинником у тому великому змагові українського народу на рідних землях.
Матеріяли, які наспіли з України і таборів Мордовії підтверджують спротив українського народу проти визиску, насильства, русифікації та колонізації України комуно-імперіялістичною Москвою.
З появою матеріялів з України та публікацією книжки "Лихо з розуму" українська проблема у західньому світі, як ніколи перед тим, була широко коментована на сторінках світових часописів та журналів. Акція в цьому напрямку не припинилася. МИ сьогодні, лише можемо бути вдячними Організації Українських Націоналістів за її зусилля і працю в перевезенні й опублікуванні цих матеріялів.

Зв'язок із членством:

На протязі звітного року до ОУуВБ приступило 30 членів. Відійшли з ОУуВБ /померли/ три члени: І. Кріцак, С. Далавурак і П. Бодучак - голова відділу в Гаддерсфіллі.
Контакт із членством Управа втримувала шляхом листування, обіжників, повідомлень, Бюлетенем та поїздками по осередках. Бюлетень появлявся нереґулярно: всього два числа в звітному періоді.
За реєстром до Управи вплинуло 879 листів, а Управа вислала 1427 листів.
За звітний період, як ніколи в історії ОУуВБ, відбуто цілий ряд поїздок до відділв ОУуВБ членів Управи та Ради Об'єднання. Ці живі контакти Централі з членством є дуже важливим чинником у вирішені і розв'язці різних проблем життя й діяльности ОУуВБ взагалі і на місцях зокрема. З рамени Централі в терен їздили: інж. В. Коханівський, інж. В. Хомяк, А. Костюк, Ф. Куцай - референт молоді, А. Ясельський - організаційний референт, пані В. Смерека від жіноцтва та пп. Я. Панасюк, О. Чуйко, М. Тарнавський.

Супільно-допомогова ділянка

На цьому відтинку за минулу каденцію уділено грошову допомогу хворим членам ОУуВБ, а також українцям поза тереном Англії. Невеличку допомогу у висоті 3 фунти приділено інвалідові п. Миколі Гродзінському в Зальцбурґу. Ці гроші були передані тому панові нашим членом І. Тофаном під час його поїздки в Австрію. Від п. М. Ґродзінського і душпастера парафії, ОУуВБ отримало подяку. Крім того уділено допомогу п. І. Кріцакові в часі його хвороби і його родині.
Було уділено цілий ряд правних та інших порад нашому членству. З цієї ділянки Управа займалася також опікою над хворими.
Треба, щоб майбутні керівні органи присвятили більше уваги суспільно-допомоговій ділянці, а зокрема, все наше членство повинно збільшити Допомоговий Фонд шляхом щорічних пожертв.

Курс Українознавства:

Ідучи за постановою минулорічних Загальних Зборів з рамени Управи ОУуВБ в минулий каденції відбувся Перший Курс Українознавства /літній табір/ для української молоді. З рамени Управи ОУуВБ підготовкою Курсу і переведенням його в дійсність, зайнявся п. Ф. Куцай - референт молоді. В курсі взяло участь понад 70 українських дітей, які говорять українською мовою, а між ними частина які слабо говорили укр. мовою.....
Виховниками на Курсі Українознавства були: п. інж. Д. Андрієвський, п-ні В. Смерека, п-ні Куцай, п. Попадинець, п. Ф. Куцай, котрий також виконував функцію команданта табору.
Секретар ОУуВБ взяв участь у відкритті Курсу. З рамени Управи ОУуВБ було видруковано свідоцтва, які на закриття Курсу Секретар Управи ОУуВБ вручив кожному курсантові......
Для підготовки і переведення Курсу Українознавства з рамени Управи ОУуВБ було видано заклик до батьків, щоб посилали своїх дітей на Курс. Також повідомлення в цій справі було поміщенов Українському Слові. Для допомоги в переведенні Курсу з рамени

Управи ОУуВБ було розіслано Збіркові Листи і збірка дала суму 170 фунтів.....Видатки з переведення Курсу виносять 261 фунт. Управа ОУуВБ різницю доплатила з загального фонду. В заподані цифри не входить оплата за табір бо батьки самі оплатили кошт дитини за два тижні.....

Справа виховання виховання української молоді і на дальше залишається пекучою справою для нас,а тому сьогоднішні Збори мусять прийняти певні рішення і постанови в справі майбутнього Курсу - літнього табору для української молоді.

Шкільництво при ОУуВБ:

При шкільництві ОУуВБ хочемо лише вказати,що школи для української дітвори існують при відділах ОУуВБ,щоправда не всіх. Управа ОУуВБ багато не зробила в справі програми навчання і загальних інструкцій. В звязку з тим,що сьогодні на наших Зборах маємо осіб які зацікавлені справою шкільництва не лише підростаючої дітвори,а української молоді,яка вже студює по унівеситетах, пропоную,щоб сьогоднішні Збори вибрали заряд - шкільну Раду, яка б в свому засягу діяльности з рамени ОУуВБ розробила плян навчання та подумала над тим,як знайти дорогу до тих студентів по коледжах і університетах та зацікавила б їх українською проблемою. Наша дискусія в цих справах є побажана.

Жіноцтво:

Як всім відомо,минулого року прийшло до створення Товариства Українських Жінок ім.О.Теліги,головою якого являється член Ради ОУуВБ п-ні В.Смерека. Це Товариство тісно співпрацює з ОУуВБ, в Відділи його організуються по терені. На сьогодні йдуть заходи щоб Товариство Українських Жінок зареєструвати у Світовій Федерації Українських Жінок.Моїм апелем було би,щоб ми всі допомогли ТУЖ ім.О.Теліги розбудуватися і там де на сьогодні ще не має Відділу того Товариства - його створити.

КОУГЦУ.

В звязку з тим,що в звіті широко обговорується питання Координаційного Осередку Українських Громадських Центральних Установ, з браку місця цей уступ пропускаємо.

СКВУ:

Про відбутий Світовий Конґрес Вільних Українців в НЮ Йорку в м.листопаді 1967 року було широко коментовано в українській пресі,а про перебіг того Конґресу ми подали обширну інформацію в Бюлетені ОУуВБ. Тому сьогодні у звітній формі я хочу лише вказати на ту підготовку і працю з рамени Управи ОУуВБ,яка була проблена та вказати на заходи,які уможливили делегації ОУУВБ взяти участь в СКВУ.

Ідучи за постановами Загальних Зборів Управи ОУуВБ в підготовці до СКВУ,листом з дня 4-го квітня 1967р. гостро запротестувала проти дискримінації представника ОУуВБ в Організаційній Комісії для скликання СКВУ. Наш протест був скерований проти виступів і оскаржень інж.Б.Гасюка п.І.Білинським.

Листом з 4-го квітня до Президента Пан-Американської Української Конференції др.В.Кушніра Управа ОУуВБ зголосила свою участь в СКВУ і переслала копію листа писаного до Організаційної Комісії.

Дня 5-го червня 1967р. до Президента Пан-Американської Української Конференції Управа ОУуВБ подала список українських установ і організацій,які треба запросити до участи в СКВУ.Ткаих даних вимагав Підготовчий Комітет СКВУ.

До Управи ОУуВБ в м.серпні наспіли відомості від Підготовчого Комітету СКВУ про правний стан організацій, які будуть запрошені до участи в СКВУ та кошти переведення самого СКВУ.

Управа ОУуВБ отримала від Підготовчого Комітету такі матеріяли: запрошення до участи в СКВУ,зясування основних позицій СКВУ,проєкт Маніфесту СКВУ до українського народу,звернення до українців у вільному світі,моморіял до Обєднаних Націй та урядів вільних держав світу,резолюції СКВУ,програму,засади організації й переведення СКВУ та форму запрошення. На всі ці матеріяли Управа ОУуВБ мала дати свої зауваги та поправки і доповнення.

На засіданні Ради ОУуВБ 16-го вересня 1967 р. було рішено,що делеґація від ОУуВБ буде у складі 2 осіб: голова і його заступник.Також ухвалено,що вся система ОУуВБ має бути заступлена на СКВУ, а в тому Товариство Українських жінок ім.Олени Теліги і Леґія Українських Повстанців. Делеґаткою від ТУЖ ім.О.Теліги була пані К.Починок, а п.А.Костюк офіційним делеґатом від ЛУП.

Після закінчення СКВУ голова і секретар ОУуВБ відвідали Канаду і навязали живий звязок з українськими організаціями як УНО,УСГ.Під час побуту в Канаді /Торонто/, голова і секретар виступали в місцевому радіо з інтервю в справі відбутого СКВУ і життя українців в Англії та їх організованости.

Участь ОУуВБ в житті української спільноти

Управа ОУуВБ брала активну участь в ряді ділово-репрезентаційних подій і життя українського громадського і політичного значення.

Сюди належить поїздка секретаря ОУуВБ до Кеніґштайну /німеччина/, де відбулася нарада суспільно-громадських організацій европейського континенту, а при цьому взяв участь у всеукраїнському зїзді з рамени Центрального Представництва Української Еміґрації в Німеччині.

ОУуВБ взяло активну участь в Ювілейному Комітеті Української Національної Революції в особі голови ОУуВБ В.Кохнівського, як заступника голови Ювілейного Комітету, як також у 50-ту річницю проголошення Української Незалежности. З рамени Ювілейного Комітету робилися заходи,щоб ювілейні відзначення пройшли одним фронтом.Представники ОУуВБ брали участь в розмовах Ю.Комітету з подібним комітетом при СУБі, щоб ці комітети поєднати для спільного відзначення 50-ої річниці. На жаль до зговорення не дійшло.

Представники ОУуВБ брали також участь в нарадах суспільно-громадських організацій і політичних партій,які /наради/ скликалися Представництвом ВО УНРади на Велику Британію.

Для відзначення 20-ліття Української Католицької Церкви у Великій Британії, систему ОУуВБ заступав п.А.Ясельський. Також п.А.Ясельський репрезентував ОУуВБ на відкритті Пластової Оселі.

ОуУВБ є членом "Фундації для дослідів життя й ціяльности полк.Є.Коновальця", а голова і секретар ОУуВБ є членами Президії Координаційної Ради ІСНО,з якою втримується тісний контакт. ОУуВБ втримує постійний звязок з УНО,ОДВУ,УНЄ у Франції,Союзом Українців в Австрії та ЦПУЕ в Німеччині. Секретар і член Ради М.Тарнавський брали участь в зустрічах з нашими англійськими приятелями,де обговорювалося ряд різних справ української проблематики, а також і створення Товариства ім.Мазепи. Представник ОУуВБ бере також участь у засіданнях організації "Форейн Аферс Сиркл" з рамени якої виходить місячник "Вест-Іст Дайджест",де бувають прихильні статті про Україну.

Гості ОУуВБ

20-го травня 1967 р. на коротко до Лондону завітав Президент Па-Американської Української Конференції та Президент Комітету Українців Канади о.др.В.Кушнір.На запрошення Управи ОУуВБ др.В.Кушнір виголосив доповідь у домівці ОУуВБ для ширшого громадянства в справі підготовки для переведення СКВУ, а будучи гостем Управи, перевів дальші розмови в справі СКВУ.

У липні п.Карманін з Торонта - Канада також виголосив доповідь в ОУуВБ про події й життя українців в Канаді. У вересні голова ЦПУЕН мґр.А.Мельник виголосив доповідь в ОУуВБ про життя української еміґрації в Німеччині. У вересні також відвідав ОУуВБ голова організаційної комісії для підготовки СКВУ та заступник Президента Українського Конґресового Комітету Америки п. О.Лисогір.

У цьому ж часі відвідав ОУуВБ і був гостем Управи пан Наконечний - фінансовий референт централі УНО в Канаді.

У травні відвідав ОУуВБ член Управи УНЄ у Франції інж.В.Малинович, а також інж.Дм.Андрієвський з нагоди його участи на Курсі Українознавства при ОУуВБ.

У ході тих відвідин та зустрічів Управа ОУуВБ взаємно з гостями обмінялися думками й інформаціями про сучасне й майбутнє життя й діяльність ОУуВБ та інших організацій в світі.

жжжжжжжжжжжжжжжжжжжжжжж

РЕЗОЛЮЦІЇ

XIX-их Річних Звичайних Загальних Зборів Об'єднання Українців у Великій Британії, що відбулися 30-го березня 1968р.

Учасники XIX Річних Звичайних Загальних Зборів Об'єднання Українців у Великій Британії:

1.- шлють палкий привіт Українському народові на Батьківщині, котрий стоїть у нерівній боротьбі з російським окупантом. Зокрема по-братньому вітають та висловлюють свою вдчність діячам української культури, що в складних умовах совітської дійсности безстрашно захищають елементарні принципи людської і національної гідности.

2.- пересилають щиросердечний привіт Органам Державного Центру в екзилі: Президентові УНР М.Лівицькому, Голові УНРади Я.Маковецькому, Голові ВО УНРади А.Фіґолю та всім членам УНРади і Виконавчого Органу.

3.- із синівською відданістю вітають Ієрархів і Духовенство українських Церков та висловлюють вдячність за надіслані Архипастирські благословення нашим Зборам.

4.- висловлюють велике вдоволення з приводу успішного переведення і відбуття Світового Конґресу Вільних Українців та бажають Керівним Органам СКВУ - Секретаріятові якнайкращих досягнень у здійсненні намічених завдань.

5.- з приємністю константують, що українці у вільному світі гідно відзначили 50-річчя Української Національної Революції та 50-річчя проголошення Української Державности IV Універсалом.

6. з удоволенням відмічують успішне переведення літнього табору для української молоді - Курсу Українознавства - з рамени ОУуВБ та висловлють свою подяку організаторам, керівникам і виховникам, котрі не жаліли труду і коштів для цієї шляхетної мети, що нею являється збереження української національної субстанції та сподіваються, що такі Курси Українознавства відбуватимуться з ініціятиви реферетури Молоді при ОУуВБ кожного року.

7.- вітають діяльність Товариства ім.Мазепи, яке поставило своєю ціллю ознайомлювати британців з українською національно-визвольною проблематикою.

8.- стерджують про необхідність існування одного координаційного центру суспільно-громадських організацій на європейському терені. Одначе, відмічають, що відновлений КОУГЦУ не всіх аспектів суспільно-громадського життя, а став тенденційним плятформою одного середовища, тому не являється загально-українською громадською репрезентацією в Європі.

9.- протестують проти русифікаційних намагань і засуджують практику носіїв російського шовінізму в Україні, який послідовно винищує українську духовість та заповнює тюрми й концтабори кращими синами українського народу. Зокрема висловлюють свою вдячність середовищу ОУН та іншим за опублікування матеріялів, в яких насвітлюється сучасний визвольний процес в Україні.

жжжжжжжжжжжжжж

КОМІТЕТ ОБОРОНИ І ДОПОМОГИ

З рамени Об'єднання Українців у Великій Британії дня 15-го лютого 1968р. створено Комітет Оборони і Допомоги переслідуваним в Україні. Головою Комітету є голова ОУуВБ, а секретарем п.М.Тарнавський. Комітет у своїй діяльності вже навязав звязки з Інтернаціональними Допомоговими організаціями та заплянував ряд акцій з приводу появи матеріялів, які вказують на жорстокі переслідування, арешти, засуди і заслання працівників української культури.

Комітет Оборони і Допомоги переслідуваним в Україні входить, як член до головного Комітету Допомоги й Оборони Українських Політичних В'язнів в СССР, створеного з рамени Координаційної Ради Ідеологічно Споріднених Націоналістичних Організацій /ІСНО/ з осідком у Канаді.

Не має сумніву, що українська еміґрація у вільному світі, повинна стати в обороні переслідуваних діячів української культури і оборонців прав українського народу.

Вимога часу кличе нас усіх до солідарної постави з арештованими через організування політично-правної і фінансової допомоги їм і їхнім родинам.

Комітет Оборони і Допомоги при ОУуВБ заплянував акцію збірки фондів на цю ціль. Окремим Обіжником Комітету буде подано, як управи відділів ОУуВБ мають приступити до заплянованої акції.

З нагоди відбуття XIX-тих річних загальних зборів ОУуВБ, учасники зборів на заклик делеґата з Олдгаму зложили на акцію Комітету суму 38ф.2ш.2п.

Крім фінансової акції з рамени Комітету заплянована відбути ширші сходини українського громадянства в більших скупченнях з метою розяснення наспілих матеріялів, а також відбути протестаційні віча.

Нехай наша акція стане маніфестацією нашої відданости і помочі тим нашим братам і сестрам, що терплять за українську справу, переслідувані московським окупантом.

Комітет Оборони і Допомоги

жжжжжжжжжжжжжж

П Р И В І Т И
надіслані XIX річним загальним зборам ОУуВБ

1. Верховний Архиєпископ - Митрополит Української Католицької Церкви - Кардинал Йосиф.
2. Владика Ніканор - Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви та Генеральне Церковне Управління УАПЦ у Великій Британії-передав усно о.Протопресвітер С.Молчанівський.
3. Апостольських Екзарх у Великій Британії Єпископ Августин, ЧСВВ
4. Апостольський Візитатор Українців у Західній Европі Архиєпископ Іван.

5. Голова Проводу Українських Націоналістів,О.Штуль-Жданович.
6. Апостольський Екзарх для українців католиків в Німеччині, Єпископ Платон.
7. Апостольський Екзарх для українців візантійського обряду у Франції, Єпископ Володимир.
8. Комітет Українців Канади - діловий секретар А.Вах.
9. Центральне Представництво Української Еміґрації в Німеччині - голова А.Мельник,секретар В.Леник.
10. Координаційна Рада ІСНО - голова Б.Гнатюк,секретар Є. Мастикаш.
11. Українська Національна Єдність у Франції - голова В. Лазовінський.
12. Українська Стрілецька Громада в Канаді - голова Ю.Темник, секретар М.Селешко.
13. Українське Національне Об'єднання Канади - заст.голови Ю.Карманін,секретар Є.Мастикаш
14. Координаційний Осередок Українських Громадських Центральних і Крайових Установ в Европі- С.М.Фостун, секретар.
15. Організація Державного Відродження України - голова Б. Гнатюк, секретар Р.Клюфас./Телеграмою/.
16. Український Бразилійський Клюб - голова О.Чечко, секретар П.Корило.
17. Український Хліборобсько-Освітній Союз у Бразілії - голова Іл.Горачук,секретар П.Корило.
18. Голова Представництва Виконавчого Органу Української Національної Ради у Великій Британії - мґр.С.Онисько/усно/.

жжжжжжжжжжжжжжж

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ОУуВБ У РОЧДЕЙЛІ

10 березня ц.р. відбулися загальні збори відділу в Рочдейлі. На голову зборів вибрано п.В.Романівського, а секретарем п.Ф. Федорчука.Після звіту уступаючої Управи відділу відбулася широка дискусія над досить многогранною діяльністю Управи й відділу в цілості.Після уділення абсолюторії уступаючій Управі, нову Управу відділу вибрано в такому складі:голова -В.Романівський, секретар - І.Романів, члени Управи - Г.Штука,М.Мороз, І.Пархомюк.Ревізійна комісія: М.Шебець,Ф.Федорчук і Федоняк.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ ОУуВБ У ЛОНДОНІ

17 березня ц.р. після відзначення Шевченківських Роковин, влаштованих лондонським відділом,відбулися звичайні загальні збори .На голову зборів було вибрано п.М.Тарнавського.Звіт за уступаючу Управу здавали: голова п.П.Гаврильчак,секретар п. Е.Струк і скарбник п.З.Дмитрів. Після дискусії й уділення абсолюторії уступаючій Управі, вибрано нову Управу відділу в такому складі: голова - Едвард Струк,заст.голови - Іван Тофан, секретар - Павло Гаврильчак, скарбник - Петро Гоц, члени Управи - Кость Стащук і Сергій Храпливий. Гучними оплесками загальні збори привітали вислови щирої й теплої подяки пані Е.Струк за її віддану й безкорисну працю для Лондонського осередку. Після закінчення зборів новообрана Управа відбула перше своє засідання,на якому усталено плян діяльности та ухвалила зорганізувати групову поїздку до Ротердаму,про що дивіться повідомлення в цьому числі Бюлетеня.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Цим подається до відома Пайщиків Дому при 78,Кенсінґтон Парк Роад,Лондон,В.11.,що в суботу дня 6-го липня 1968 року відбудуться в Лондоні в залі,на вище зазначеній адресі,НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПАЙЩИКІВ ДОМУ,метою яких є обговорити та вирішити ряд питань,повязаних із адміністрацією і господарським використанням його.

Комісія Дому,складена з представників Об'єднання Українців у Великій Британії та ВО УНРади,які діють в імені пайщиків дому скликає ці Надзвичайні Загальні Збори.

Порядок денний Зборів:

1. Відкриття Зборів і вибір Президії,
2. Затвердження Правильника Зборів,
3. Вибір Комісій,
4. Звіт з господарчої діяльности дому,
5. Дискусія над звітом і його затвердження,
6. Заслухання пропозицій Комісії Дому для усунення існуючих недомагань,їх обговорення і затвердження,
7. Створення фонду паїв розсіяних і померлих Пайщиків,
8. Вирішення дальшого правного стану дому,
9. Різне.

Початок Зборів о год.2-ій дня.
Колиж на означену годину не явиться на Збори потріба більшість Пайщиків,Збори відбудуться на годину пізніше при довільній кількости Пайщиків,рішення яких будуть правосильні.

До участи в Зборах є управнені Пайщики Дому,які вплатили свій пай до 31.12.1963 року,особисто або через умандатованих ними заступників.

Рішення приймаються більшістю приявних на Зборах Пайщиків, за винятком точок 6 і 8 Порядку Дня Зборів,які приймаються двома третинами голосів.

Зголошення до участи в Зборах повинні бути внесені до Комісії до 1.7.1968 року,а також і пропозиції щодо Порядку Денного Зборів.

Це повідомлення про ці Надзвичайні Загальні Збори поміщується в українській европейській пресі:"Українські Вісті" та "Українське Слово".

Комісія Дому:

Від ВО УНРади:
мгр.С.Онисько,
проф.О.Бондарівський,
проф.А.Бондаренко,

Від ОУуВБ
інж.В.Коханівський,
А.Костюк,
Я.Панасюк.

Лондон, 18-го березня,1968 року.

жжжжжжжжжжжжжжжжжж

Поїздка до Ротердаму:

Повідомляємо всіх зацікавлених,що Управа Відділу ОУуВБ в Лондоні влаштовує групову поїздку до Ротердаму,де відбудуться величаві урочистості в 30-ліття смерти сл.пам.полк. Євгена Коновальця.У програмі урочистостей виступить славний Візантійський хор під керівництвом М.Антоновича.

Урочистості відбудуться на латинські Зелені Свята дня 2-го червня в неділю.

Управа плянує виїзд з Лондону в пятницю вечором 31-го травня з нічлігом на пароплаві.У суботу 1-го червня і понеділок 3-го червня можна буде оглянути місто Ротердам. Від'їзд до Лондону в понеділок вечором.

На групову поїздку потрібно не менше як 10 осіб,тоді дається знижка на поворотні квитки - по 8ф.10ш. на особу.Поодинчий поворотний квиток /не групова поїздка/ коштує 11ф.15ш. Отже,знижка на групову поїздку є на 3ф.5ш.

Управа Відділу радить всім використати цю нагоду,тим більше, що припадає 4 дні вільних від праці.

Просимо всіх заінтересованих якнайскорше зголошуватись,щоб можна було зарезервувати місця на потязі і пароплаві. На Зелені Свята багато людей з Англії їде до Голляндії і тому треба якнайскорше замовити квитки і місця.Просимо зголошуватись до Управи Відділу на адресу Об'єднання.

Управа Лонд.Відділу ОУуВБ.

ЦЕНТРАЛЬНА КАРТОТЕКА
Українського Публіцистично-Наукового Інституту

Ціллю і завданням Українського Публіцистично-Наукового Інституту, згідно з його статутом, є ширити ПРАВДУ ПРО УКРАЇНУ в чужих мовах. Для тієї цілі УПНІ збирає та видає матеріяли про Україну у формі публіцистичних наукових видань.

Щоби це завдання успішно сповняти, Інститут мусить в першу чергу збирати всі публіковані матеріяли, що відносяться до України, які появляються у чужих мовах, відповідно їх упорядкувати та потім використовувати для своєї студійної праці.

Для цієї цілі, Головна Управа УПНІ, що уконституувалась дня 7-го жовтня 1967 року у висліді відбутого недавно кореспонденційною дорогою ІІ-го З'їзду Делеґатів УПНІ, рішила приступити до заснування ЦЕНТРАЛЬНОЇ КАРТОТЕКИ Українського Публіцистично-Наукового Інституту під управою окремої Комісії, яку покличе Головна Управа УПНІ. Референтом Центральної Картотеки при Головній Управі УПНІ є д-р Ігор Микитюк /Чікаґо/.

Намічена ділянка праці УПНІ, щоби вона увінчалася успіхом, мусить мати піддержку всього нашого громадянства. Тому Головна Управа рішила отсим звернутися з закликом до громадянства та просити його допомоги.

Наш заклик до громадянства йде по подвійній лінії:

1. Присилати до диспозиції Центральної Картотеки усі матеріяли, що відносяться до України: книжки, журнали, газети, памфлети і т.д., в яких чи то подається інформації, чи то висловлюється опінію про Україну - її нарід, історію, географію, науку, суспільне і політичне життя і т.д.

2. Складати відповідні пожертви на створення фінансового фонду, потрібного на оплату коштів ведення Центральної Картотеки - закуп матеріялів, оплату поштових пересилок, оплату редакційного опрацювання та видання щорічного збірника і т.п.

Матеріяли зібрані в Центральній Картотеці будуть каталогізовані, упорядковувані і потім відповідно редакційно використовувані до видання щорічної публікації п.н. "УКРАЇНА В СВІТОВІЙ ОПІНІЇ". Така публікація буде корисним та побажаним джерелом інформації для актуальної праці редакцій, політичних і держаних установ, товариств та організацій, що займаються інформуванням чужинецького світу про Україну та її змагання до волі.

Виказ жертводавців та співробітників Центральної Картотеки УПНІ буде постійно публікований в "Бюлетені УПНІ".

Ми переконані, що українське громадянство у розумінні далекосяглого значення і ваги такої Центральної Картотеки не відмовить нам своєї піддержки.

Матеріяли та пожертви просимо слати на адресу:

UKRAINIAN RESEARCH and
INFORMATION INSTITUTE

2534 West Chicago Avenue
Chicago, Illinois 60622

За Головну Управу УПНІ

Д-р Тома Лапичак
Голова

За Центральну Картотек УПНІ

Д-р Ігор Микитюк
Референт Центральної Картотеки

БЮЛЕТЕНЬ

Об'єднання Українців у Великій Британії

BULLETIN — published by Federation of Ukrainians in G.B., 78 Kensington Park Road, LONDON, W.11.

РІК 20 — ЛИПЕНЬ 1968 — Ч 77

ЧОМУ ТАБІР ДЛЯ МОЛОДІ?

Від 10-го до 25-го серпня цього року відбудеться другий Курс Українознавства — табір для молоді і юнацтва. Як минулого, так і цього року, табір знаходиться в мальовничій місцевості Вест Лінтон — недалеко шкотської столиці Единборо. Брумлі Камп — це модерно вивінуваний табір з усіма вигодами, які лише можуть бути для потреб молоді.

Коли говорити про значення курсу Українознавства для української молоді, то, насамперед, треба взяти під увагу, що ж саме хочемо дати цій молоді у цих двох тижнях у таборі?

Немає сумніву, що кожний батько чи мати, опинившись поза межами рідного краю, болють справою виховання своїх дітей в українському дусі. Їх журба посилюється, коли вони особисто не мають можливостей передати своїм дітям відповідних знань про Україну, її культуру, історію, багацтва її землі, а найголовніше: прищепити любов до України тим, котрі вже народились поза її межами. Коли навіть візьмемо під увагу, що є батьки, котрі мають можливості для передання дещо знань про Україну, то чи це має бажані успіхи?

Молода людина (юнак чи юначка) домашню науку сприймає з примусу, бо так їм каже тато чи мама, а вийшовши на вулицю і опинившись в оточені англійської молоді, якої багато разів більше чим українсьпих приятелів, автоматично забуває про те, що в хаті говорилося і продовжує говорити мовою і думати стилем тієї молоді, з якою зустрічається кожного дня.

І тут саме приходимо до питання таборового життя, де молодь на протязі двох тижнів находиться під наглядом і опікою фахових учителів — виховників. На протязі тих двох тижнів молодь у таборі в'яжуть спільні інтереси таборового життя. Витворюється між нею не механічна дружність, але сперта на відчутті співжиття і бажанні спільно осягнути намічену мету, яку перед нею ставлять виховники. Юнак чи юначка, опинившись у таборі, забуває про зовнішній світ. Для них таборове життя стає дійсністю. Дійсність науки, співу, танців, спорту і багато інших розваг. Дійсність пов'язана спільними переживаннями, стремліннями та відчуттям обов'зку, а разом з тим, послуху у виконанні конкретних завдань.

Таборове життя у першу чергу виробляє в молоді почуття самовідповідальности, а також кладе наголос на кристалізацію характеру та привчає самому давати раду між десятками інших юнаків.

Хоч табір, в якому відбуватиметься другий курс Українознавства, є модерним під оглядом усіх вигод для молоді, то все ж таки у тому таборі молодь мусітиме перейти **«невигоди».** До таких «невигод» зачислюємо: раннє вставання, стелення ліжка, миття, спільна молитва та спільне снідання. Уважаємо це за «невигоди», коли брати час, в якому молода людина мусить дати собі раду і поспіти без запізнення, разом з іншими, на дальші заняття. І саме ці таборові «невигоди» привчають молодь до самостійного життя і тієї дійсности, в якій їй прийдеться діяти і працювати в майбутньому.

Спільне навчання, співи, танці тісно пов'язані з українською тематикою, що в цілості дають образ української культури, традицій, звичаїв, а найголовніше: витворюють образ України.

У таборі молода людина знаходить спільні зацікавлення з десятками інших таких самих юнаків і юначок. Вони спільно спостерігають, навчаються, а разом з цим, поширюють і засвоюють ті знання про Упраїну, що їх мали можливість навчатися вдома.

Ці спільні інтереси в'яжуться з відчуттям переживання в таборі і сягають до відчуття їх спільного походження, спільної мови, звичаїв, традицій та характеру життя. Все це в таборі зближує молодь між собою і витворює почуття гордости свого українського походження.

Крім цього, юнак чи юначка, в таборі мають життєрадісні зацікавлення, загартовуються, набираються сил, виковуються характери. А все це не залишається без впливу на дальше формування молодої людини.

То ж і цього року не відмовляймо нашій молоді таборового життя. Посилаймо її на другий курс Українознавства.

АнКо

ПРЕЗИДЕНТ СКВУ В ОУуВБ

У поворотній дорозі з Тегерану, де відбувалася міжнародня конференція Прав Людини, президент СКВУ о. др. В. Кушнір коротко зупинився в Лондоні. З цієї нагоди він відвідав Об'єднання Українців у Великій Британії. Підчас цих відвідин о. др. В. Кушнір поінформував Управу ОУуВБ про перебіг міжнародньої конференції Прав Людини в Тегерані. Дружні розмови з Управою ОУуВБ протягнулися до пізньої години. На другий день наш гість провів час поза Лондоном, будучи гостем члена Ради ОУуВБ п. А. Ясельського.

На зустрічі з гостем від Управи ОУуВБ брали участь: голова — В. Кохановський, секретар — А. Костюк і члени Ради: М. Г. Тарнавський, Я. Панасюк та члени ОУуВБ: полк. В. Малець і В. Бондаренко.

УВАГА! УВАГА!

У продажі появилися англійською мовою такі книжки:

В.Чорновола — «Чорновіл пейперс» - ціна 2ф. 5ш.

І.Дзюби — «Інтернейшналізм ор русифікейшн» — 2ф 2ш.

Дж.Коляски — «Едюкейшн ін Совет Юкрейн». Ціна 1ф. 7ш.

Замовляйте в централі ОУуВБ в Лондоні. Докладіть зусиль, щоб ці три книжки були поширені в кожному місті нашого поселення: у кожній бібліотеці, в кожного вашого посла і мера міста.

У централі також замовляйте в українській мові: В.Чорновола — **«Лихо з розуму».** Ціна **тільки 2ф. І. Дзюби — «Інтернціоналізм чи русифікація?»** Ціна в твердій оправі **2ф. 7ш. 6п.,** у м'якій **оправі 1ф. 19ш. 6п.**

Другий курс Українознавства

Заходами референтури молоді при ОУуВБ, цьогорічний табір для молоді і юнацтва відбудеться від 10-го до 25-го серпня 1968 року серед гір мальовничої місцевости в Шкоції.

Курсанти приймаються від 8-ми років життя, котрі говорять українською мовою, як і ті, котрі не говорять і не розуміють української мови.

У програмі, окрім навчання українознавчих предметів і різних родів розваг, відбудуться дві одноденні екскурсії: турне по Шкоції — Льох Льоман і Единборо з прохарчуванням у ресторані.

Після закінчення курсу відбудеться забава для молоді, де гратиме добірна шкотська оркестра.

Молодь із Шкоції, котра бажає взяти участь в таборі повинна зголоситися до :

Mr. J. Kinasz,
8, Windsor St.,
Edinburgh, Scotland.

а молодь з Англії і Валії до :

Mr. F. Kucaj,
339 Park Road,
Oldham, Lanc's.

Цей другий табір для шкільної молоді та юнацтва відбудеться в Брумлі Камп, недалеко шкотської столиці Единборо.

Кошти перебування

За двотижневий побут у таборі кошти виносять :

для дітей до 16 років 10ф. 0ш. 0п.
для молоді до 18 років 11ф. 0ш. 0п.
для молоді понад 18р. 12ф. 0ш. 0п.

Передбачується мала фінансова допомога від централі ОУуВБ для тих батьків, які вишлють більше як **двох** дітей до табору.

Табір і його вивінування

а) Велика їдальня з окремою кімнатою для виховників табору.

б) Концертова заля зі сценою і двома ґардеробами.

в) Кімнати для спортових розваг, включно із столом для тенісу.

г) П'ять окремих будинків, що кожний може примістити 50 осіб. У кожному бльоці є дві окремі кімнати для виховників та кімнати для навчання із шкільним устаткуванням, а між мешканевим будинком і клясною кімнатою є відкрита веранда.

ґ) Окремі приміщення для миття з ваннами і тушами, кімнати для прання і сушарні для білизни, тоалети.

д) Окрема таборова лічниця з малими кімнатами та приміщення для медичної обслуги.

е) Таборова крамничка.

є) Всі таборові будинки з центральним огріванням, електричним освітленням та кухня з модерним устаткуванням.

ж) Таборове радіо з голосниками 16 мм прожектор для висвітлювання фільмів.

Таборові заняття

Хлопці і дівчата будуть розміщені по окремих будинках. Білизна на ліжка, а також коци, доставляє шкотська таборова адміністрація. Тільки **одну наволічку** на подушку треба мати кожному таборовикові та вішаки на убрання.

Табір буде поділений на чотири групи (тільки для навчальних занять) в залежності від знання української мови.

Перша група — до 12 років, які володіють тільки англійською мовою.

Друга група — понад 12 років, які володіють тільки англійською мовою.

Третя група — до 12 років, які володіють обома мовами.

Четверта група — понад 12 років, які володіють обома мовами.

Підчас двотижневого перебуття в українському таборі, наші вчителі, всіма доступними способами та вмінням, старатимуться передати хоч частину свого знання для молоді з української мови, історії та географії.

Шкільні заняття відбуватимуться денно по **три** години : від 9-ої вранці до 12-тої.

Персональні зусилля таборовика щодо участи в лекціях, допомагатимуть учителям поставити виклади на найвищому рівні і цим самим засвоєні знання стануть тривкими на довший час.

Після полудня буде визначений час на танці, співи та різного рода спорт. Для наших молодих футболістів буде необмеженність закріплювати свої сили на двох великих футбольних площах.

Крім цього будуть висвітлювані цікаві фільми та інші захоплюючі й цікаві розваги.

На закінчення табору, кожний учасник одержить відповідне посвідчення від Централі ОУуВБ.

Кожна дівчина повинна мати : білу блюзку, темну спідничку та синю краватку, а хлопці : білу сорочку і синю краватку. Це для поїздок та фотознимок.

Дівчата, які мають українські однострої, повинні взяти із собою для концертів, тощо. Побажане також спортове взуття.

Вважаємо вказати батькам, що для кращого забезпечення валізок з особистими речами дітей, наклеїти карточку, списуючи кожну річ. На зовні валізки обов'язково подати ім'я і прізвище дитини.

Батьки, які бажають своїм дітям дати гроші до табору, проситься передати їх старшим особам для забезпечення.

Ф. Куцай
Референт молоді

ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ В ТЕГЕРАНІ

Користаючи з побуту др. Я. Мусяновича на конференції Европейського Руху в Лондоні, Управа ОУуВБ влаштувала йому прилюдний виступ на тему: «Українська делеґація на міжнародній конференції Прав Людини в Тегерані». Доповідь відбулася 28-го червня ц. р. в приміщенні ОУуВБ. Не зважаючи на робочий день, зібралося багато людей, щоб послухати делеґата Державного Центру на Тегеранській конференції Прав Людини.

Др. Я. Мусянович розпочав свою доповідь з підготовчих заходів, які робилися в справі участи в цій конференції Прав Людини **в Тегерані. Розповідаючи про заходи делеґації в Тегерані, доповідач** вказав, що українській делеґації, яка заступала інтереси вільного українського народу, приходилось проломлювати леди і змагатись проти офіційної делеґації УРСР. Це була перша наша спроба на міжнародньому форумі, з якої українці мусять зробити певний висновок. Немає сумніву, що це є нашим успіхом, але при цьому були також і помилки, до яких не сміємо допустити в майбутньому.

Доповідач згадував дещо з життя персів, які досить обізнані про життя і стремління українського народу

Після закінчення доповіді було ряд питань, на які доповідач давав вичерпуючі відповіді.

Одне питання відносилося до його поїздки до Ізраїля і при цій нагоді др. Я. Мусянович розповів дещо про відвідини Єрусалиму, Мертвого моря й інші цікаві місця.

На закінчення доповіді Управа Лондонського відділу ОУуВБ приготовила чайне прийняття, що дало змогу приватної виміни думок про порушені події в доповіді.

Секретар ОУуВБ А. Костюк висловив щиру подяку доповідачеві від управи ОУуВБ за так обширну й цікаву інформацію про справи, які всіх дуже зацікавили.

ЗБОРИ ПАиЩИКІВ

6-го липня 1968р. в приміщенні ОУуВБ при 78 Кенсінґтон Парк Роад, Лондон В.11., вібулися загальні збори Пайщиків Дому Обєднання Українців у Великій Британії. Збори скликала Комісія для полагодження спірного питання за дім, зложена з представників ВО УНРади та ОУуВБ. Впродовж років Комісія перевела ряд засідань, на яких розглянула всі можливості для усунення непорозуміння, що заіснувало між Представництвом ВО УНРади і ОУуВБ в справі дому пайщиків ОУуВБ при 78 Кенсінґтон Парк Роад, В 11.

Арґументація обох сторін не знаходила позитивної розв'язки, як в справах правного оформлення, так і паїв, адміністрації та майбутньости дому. Одинокою розв'язкою було скликання загальних зборів пайщиків дому ОУуВБ, щоб самі пайщики вирішили ці справи, бо коли говоримо, що дім пайщиків, то й мусимо також усвідомити, що лише пайщики є управнені рішати станом свого майна.

Із загального числа 3123 паїв (пай — десять шилінґів) на зборах було заступлених 2310 паїв. Це число заступали 31 присутніх делеґатів на залі зборів.

Пісня закінчення реєстрації делеґатів, збори відкрив адміністратор дому — секретар А. Костюк. Привітавши присутніх, він у коротких словах вказав на причини скликаня загальних зборів та, згідно правильника зборів, перевів вибір Президії зборів. Вже при виборі президії відчувалась напружена атмосфера, коли йшло про вибірззступника голови зборів. Але збори пайщиків — це чисто «бізнесова» справа; справа маеткового стану, справа полагодження спору. І чи необхідно в тих справах змішувати поняття «ваших і наших» та підшивати різнородні мотивації, які мають дуже мале відношення, чи то до нашого суспільно-громадського, чи політичного життя?

Перші труднощі переборені і до Президії зборів вибрано: голова — М. Г. Тарнавський, заст. голови — М. Сидоренко та секретар — А. Костюк.

При затверджені порядку нарад і правильника зборів, предложених зборам Комісією, виникнула проблема голосування. У поданому Комісією порядкові нарад, точки пропозицій і дальшої долі дому мали б ухвалювати більшістю двох третіх голосів. Але збори в цій справі мають також право висловитись: можуть прийняти, змінити або відкинути те, що запронувала Комісія. Загальні збори, як найвищий орган дому пайщиків ОУуВБ, затвердили пропозицію, що всі точки порядку нарад ухвалюються звичайною більшістю голосів.

Звіт з господарки дому (фінансові зіставлення) здав перед зборами адміністратор дому А. Костюк. У звіті, від початку акції збирання паїв (1952р.) і до кінця 1967 року, представлено фінансові приходи і розходи дому.

Порушено питання спору, який виник на суто-грошевій підставі: платити, чи не платити за помешкання? Велику увагу звернено в звіті на працю Комісії на протязі років.

Дискусія над звітом охоплювала всі питання зв'язані з домом, як купно, реєстрація, паї та адміністрація. Дуже часто дискутанти різнилися в своїх підходах до питання правного стану дому, ролі пайщика, а найголовніше — в підході до власности, чи співвласности дому. Дискутанти порушили питання перших загальних зборів з 1953 року та правильника дому ОУуВБ. Виринуло питання першої постанови Ради ОУуВБ з червн 1952 року в справі придбання дому для суспільно-громадської організації, якою є ОУуВБ, а разом з тим порушили питання першого заклику Ради ОУуВБ в справі придбання дому, який повністю був зачитаний на зборах. Видвигнення тих справ у дискусії було зумовлене тим, щоб спростувати деякі невірні твердження, які мінімалізували заходи і ролю ОУуВБ у час збирання паїв та купна дому.

Після дискусії було предложено ряд пропозицій в справі паїв адміністрації та дальшої долі дому. Дискусія над пропозиціями виявилась ще більш жвавою, як дискусія над звітом. Тут зударились дві концепції в справі дальшого користування домом пайщиків ОУуВБ. Одна йшла по лінії творення нового тіла, а саме: адмінісраційної ради дому, яка мала б займатися всіми справами зв'язаними з домом. Друга йшла по лінії затримання стану дому пайщиків з тим, що паї, адміністрація і всі справи зв'язані з домом підлягають Об'єднанню УуВБ.

Обговоривши пропозиції, загальні збори 1323-ма голосами ухвалили наступне:

1) Виходячи з основ купна дому пайщиків ОУуВБ, загальні збори пайщиків постановляють, що Об'єднання Українців у Великій Британії, як реєстрований власник дому, а також як установа, яка ініціювала купно дому, збираючи паї, надальше залишається правним власником дому пайщиків ОУуВБ.

2) З вище сказаного, збори пайщиків уважають за неможливе, щоб на дальше творити якінебудь комісії дому, ділити паї на одних і других та встановляти спільну адміністрацію дому.

3) ДЛя задержання добрих відносин з ВО УНРади і Представництвом ВО на Велику Британію, загальні збори пайщиків постановляють: сплатити паї для ВО УНРади по сучасній їх вартості з тим, що ОУуВБ, як правний власник дому забезпечить приміщення (кімнату) для Представсицтва ВО на Велику Британію за відповідною умовою.

4) Пайщики розпоряджаються своїми паями згідно свого бажання: а) можуть свій пай забрати; б)передати, або відпродати ОУуВБ.

У справі евентуальної продажі дому, збори пайщиків рішили: загальні збори пайщиків дому ОУуВБ доручають Управі і Раді ОУуВБ розглянути можливості (якщо цього вимагатиме потреба) продажі дому і в вигідний час, найбільш корисний момент, дім дати в продаж.

Гроші з продажі дому мають покрити: гіпотечну позику в «більдінґ сосаєти»; сплату приватних позик на дім; сплати задовження за адміністрацію; сплата адвокатських коштів; покриття різниці розходів над приходами від 1. 7. 1963 року до часу продажі дому.

Гроші з продажі дому, які залишаться після вказаних видатків, розділяються на паї, в залежності від часу їх вкладу.

Кожний пайщик має особисто зголоситися до ОУуВБ за своїм паєм, або надсилає до централі ОУуВБ свою вимогу на письмі, підпис якого мусить бути потверджений англійським правним чинником.

Загальні збори пайщиків також ухвалили:

1) Всі паї, які були вложені в дім — є леґальними паями дому пайщиків ОУуВБ.

2) Збори вважають, що сильною суспільно-громадською установою на цьому терені має стати ОУуВБ,

(Закінчення на 4 стр.)

ЗБОРИ ПАЙЩИКІВ

а тому воно повинно бути сильним у своїй фінансовій розбудові. На підставі цього збори пайщиків ухвалюють, що відкуплення паїв може і має право лише ОУуВБ, а всі інші пайщики відповідають тільки за свої паї.

3) Перепродаж паїв іншим стороннім особам не дозволяється.

4) Паї померлих пайщиків Управа ОУуВБ виплачує їх тим особам, які правно зголосяться по них через заповіт або родинам померлих. Паї пайщиків, що їх адреси не відомі, оголошуються в пресі і коли до двох років по них ніхто не зголоситься, тоді ці паї переходять в паї ОУуВБ.

9. Кожний пайщик дому ОУуВБ, якщо не погоджується з веденням господарки дому, має право відтягнути свої паї з відповідною нагородою (курсом ціни дому) або за постановою Управи ОУуВБ.

6) З огляду на те, що дім являється замалим і невигідним для ОУуВБ, збори пайщиків пропонують Управі ОУуВБ робити відповідні заходи для придбання репрезентаційного дому, в якому також можна буде примістити канцелярію ВО УНРади.

7) З початком кожного року на загальних зборах ОУуВБ, адміністратор дому здає звіт з господарки дому.

На цьому порядок нарад був вичерпаний і голова закрив збори.

А. Костюк

ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ В ЛОНДОНІ

29 червня ц.р. в Лондоні відбулися величаві урочистості — відкриття Української Католицької Катедри. Сповнились дійсністю довголітні задуми і клопотання церковних настоятелів і духовенства Української Католицької Церкви у Великій Британії очоленої Його Преосвященством Єпископом Августином Горняком.

Урочистості почалися молебнем, що його відправив Преосвященний Кир Августин в сослужені українського католицького духовенства та Апостольського Делеґата в цій країні архиєпикопа Іджіно Е. Кардінале.

Владики виголосили змістовні проповіді в англійській і українською мовами. З тих проповідей вірні довідались, що Катедраноситиме ім'я Прсвятої Скитальчої Родини.

Голова Генерального Церковного Управління УАПЦ на Велику Британію о. протопресвітер С. Молчанівський своєю присутністю звеличив урочистості, що й наголошено в єпископських проповідях.

На прийняті, яке відбулося в просторих залях Катедри, крім духовенства, взяли участь, чисельно заступлені представники українських установ та організацій: від Представництва ВО УНРади, ОУуВБ, СУБ, СУМ, жіноцтва. Були заступлені також Т-во ім. Мазепи, АУТ, АБТ, польське Т-во Харітас і багато визначних осіб — англійців і інших народів.

На другий день в Катедрі відбулася перша архиєрейська Служба Божа, яку відправив Владика Августин. У своїй проповіді, Владика висловив подяку всім жертводавцям на закуп Храму та всім тим, котрі своєю мозольною працею спричинилися до віднови і прикраси Катедри. При цьому приємно відзначити, що членство ОУуВБ, як з Лондону, так і Енфільду не відстало в спільному зусилі і праці, як у придбанні так і у віднові Катедри.

Наші національні Церкви являються релігійною і національною твердинею українського народу, а тому глибоко віримо, що й Українська Католицька Катедра в Лондоні стане вогнищем релігійного і національного життя та носієм українських обрядів і культурних надбань української нації.

Хай Всевишній благословить цей Храм та дасть духову силу і кріпке здоровля Владиці Августинові та духовенству голосити слово Боже з Лондонської Катедри Пресвятої Скитальчої Родини.

АнКо

Представництво ВО УНРади у 20-річчя з дня створення УНРади (1948р.) видало друком інформаційні листки про УНРаду українською й англійською мовами.

ЯК ПРАЦЮЄ ПАРЛЯМЕНТ?

На таку тему, бувший парлямертарист і сеньйор англійської політики сер Віктор Рейкс, виголосив доповідь 13 липня ц. року. Доповідь влаштувало Товариство ім. **Мазепи** в приміщенні ОУуВБ.

Сер Віктор Рейкс досить обширно розповів про побудову парляменту, його працю, завдання послів та ролю меншости (опозиції) яка не є при владі. Пояснив процес, як саме відбувається ухвалення закону і які етапи переходить проєкт закону, поки стане зобов'язуючим правом.

Доповідь викликала велике зацікавлення в присутніх, котрі засипали доповідача рядом запитань, на які були дані цікаві відповіді.

На закінчення доповіді відбулося прийняття (коктейл), влаштоване Управою Товариства.

Збіг обставин дозволив вітати інж. Богдана Гасюка і його дружину, котрі в пошлюбній подорожі по Европі, завітали й до Лондону. Друзі й знайомі були мило вражені несподіваними гостями з Америки і при цій нагоді розмови продовжувались до пізнього вечора.

БЮЛЕТЕНЬ
Об'єднання Українців у Великій Британії

BULLETIN — published by Federation of Ukrainians in Great Britain Limited
78 Kensington Park Road, LONDON, W.11.
Tel. 01-727 6312

РІК 20 ЖОВТЕНЬ 1968 ЧИСЛО 78

ЛИСТОПАД

Збройний чин 1-го Листопада 1918 року являється переломовою датою в історії Визвольних Змагань українського народу за свою незалежність. У 50-річчя 1-го Листопада клонимо наші голови в пошані перед його учасниками та тінями упавших героїв. Рівночасно усвідомлюємо собі, що розпочата боротьба не закінчилася, а визначена мета цією боротьбою не осягнена.

Українські землі, які входили в склад Австро-Угорської монархії, разом з цілим українським материком, на сьогодні опинилися під одним займанцем — розпаношеною імперіялістичною Москвою.

Стан в сучаній Україні вказує на те, що Москва в своїй кровожадній політиці супроти українського народу прямує до його ліквідації.

Факт політичної дійсности, який існує в Україні, вимагає від нас ще більшої організованости, духових та фізичних зусиль і витривалости для всебічної допомоги українському народові в його важких змаганнях за привернення незалежности і волі та остаточної розплати з ворогом.

Акт проголошення самостійности Західньо - Української Народньої Республіки — це спонтаний вияв одвічних прагнень українського народу до волі і незалежности.

Осягнена самостійність 1-го Листопада 1918 р. стала в основі тріюмфального проголошення Акту Соборности українських земель 22 січня 1919 року в Києві.

Підсумовуючи пройдений етап, треба не забувати, що Україна пройшла довгий і тернистий шлях.

Шлях, що политий кров'ю найкращих синів і дочок українського народу. Зложені жертви в боротьбі за волю і державність — це вияв живучости української нації, вияв самостійницьких стремлінь і національно-визвольних ідеалів.

Жертви — зложені на вівтарі Батьківщини — були потрібні. Вже само життя вказує на те, що здобуття волі треба освятити кров'ю і то не лише одного покоління.

У сьогоднішніх міжнародних відносинах в світі є сили, які для своїх інтересів жорстоко топчуть гуманні права і мораль. І в цій жорстокій добі ми мусимо бути сильні, чуйні і готові до грядучих подій і чинів.

Про це ми завжди повинні пам'ятати і до цього стреміти, незалежно від того, де знаходимося і що робимо: чи то на тракторі, чи при фабричнім станку, чи з пером у руках.

Не забуваймо, що кожний індивідум є тимчасовий, але народ є тоді живий і вічний, коли сучасні і прийдешні індивідуми завжди дбатимуть, щоб здобути:

«ХОЧ СИНАМ, ЯК НЕ СОБІ,
КРАЩУ ДОЛЮ В БОРОТЬБІ!»

ГОЛОВА ВО УНРади В ЛОНДОНІ

18 жовтня 1968 року Голова Виконавчого Органу УНРади др. А. Фіголь на короткий час (4 дні) прибув до Лондону. На летовищі зустрів Голову ВО секретар ОУуВБ А. Костюк, а в Лондоні зустрічали його Голова Представництва ВО С. Онисько, член Представництва ВО Ф. Бойченко та Голова Т-ва Сприяння УНРаді В. Бабіцький.

Голова ВО був присутній на нараді Представництва ВО УНРади, перевів розмови з керівними органами ОУуВБ, Т-ва Сприяння УНРаді та з окремими діячами громадського й політичного життя у Великій Британії.

Голова ВО був на нараді представників політичних партій та громадських організацій, на якій обговорено ряд проблем зв'язаних з УНРадою, з діяльністю Представництва ВО УНРади на цьому терені та ряд інших питань політичного й громадського характеру.

На цій нараді також обговорено справи реорганізації Представництва ВО, що й було головним завданням Голови ВО УНРади. Склад зреорганізованого Представництва ВО буде поданий до загального відома після затвердження його Виконавчим Органом.

Редакція «Бюлетеня» поставила кілька питань Голові ВО УНРади, на які він дав наступні відповіді.

Питання. Пане Голово, це перший Ваш приїзд до Англії в характері Голови ВО УНРади. Яка ціль Вашого приїзду?

(Докінчення на 3-ій стор.)

ГОЛОВА ПУН У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Перебуваючи у Великій Британії, Голова Проводу Українських Націоналістів Олег Штуль-Жданович відвідав осередки більшого скупчення українців, де мав зустрічі з членством ОУуВБ та українським громадянством, а також виголосив доповідь на тему: «Новий етап визвольної боротьби в Україні».

Голова ПУН виголосив доповідь у Лондоні, Ноттінґгамі, Брадфорді, Олдгамі. В своїй доповіді Голова зупинився над процесами, які проходять в сучасній Україні, а також в інших, поневолених імперіялістичною Москвою, країнах. Аналізуючи ці процеси на підставі отриманих матеріялів («Лихо з розуму») доповідач вказав на жахливий стан і важкі умови, в яких українському народові доводиться боротися. Ця боротьба випливає з широких народніх мас і має своє глибоке пов'язання з нашим минулим. Ця боротьба ведеться за збереження біологічної субстанції українського народу, його мови й культури, за право української людини жити вільним життям і за його політичну незалежність. На підставі тієї важкої дійсности, доповідач зокрема наголосив, що ця боротьба не може бути для нас байдужою.

У цей важкий час для українського народу ми мусимо йому допомогти. Характер нашої допомоги є різнородний. Першим нашим завданням є простудіювати матеріяли, які ми маємо з України. Вглибитися в суть цієї боротьби, відчувати разом з народом і допомагати йому всіма нашими можливостями.

У кожному осередкові, після доповіді, присутні ставили цілий ряд запитань, на які Голова давав дуже обширні відповіді. Зацікавлення порушеними проблемами в доповіді всюди було таке велике, що на відповіді доповідач витратив більше часу як на доповідь.

(Докінчення на 2-ій стор.)

Голова ПУН у Великій Британії

(Докінчення з 1-ої стор.)

Зустріч Голови ПУН з членством ОУуВБ і українським громадянством була всюди організована відділами ОУуВБ.

Подаємо побут Голови в кожному осередку окремо.

НОТТІНҐАМ. 15 вересня відбулася доповідь Голови ПУН в ОУуВБ. Від Відділу представив Гостя присутнім п. М. Довбуш. Після доповіді відбулося прийняття, де вітали Голову ПУН пп. Мочуляк, Дяків, М.Довбуш, др. Мицько, Д. Смочук і Момотюк. Вже в товариській розмові ще і ще порушували питання й проблеми сучасних подій і процесів в Україні.

З цієї нагоди присутні перевели збірку на «УСлово»,що дала £18. 10.

ПІТЕРБОРО. 16-го вересня відбулася зустріч українськоо громадянства з Гостем. Від відділу ОУуВБ вітав п. В. Соборай, від ОУН П. Ткачук, а українські діти, Патриція Супрун і Ніна Соборай, вручили букет квітів.

Відповідаючи на привітання, Голова ПУН висловив свою вдячність організаторам і всім присутнім та коротко зупинився над тими проблемами, про які була мова в доповіді по інших осередках.

На закінчення прийняття, гурток юнаків під керівництвом п. Р. Ковалюка, виконав кілька групових і сольових танців.

БОЛТОН. 19 вересня Голова Відділу ОУуВБ п. А. Потопільний зустрів Голову на двірці. Зустріч з громадянством Болтону відбулася в одному з найкращих готелів.

Гостя вітали: від ОУуВБ — секретар Відділу В. Борщик; від ОУН — А. Потопільний; від парафіяльної Ради УАПЦ — А. Петровський; від Секретаріяту й організаційної референтури Політичної Ради ОУНз — В. Боднар і В. Томків.

У привітальних промовах були висловлені признання Організації Українських Націоналістів, зокрема, за опублікування документів боротьби в Україні. Також звернено увагу на недотягнення на громадському і політичному відтинку українського суспільства у Великій Британії.

У свому слові Голова ПУН висловив вдячність за порушені проблеми внутрішнього нашого життя і звернув увагу на наші дії і спроможності у відношені до тих процесів, які зараз проходять в Украіні. В сучану пору наша форма праці повинна відповідати цим процесам, якщо хочемо чесно виконати завдання перед Батьківщиною.

Голова ПУН, під час поїздки і відвідин осередків, виявив велике зацікавлення щоденною працею наших дюдей. Він оглянув одну з найбільших текстильних фабрик у Болтоні, де працюють українці.

Також познайомився з процесом виробництва текстильних матеріялів. Пані І. Потопільна, як провідниця по цехах фабрики, виявила велике знання модерного виробництва в цій індустрії.

РОЧДЕЙЛ. Прийнтятя в честь Голови ПУН в Рочдейлі відбулося 20 вересня в домі ОУуВБ. Від імені Відділу сердечно вітав Гостя п. М. Шебець та висловив йому подяку за відвідини громади в Рочдейлі.

Чисельно зібране громадянство міста й околиці з великим зацікавленням вислухало про події в Україні. Відповідаючи кожному, Голова зокрема підкреслив ролю і завдання еміґрації супотри сьогоднішньої дійсности в поневоленій Україні.

БРАДФОРД. Прибувши до Брадфорду (21 вересня) Голова ПУН відвідав настоятеля парафії УАПЦ о. М. Хуторного, та оглянув недавно куплену церкву.

Зустріч з Управою і членами Відділу ОУуВБ дала йому змогу познайомитися з життєвими проблемами української громади та характером праці Відділу.

Доповідь, як і в інших містах, в українського громадянства виявила велику зацікавленність, про що свідчила велика кількість запитань.

Після доповіді відбулося величаве прийняття — обід в готелі «Імперіял». Вітав Гостя Голова Відділу п. І. Смерека. Після короткої промови ред. О. Штуля-Ждановича відбувались уже приватні розмови з Гостем.

ОЛДГАМ. Побут Голови ПУН (22 вересня), Відділ ОУуВБ відзначив з особливим для цього осередку можливостями і здібністю.

Доповідь дуже зацікавила присутніх. Посипалося багато питань. Цікавилися й боліли над важкою долею народу.

Прийняття в Олдгамі відзначилося ше й тим, що на ньому чисельною була молодь.

На прийнятті Голову ПУН вітали: від ОУН — І. Процай, зупинившись над життям і діяльністю ред. О. Штуля-Ждановича в ОУН; від Відділу ОУуВБ — Голова Д. В'яжевич; від Товариства Українських Жінок ім. О. Теліги — пані К. Починок; від філії Леґії Повстанців — А. Корольчук; від молоді — Я. Андрійчак. Промовляли також о. Максим'юк і п. І. Качура.

На честь Гостя влаштовано концерт. Перед його початком, одна з наймолодших, вручила Гостеві букет квітів і привітала його іменем молоді в Олдгамі. Референт молоді п. Ф. Куцай, на тлі хору, привітав Голову ПУН від Референтури Молоді ОУуВБ. Хором наймолодших дериґувала панна Ліда Рябенко, а хором старших — п. В. Корольчук. Були також виступи балетної групи, але виступи наймолодших: Марійки Куцай і Андрія Бойка полонили присутніх.

На закінчення Голова ПУН подякував за щиру зустріч і привітання, а зокрема висловив вдячність молоді.

ЛОНДОН. До столиці Англії Голова ПУН прибув 14 вересня і того ж дня виголосив доповідь в залі при Вестмінстер катедрі. Привітав Гостя Голова ОУуВБ інж. В. Кохановський. Після доповіді посипався цілий ряд запитань, а потім відбулася дискусія. Виступали пп. др. Фундак, мґр. С. Онисько, п. Єнкала, В.Бондаренко, В. Бабіцький, полк. П. Базилевський та інші.

18 вересня Лондонський Відділ ОУуВБ в честь Гостя влаштував прийняття (коктейл) ,на якому були присутні також чужинці: ред. Стюарт-Смітс, ред. польського щоденника «Дзєннік польскі» ґраф Станіслав Ґрохольскі, англійці й ін.

Голова Відділу п. Е. Струк від імені членства ОУуВБ і всіх присутніх, привітав Гостя, накресливши деякі фрагменти з життя й діяльности О. Штуля-Ждановича.

Перебуваючи в Лондоні, Голова ПУН зложив візити достойникам українських Церков, громадським і політичним установам, мав зустрічі з окремими особами культурного, наукового, політичного й громадського життя.

Підсумовуючи короткий побут Голови ПУН (від 14 до 22 вересня), треба ствердити, що виголошена доповідь «Новий етап визвольної боротьби в Україні», дала широкий образ сучасних подій, життя та боротьби нашого народу на Батьківщині за свою долю і самобутність. А зустрічі з громадянством, а зокрема з молоддю, вказували на те, що боротьба нашого народу в Україні не байдужа для нас на чужині і що українське суспільство готове допомогти цій боротьбі.

...

АнКо

Голова ВО УНРади в Лондоні

(Докінчення з 1-ої стор.)

Відповідь. Мій приїзд до Англії має за мету нав'язати контакти з політичними і громадськими організаціями Великої Британії, які стоять на базі ДЦ УНР. Конкретно йдеться про реорганізацію Представництва ВО УНРади. Розв'язку цього питання, по суті, достаточно приготовано і в найблищому часі буде оформлено переведена.

Питання. З Англії Ви їдете до Канади й Америки. Яка ціль цієї поїздки?

Відповідь. Моя поїздка до Канади й Америки, тим разом, присвячена справам европейського НТШ Але, самозрозуміло, скрізь і всюди використаю мій побут за океаном також для справ ВО і УНРади.

Питання. Коли і де відбудеться VII Сесія УНРади?

Відповідь. Президія УНРади вже прийняла до відома проєкт ВО, щоб VII Сесія УНРади відбулася в 1970 році в Канаді, але це ще не є остаточним.

Питання. Чи події в Чехо-Словаччині вплинули на те, щоб VII Сесія відбулася в Канаді?

Відповідь. Пропозицію відбути чергову сесію в Канаді було поставлено безпосередньо після СКВУ, майже рік тому, і тому вона не стоїть в ніякому стосунку до подій в Чехо-Словаччині.

Питання. Чи відбуття Сесії за океаном матиме вплив на незалежність української політики?

Відповідь. Чи матиме? Не збираюсь бути пророком, але було б дуже зле, якщоб МІСЦЕ відбування Сесії могло мати будьякий негативний вплив на перебіг нарад і постанов Сесії.

Питання. Чи приявність людей нового покоління в ДЦ вплине на опертивність органів ДЦ?

Відповідь. Люди нового покоління — це люди молодші віком і тому треба сподіватися, що їхня приявність збільшить оперативність органів Державного Центру.

Питання. Чи політика зовнішнього ресорту під кермою др. В. Федорончука була правильна у відношенні до так зв.УРСР і в відношенні до тих елементів на чужині, які готові погодитися з УРСР?

Відповідь. Політика всіх ресортів є координована Виконавчим Органом і Президією УНРади. Ресорт зовнішніх справ не становить в цьому відношенні ніякого винятку.

Питання. Чи вважаєте, що Лондон є один з важливих центрів міжнародньої політики і які є заходи, щоб зактивізувати працю ДЦ в цьому напрямку?

Відповідь. Очевидно, Лондон є одним із важних центрів міжнародньої політики. Передумовою викоритання цього центру для нашої справи є наявність сильного Представництва ВО у Великій Британії.

Питання. Чому ДЦ належно не використав подій в Чехо-Словаччині для української визвольної політики?

Відповідь. Це дуже розтяжна проблема. А в тім: будьщо **належно** використати можна тільки при наявности відповідних умов і **належних** людських сил і матеріяльних середників.

Питання. Які Ваші враження з цього побуту і розмов у Лондоні?

Відповідь. Мій побут дуже короткий, але з переведених розмов і зроблених помічень, треба ствердити, що існують об'єктивні дані для покращання внутрішніх стосунків й ефективности праці нашого середовища. Це вповні залежить від демократичних прикмет місцевих діячів, тобто: від їхнього вміння і бажання гармонійно співпрацювати.

...

Довідуємося, що Голова ВО має замір на початку 1969 року приїхати до Англії з метою зустрічі з громадянством і інших завдань, зв'язаних з політикою Виконавчого Органу УНРади.

22 жовтня др. А. Фіґоль від'їхав до Канади й Америки.

СОБОРОВІ СВ. СОФІЇ 930 РОКІВ

Українські підсоветські газети повідомляли, що міжнародня організація ЮНЕСКО має відзначити 930-річчя Собору Св. Софії в Києві — цього неоцінимого пам'ятника Княжої Руси-України.

З цього приводу в Києві відбулася наукова конференція, в якій взяли участь науковці, що займаються вивченням Собору, керівники музеїв, дослідних інститутів та інших дослідних ділянок старовини.

Як і треба було сподіватися, були також науковці з Московщини. Прочитано дві основні доповіді: «Софія Київська та культура Київської Русі» і «Наслідки наукових дослідів Софії Київської». Було також дві виставки: «Софія Київська в виданнях» і «Софія Київська в образотворчому мистецтві».

Собор Св. Софії є старіший, як англійський Вестмінстер Аббей в Лондоні, 900-ліття якого відзначено 1966 року.

Покищо невідомо як дозволили москалі відзначити цю дату в історії українського народу. Але, беручи під увагу жорстоке винищування москалями всього, що українське, а зокрема історично-культурні надбання нашого народу, то з певністю можна сказати, що москалі, хоч може й не присвоять цілком цього архитвору собі, за те визнають українців незначними співтворцями, дарма, що в той час про москалів не було ні слуху, ні духу.

В «Українському історичному журналі» ч. 5 (Київ) 1968 р. в статті «Нові знахідки давноруських графіті» С. Висоцький пише, що останньо в Св. Софії знайдено 6 старих написів. Їх зарахозують до 11—16 ст. Аналізуючи ті написи С. Висоцький пише: «Розглянуті написи допомагають встановити, де саме в Соборі було князівське місце, доповнюють літописні дані про назви будов та діячів і, нарешті, повторюють літописні повідомлення»

У тому самому числі згаданого вище журналу є стаття Л. Проценка «Про створення київського некрополя», в якій автор описує про підготовчі заходи до видання довідника про визначних українських діячів і про місця їхнього поховання. Автор подає, що на Байковому кладовищі з перед сов. часів збереглися тільки 51 могила і каже таке: «Але догляду за ними немає, бо ця справа доручена людям, необізнаним з тим, як і що треба зберігати.»

Л. Проценко пише, що всього зібрано тільки 1400 імен, а з часів Київської Руси є лише кілька поховань у Лаврі, одне в Св. Софії і два в Видубецькому монастирі.

Але з виданням «некрополя» є великі трудноші, бо московські окупанти знищили багато дорогоцінних пам'яток. І так немає Десятинної церкви, де поховано княгиню Ольгу; Києво-Межигірського монастиря, де поховано Семена Палія; Вишгородської церкви, де поховано князя Всеволода; Михайлівського монастиря, де поховано

(Докінчення на 7-ій стор.)

ДРУГИЙ КУРС УКРАЇНОЗНАВСТА

Від 12 до 25 серпня відбувався Другий Курс Українознавства — літній табір для української молоді і дітвори. Відбуття цьогорічного курсу є ще одним успіхом у праці Референтури Молоді при ОУуВБ в напрямі виховання, збагачення і засвоєння знань про Україну серед тих, котрі народилися далеко поза її межами.

Говорячи про успіх, необхідно обмежитись лише до спостережень та на підставі іспивових завдань курсантів й оцінок учителів, слід зробити певні висновки. Іншого мірила, яким можна б оцінити те, як молода людина за два тижні в таборі засвоїла матеріял, немає. Але це питання і його докладну аналізу залишимо для вчителів та виховників.

У цьому дописі обмежуємось до наших спостережень про те, як реагувала і відносилась молодь до вчителів і виховників та її наставлення до таборового «режиму» в тих двох тижнях.

Цьогорічна підготовка і успіхи курсу Укроїнознавства полягають в тому, що в складі вчительського і виховного персоналу була також молодь, яка студіює або вже закінчила студії в англійських школах. Молодь, яка народилась поза межами України і її не бачила, але вихована в українському дусі, стає на зміну батькам, щоб свої здобутки передати новому поколінню української молоді на чужині.

І якраз ці молоді люди у віці 18 - 20 років становили, можна сказати, головне ядро на курсі, а саме: п-на М. Гавришко, п-на Д.Писарчук, п-на Л. Рябенко, п-на С. Шурма, п-на М. Шурма та пп. Я. АНдійчук і С. Коротченко. Виконувані ними завдання були різного характеру: виклади на лекціях, зайняття співом, танцями, навчання гри на фортепіяно, включно до спорту й адміністрації табору.

Зокрема мені було дуже приємно побувати на закінченні курсу і мати окрему зустріч з учителями й виховниками та обговорити й винести підсумки двотижневої праці. Зустріч виявила надзвичайне зацікавлення навчанням і таборовим життям нашої молоді. Зокрема треба підкреслити той позитив, що молоді вчителі й виховники, зробивши підсумки курсу і на підставі його успіхів та недотягнень, підготовляли пляни на черговий курс.

У цьому найбільший успіх: запорука тяглости, коли молодь приходить на зміну старшому поколінню.

Спостерігаючи поведінку і настрої курсантів, треба ствердити їх дружнє співжиття як між собою з одного боку, так і з учителями й виховниками з другого. Веселі, бадьорі, зацікавлені таборовим життям, що свідчило про задоволення молоді обставинами й опікою над нею в таборі.

Окрім щоденного навчання українознавчих предметів, пополудневі години молодь використовувала на різного рода спорт, прогульки, гутірки і т. п., а також на лекції співу і танців.

Одноденна поїздка — прогулька навколо Шкоції була великим досвідом для таборової молоді. Тут вони мали нагоду побачити історичні пам'ятки цієї країни, а також оглянути чудові краєвиди.

Відвідини табору священниками обох українських віровизнань та участь молоді в Богослуженнях, вказувало їй на великі багатства традицій християнської України. Пастирські проповіді вказували на правильний шлях, яким молодь повинна йти, а найголовніше: любити свою церкву, свій народ і Україну.

Наполеглива праця і старання вчителів та виховників передати молоді якнайбільше знань про Україну були нагороджені високими наслідками іспитових праць. Успіх у засвоєні знань треба завдячувати також досвідові вчителів і вихов-

(Докінчення на 5-ій стор.)

Учасники Другого Курсу Українозн авства

Другий Курс...

(Докінчення з 4-ої стор.)

ників: проф. Шурми, пані О. Шкандрій, інж. В. Коханівського, пані С. Семенич, пані С. Куцай та пп. В. Попадинця, Ф. Куцая і А. Корольчука.

Сам табір, в якому відбувався Другий Курс є великим і в ньому були розташовані інші національні групи.

Серед української групи була сформована футбольна дружина, яка мала змагання з шкотами і французами. Нашим молодим змагунам довелося програти із шкотами і це викликало розчарування серед нашої молоді. Але скільки було втіхи, певности і гордости, коли наша дружина перемогла французьку з вислідом 6 — 0.

При іспитах дуже помітним було те, як кожний старався, щоб завдання виконати якнайкраще. Всі уважно старалися передати свої знання на папір і тим засвідчити, що два тижні побуту в таборі не були змарновані.

І, вкінці, офіційне закриття табору. Помітно, як панує святочний настрій серед молоді: кожний спішить з певними дорученнями, а ті, котрі братимуть участь в концерті, метушаться в національних строях.

Отець Матичак відправляє молебень і в проповіді вказує молоді на те, що знання — це найголовніше в житті людини і закликає молодь працювати над собою і здобувати ті знання.

У продовжені офіційного закриття виступив керівник табору В. Попадинець з коротким словом до присутніх гостей, а потім попросив до слова секретаря ОУуВБ Андрія Костюка.

Зупинившись над Другим Курсом Українознавства, секретар О У у ВБ висловив подяку всім учителям і виховникам та всім, хто працював і допомагав в таборі. Також висловив подяку Управі Українського Дому в Едінборо за їх дружнє відношення, гостинність та грошову допомогу дітям з Шкоції, котрі брали участь в цьому Курсі і подякував священникам за їх духову опіку за цих два тижні в таборі. На закінчення секретар висловив признання молоді за сумлінну працю над собою та висловив бажання зустрічі з курсантами на другий рік. Останні слова молодь сприйняла захоплено рясними оплесками.

З окремим словом виступив Референт Молоді та комендант табору Ф. Куцай. Референт кликав кожного на сцену і на прощання (до чергової зустрічі) дружньо стискав руку. Молодь сприймала це гучними оплесками. Найбільше оплесків знову ж дістали молоді вчителі й виховники.

На закінчення секретар ОУуВБ кожному курсантові вручив маленький подарунок.

Концертова частина відбулася разом з французькою групою. Головна програма концерту була дана силами української групи, а французи виступили лише з трьома точками.

Наша програма складалася: гра панни Шурми на фортепіяно, гра на сопілках, хорові співи, сольові і групові танці.

Кожну точку молодь нагороджувала рясними оплесками. Не помилимося, коли скажемо, що сенсацією вечора була кожна точка, але найбільш атракційним випав танець наймешої курсантки, 6-ти річної Марійки Куцай, а також восьмирічного її партнера Андрія Бойка, котрі зібрали чи не найбільші оплески.

Після закінчення концерту молодь забавлялася, а гості, вчителі й виховники були на прийнятті, влаштоване керівництвом табору.

Другого дня прийшов час від'їзду домів. Хвилина, можливо, найбільш сумна для всіх учасників Другого Курсу Українознавства.

А. Костюк

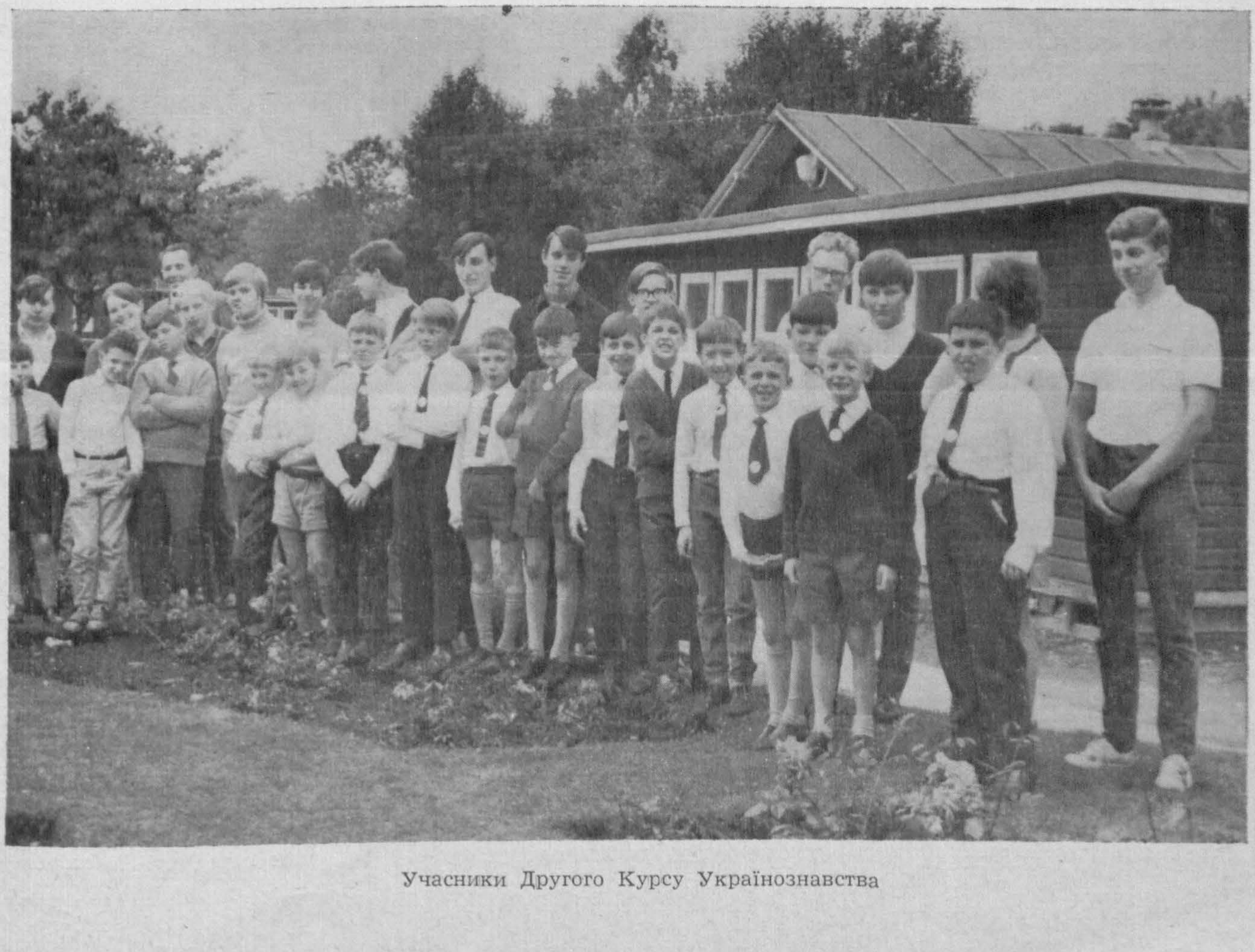

Учасники Другого Курсу Українознавства

ЩЕ ПРО „ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ"

«Українського фільму по суті немає, . . .»

Ів. Дзюба

1964 р. в 100-річчя народження Михайла Коцюбинського київська кіностудія ім. Ол. Довженка випустила в світ фільм «Тіні забутих предків» за одноіменним твором письменника, а в 1965 році фільм появився в західних країнах.

У Лондоні висвітлювано його декілька разів під назвою «Шадовс оф форґотен ансесторс». Останній показ відбувся в циклі «Тиждень советських фільмів» у програмі так званого культурного обміну Англії з Москвою.

Про цей фільм, так би мовити, вже й слава прошуміла і люди відложили його на полиці забуття. Але не пошкодить, коли відслонимо ту поволочку забуття, бо цей фільм — це черговий доказ, як Москва за мистецьким плащиком старається «культурно» нищити най глибші надра самобутности українського народу.

Ів. Дзюба в своїй праці «Інтернаціоналізм чи русифікація?» говорить, що цей фільм в Україні не висвітлювали, а за кордоном чужинці знають про нього як про російський фільм. Про це останнє, хто цікавився фільмом, знає, що воно було якраз так, як пише Дзюба. Але якби була можливість бачити цей фільм, то Ів. Дзюба напевно сказав би нам дуже багато про нього в своїй праці.

Про «Тіні забутих предків» доводилося читати похвальні огляди чужих критиків. Стосувались вони технічних та деяких нових мистецьких досягнень, якими на заході вславився відомий шведський режисер Берґман.

Українська преса в вільному світі також захопилась, (бо якби не було, це перший український фільм, про який широко заговорив світ) але те захоплення, на нашу думку, було викликане сильною ностальґією, а вона, часто, позбавляє бачити й пізнати сутєве.

Писали про те, що це одинокий добрий фільм київської продукції, що досягнуто вершин світової слави, що фільм на світову міру і багато, багато інших похвальних епітетів. Представляли читачеві мистецькі й технічні застосування, але замовчували найсутєвіше — те, що становило хребет і було основою задуму і появи фільму.

Здається, поза одиноким винятком пані Ірени Книш, всі пішли за чуттєвим поривом і представляли дійсність не такою, якою вона була, але такою, якою вони хотіли її бачити. Навіть ультра-революціонери в лондонській «У Думці» завагалися... У довгих статтях писали вони про все, займалися безплідним «мітіґейшн», але не сутєвою проблемою цього фільму. Ще інші пішли так далеко, що наперед картали тих, які могли б серйозно висловитись про фільм, бо, мовляв, не все ж там від диявола.

Ясно, що не все від диявола, але й не все від Бога!

Не вірю, що хтось може твердити про те, що основним у цьому фільмі були мистецькі досягнення і хист режисера.

Незалежно від того, чи то в «зігнилому» капіталістичному світі, чи то в звироднілому московському матеріялістичному світі, чи в ідеалістично-християнському світі, мистецтво було, є і завжди буде важним і до мистецьких вершин замжди будуть стреміти, хоч кожний із цих трьох світів має свої окремі цілі.

Але, рівночасно, для цих трьох світів мистецтво завжди було, є і буде як другорядний засіб для насвітлення основного і суттєвого: життя людини, її характерів в ім'я людини і для людини, незалежно від того, чи це буде для нагромадження мамони, чи для московського месіянства і панування в світі, чи для спасення душ людських.

Це також стосується і до фільму «Тіні забутих предків», а коли взяти під увагу московський соцреалізм, тоді не можна говорити «мистецтво для мистецтва», якщо таке поняття взагалі можливе.

При цьому цікаво, чи ті, котрі писали похвально про цей фільм, могли б з таким темпераментом писати про фільм, в якому, наприклад, були б насвітлені порнографічні сцени з таким мистецьким хистом, як в «Тінях забутих предків»?

Але повернемося до фільму.

На тиждень советських фільмів в Лондоні, Москва спровадила деяких артистів і режисерів. Приїхала також Лариса Кодоченкова, яка виконувала головну ролю в «Тінях забутих предків».

Численній англійській і українській публіці представлено нашу гуцулку, яка віддячилася кількома словами на ґучне привітання її присутніми. Говорила Лариса московською мовою і, між іншим, сказала таке: «Ето моя первая картіна. Кінофільм поетіческій о небольшой нації в Карпатах, катора називаєтся гуцули. Ета нація сохраніла сваі традіціі по сєводнєшній день...»

Одиноке слово «гуцули» сказала Лариса по-українськи, а не по-московськи (хуцули чи ґуцули). Це свідчило, що вона українського роду.

Які ж традиції показано в «Тінях забутих предків»? Що збереглося з наших звичаїв і традицій на Гуцульщині?

Над цим зупинимося, зокрема над найважнішими «традиціями» і «звичаями», які особливо підкреслено в фільмі і які затрималися до сьогоднішнього дня в житті і побуті цієї вітки нашого народу.

Показано ті традиції навколо віковічного шляхетного і, вкінці, нещасливого кохання — теми, яка дала нам шедеври світової літератури. То ж і в цьому фільмі те саме тло: кохання бідного гуцула Іванка з багатою гуцулкою Марічкою, а для цього треба ж показати обставини й оточення, серед яких сталася ця трагедія. Події відбуваються в хаті, в церкві, в шинку, в лісі, на полонині, на вулиці. Широчінь засягу велика, щоб показати наші давні скарби: традиції і звичаї. Ось ці традиції.

У ЦЕРКВІ. Хрести, хоругви, стоять люди, ревуть невиразно голоси: ніби правиться Служба Божа.

Малий Іванко дивиться на ікони і запитує батька про сатану.

«У церкві немає сатани, сину», — відповідає батько і обертається назад у час, коли багатий гуцул витягає величезну монету і помалу, так щоб усі бачили, кидає на тарілку.

«Там, сину, сатана!» — несамовито кричить батько і показує пальцем на багача. Зчиняється шум і шарпанина, крик, голосіння жінок і бійка в церкві.

Це перша традиція!

РІЗДВО. Ніби йдуть колядники. Всі в страхопудних масках, кричать, а не колядують, чимсь калатають, підскакують, верещать, а потім на вулиці чи на подвір'ї навколо чогось бігають, підскакують. Виконують невідомий ритуал, як дикі африканські племена виконують танець війни, чи щось подібне. Вкінці, після цього чуда, по-дикому розбігаються і на вулиці появляється чудова гуцулка, на яку кидається один із цих дикунів і в снігу її ґвалтує.

Це друга традиція!!!

ШИНК. Святковий день. Бідні й багаті гуцули збігаються до шинку. Заливаються горілкою, кричать. П'яна жінка Іванка — Палагна прилюдно зраджує його. Виникає бійка. Це третя традиція!!!

(Докінчення на 7-ій стор.)

Ще про „Тіні...”

(Докінчення з 6-ої стор.)

ПОХОРОН. Жінки миють тіло Іванка, вбирають і голосять над ним. Сходяться гуцули і кидають мідяки на покійника, що прикритий лежить на лавці. А потім, навіть не похоронивши побратима, почали гучне пияцтво з музикою і танцями і так споминали покійника, що його на лавці підкидало аж до стелі. Це четверта традиція!!!

Ось з таких традицій побудований фільм. Можна ще навести подібних кілька епізодів таких традицій, але й цих вистачить, щоб зрозуміти, для чого призначений цей фільм.

Але були ще й такі традиції: Іванко кує коня, а пишна Палагна сидить на перелазі в «міні скерт», провокуючи Іванка, який, вкінці, не витримує і... ґраціозно висаджує красуню на коня та вручає їй червону парасолю, хоч події відбуваються в далекій давнині.

Не показано жодної традиції, жодного звичаю, жодної пісні чи колядок, або чудових гуцульських строїв і т. п.,

Не показано нічого з наших гугуцульських традицій і звичаїв. З московською махрою пропали чудові гуцульські різьби, зникла чарівна пісня, немає прекрасних танців, забуттям припав найпрекрасніший обряд Святого Вечора й Різдва та багато інших надбань народніх. Нічого з цього не побачите в фільмі. Залишилося тільки попелище бруду, вульґарности й дикунства, чого жодна культурна людина, з таким мистецьким хистом, не відважилася б брати на кіноплівку, коли навколо так багато прекрасного, а тим більше, коли мова про традиції.

Дивишся на фільм і дивуєшся, до чого скотилася людина

Зоологічний московський шовінізм немає меж у своїй жорстокості. Москва показує українців, як безбатьченків, без культури, без традицій, як дикунів, майже канібалів.

Може дехто скаже, що автор цих рядків бачить в сучасній Україні все лише від лукавого, то я раджу кожному такому українцеві оглянути цей фільм власними очима і холодним розумом. Тоді побачите великий хист режисера, чудові технічні ефекти, прекрасну Ларису і моторошно стане від тих традицій, про які згадувала Лариса.

Вплив фільму на українського глядача колосальний. У свідомого українця він викликує огиду й палаючу ненависть до московських варварів, а для чужинця — показ життя дикунів чудовими мистецькими досягненнями в кінематографії.

Ів. Дзюба в своїй праці «Інтернаціоналізм чи русифікація?» про сучасний стан української культури в Україні пише (стор. 174):

> **«Література наша далеко не на тому рівні, на якому повинна бути і на якому могла б бути. Театр український в очевидному занепаді. Українського кіна по суті немає, не зважаючи на наявність двох студій — у Києві й Одесі: роблять вони фільми або неймовірно погані, або не українські (за дуже малими винятками).»**

В. Бондаренко

СВ. СОФІЇ 930 РОКІВ

(Докінчення з 3-ої стор.)

літописця Сафроновича і митрополита І. Борецького та багато інших; Дмитрівського монастиря з могилою князя Ярополка; Братського монастиря, де поховано кошового Петра Сагайдачного; Андріїзського монастиря, де поховано князя Ярополка Володимировича. Немає могили князя Константина Острозького і мит. Петра Могили та ін.

За останніх 50 років московського панування в Україні, Собор Св. Софії був у жахливому занедбанні. Московські кати, просто, забороняли доглядати. Лише в останньому часі було створено комітет для збереження і догляду пам'яток старовини, який постав з ініціятиви окремих осіб, а не уряду «суверенної» УРСР, або її наукових установ. Такої ініціятиви окупанти не могли заборонити, але відразу висунули відомого нашого квіслінґа Білодіда, який повчав ініціяторів, що в першу чергу треба берегти совєтські пам'ятники: Леніна Дзержинського і всяких інших московських гнобителів і руїнників України.

Очевидець, який цього року оглядав Собор, розповідав, що в доброму стані ще зберігається іконостас і розмальовані стіни (не всі), а решта Собору «...знаходиться в такому стані, що збиралося на плач. На заході я не бачив жодної пам'ятки старовини в такій руїні і недбальстві, як Собор Св. Софії в Києві...»

Ів. Бурун

З ЖИТТЯ ОУуВБ

ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ В БРАДФОРДІ

21 серпня в домівці Об'єднання відбулося святочне закінчення навчального року Суботньої Школи при ОУуВБ.

Свято відкрив Голова Батьківського Комітету п. П. Данильчук.

Звіт про працю школи здала вчителька пані В. Смерека та роздала свідоцтва нашим школярам. Потім відбулася гостина для дітей та батьків, а після того художня програма — пописи досягнень дітей. Дуже зворушило присутніх, коли діти, в українських строях, співали і деклямували. Але найкраще подобалася п'єска «Жебрак і доля» (переклад з англійської В. С.) у виконанні дітей. Ролю жебрака гарно грав Микола Казьмірук, а долю — юначка Віра Кацафіренко. Ролю робітника добре виконав наш молодий «артист» Володя Кислюк, а багатиря дуже добре виконав юнак Богдан Данильчук.

П'єса всім сподобалася і ми готові її показати по інших осередках.

Після закічення діти бавились по-між собою, а батьки розмовляли про дітей, школу й інші проблеми нашого життя. На пам'ятку були зроблені фотографії.

І так закінчився ше один шкільний рік.

Треба сказати, що діти хочуть мати свої футбольні команди, зустрічі, ігри, прогульки, тобто: жити своїм молодечим життям. Але це завдання майбутнього. Завдання нашої громади в Брадфорді, яка прагне всестороннього життя для себе і своїх дітей. Бо лише в своїй громаді сила національного духа, сила українців і їх творчого життя на чужині.

В. С.

ПРОГУЛЬКА ДО ЛОНДОНУ

З ініціятиви Секції Жіноцтва при ОУуВБ (Відділ Товариства Українських Жінок ім. Олени Теліги) 8 серпня, в час загальної відпустки в Брадфорді, була організована групова прогулька до Лондону. Дякуючи супровіднику — секретарю ОУуВБ п. А. Костюкові, який подарував свій день, ми оглянули пам'ятні місця Лондону: парлямент, осідок прем'єра, палату Королеви Елизавети II, Трафальґар Сквер, історичні склепіння Вежі Лондону (Тауер оф Лондон) і багато інших цікавих місць, включно з поїздою по р. Темзі.

(Докінчення на 8-ій стор.)

ПОЇЗДКА СЕКРЕТАРЯ ОУуВБ

10-го і 11-го серпня ц. р. Секретар ОУуВБ А. Костюк відвідав Відділи ОУуВБ в північній Англії.

10-го серпня в Рочдейлі відбулася нарада пінічної Ради Відділів ОУуВБ, на якій був Секретар ОУуВБ. До керівних органів Ради Відділів вибрано: Голова — В. Романівський, секретер — А. Потопільний, скарбник — І. Процай, а в члени Ради входять Голови кожного Відділу ОУуВБ в північн'й Англії. Також накреслено й обговорено плян праці на майбутнє.

Цього самого дня Секретар ОУуВБ відвідав Олдгам та перевів розмови з членами Управи Відділу в справі пожвавлення діяльности Відділу і приїзду Голови ПУН з доповідю до Олдгаму.

Дня 11-го серпня Секретар взяв участь у нарадах Управи Відділу ОУуВБ у Гуддерсфільді і допоміг полагодити ряд актуальних справ.

З Гуддерсфільду Секретар поїхав до Брадфорду, де відбув нараду з Управою Відділу, на якій обговорено справи діяльности Відділу.

«А ВСЕ Ж ТАКИ КРУТИТЬСЯ»

Недавно кардинал Кеніґ заявив, що Римо-Католицька Церква має замір переглянути відому справу Ґалілео Ґалілея — славного італійського фізика й астронома з 17 століття.

У ті часи Церква визнавала теорію Арістотеля, який твердив, що Земля є нерухома.

Відомий польський астроном Микола Коперник відкинув теорію Арістотеля, доказуючи в своїй праці («Обертання небесних тіл»), що навколо Сонця обертається Земля й інші небесні тіла. Згадана праця Коперника була заборонена Церквою.

Ґалілей, спостерігаючи небесні тіла, підтвердив вчення Коперника, але Римо-Католицька Церква не могла з цим погодитися і 1616 р. католицька інквізиція остерігала Ґалілея з приводу цієї його **«єресі»**. Мимо цього, в 1632 році Ґалілей у своїй праці «Діялоґ» боронив теорію Коперника. Тоді Церква (за часів папи Урбана VII) за непослух інквізиції, 70-річного Ґалілея привезла до Риму на суд і він, під загрозою виключення з Церкви, відкликав своє вчення. Все ж таки, йому присудили тюрму, а потім замінили на домашній арешт.

Його «Діялоґ» знято з індексу заборонених книг у 1822 році, але Ґалілея офіційно на регабілітовано.

ПРОГУЛЬКА ДО ЛОНДОНУ

(Докінчення з 7-ої стор.)

Крім того, були в домівці ОУуВБ і відвідали дім УАПЦ.

Всіх учасників прогульки було 41 особа.

Це була приємна й успішна прогулька, яка дала її учасникам багато знань про столицю Англії та втіхи із спільної мандрівки. Такі мандрівки з піснями і жартами здружують людей і є корисними в житті нашого суспільства.

Наша громада в Брадфорді живе різноманітним життям. Щонедільні Богослуження в наших церквах, доповіді, товариські зустрічі, свята, забави. Все це повне життя, розмов, дискусій, утіхи і жалів — як і кожне життя того чи іншого суспільства. Скрізь стремління до правди, до єдности. І як всюди, так і в нас, діють відрухово-протилежні сили, в боротьбі з якими витворюються стремління до солідного і гідного українського життя.

В. С.

СОТ. Б. ПАНЧУК В ОЛДГАМІ

1-го вересня ц. р. у Відділі ОУуВБ сот. Б.Панчук виголосив доповідь про свою подорож по Україні.

Знаючи сот. Б. Панчука як основоположника українського суспільно-громадського життя в Англії, на його доповідь прибуло багато українців з Олдгаму й околиці.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

31-го серпня відбулося посвячення пам'ятника на могилі сл. пам. П. Бодучака — бувшого Голови Відділу ОУуВБ в Гуддерсфільді.

Чисельно зібране громадянство взяло участь в панахиді і посвячені пам'ятника. Отець Кузьма з Брадфорду відправив панахиду і посвятив пам'ятник.

Після того громадяни зійшлися в домі ОУуВБ, щоб вшанувати пам'ять Покійного. На цих поминках Секретар ОУуВБ А. Костюк виступив з короткою згадкою про Покійного, підкресливши віддану працю Покійного на пості Голови Відділу ОУуВБ, як патріота — добровольця Українських СС і як вірного сина своєї Церкви.

Хто має «Бюлетень ОУуВБ» число 75, просимо переслати до Централі Об'єднання.

УВАГА! УВАГА!

Замовляйте в Централі ОУуВБ такі книжки в англійській мові: В. ЧОРНОВІЛ: **«Чорновіл пейперс»** — ціна **£2.5.0.**

І. ДЗЮБА: **«Інтернейшналізм ор русіфікейшн?»** — ціна £2.2.0.

ДЖ. КОЛЯСКА: **«Едюкейшн ін Совєт Юкрейн»** — ціна **£1.7.0.**

Хто ще не придбав собі, то купіть в Централі ОУуВБ в українській мові: **«Лихо з розуму»** — В. ЧОРНОВОЛА, ціна **£2.0.0.**

«Інтернаціоналізм чи русифікація» І. ДЗЮБИ, ціна в твердій оправі **£2.7.6.**, у м'якій оправі — **£1.19.6.**

«У півстоліття радянської влади» — ціна **£0.10.0** Це нові документи, що прийшли з України після появи «Лихо з розуму».

БЮЛЕТЕНЬ

Об'єднання Українців у Великій Британії

BULLETIN — published by Federation of Ukrainians in Great Britain Limited
78 Kensington Park Road,
LONDON, W.11.
Tel. 01-727 6312

РІК 21 | СІЧЕНЬ 1969 | ЧИСЛО 79

СОБОРНІСТЬ

22 січня 1969 року сповниться 50 років від дня урочистого проголошення Акту Соборности в Київі на майдані біля собору св. Софії.

22 січня 1919 року уряд Української Народньої Республіки і уряд Західньо - Української Народньої Республіки в столиці України урочисто проголосили злуку обох Республік в одну Українську Народню Республіку.

Всі українці розсіяні у вільному світі з особливим підкресленням і насвітленням урочисто відзначатимуть цю історичну подію.

Слово **»соборність«** набрало в нас особливого, величного значення і то нетільки тому, що проголошення Соборности припадає в той самий день, коли було проголошено незалежність України але ще й тому, що єдність — це наша історична необхідність на шляху боротьби за волю і незалежність українського народу. Соборність стала для нас глибоким символом єдности народу.

Подібні політичні акти (навіть більшого значення) були і в інших народів, але вони не залишили ніякого сліду поза політичною актуальністю часу.

Соборність у нас стала національною святістю, набрала ідейного змісту, ввійшла в нашу душу й кров.

Слово »соборність« ввійшло до політичного лексикону кожної політичної групи, партії й організацій. 50 років тому Акт Соборности означав ні більше, ні менше, а тільки **злуку** всіх українських земель, що знаходилися під різними займанцями, в одну Україну. Але з бігом часу »соборність« набрала духово-ідейного значення, як протиставлення національному партикуляризмові.

Але посуті національного партикуляризму не було, народ наш його не знав, хоч були спроби осіб і груп його накинути.

Цей партикуляризм був штучним витвором, був чужий так як і релігійний партикуляризм накинений нам чужими інтересами.

Сьогодні в свідомості народу національний і релігійний партикуляризм — це пережиток минулого, Це залишки, що ще, там і тут на чужині доживають свого віку і не мають жодного впливу на національно-культурне й соціяльне життя народу в Україні і на чужині.

Наше трагічне минуле з удільними князями й гетьманами, територільне розшматування України нашими сусідами — ворогами залишило глибокий слід у свідомості нашого народу. Вороги послідовно намагалися поділити український нард нетільки територіяльно але, найважніше, духово-культурно і, навіть, мовно і кровно.

Народ це відчував і ставив опір. І тут не помагали ворогам штучні кордони пропаганда, ралігійна боротьба і »наукові докази«. Цей натиск народ витримав. Для нього лише одна Україна, один український народ в духово-культурній і мовній площинах. Таким він був у віках, таким і залишився. Наш собор був і є на ім'я Україна. А 22 січня 1919 року було Актом злуки чи об'єднання обох Украських Республік які постали окремо з силу територіяльних обставин того часу а не специфічної окремішности чи духово-культурної відмінности і тому подібне.

Слові **»собонрість«** ми надали звучання, яке не відповідає ані дійсному його значенні, ані події 22 січня 1919 року.

Для сучасного покоління »соборність« незрозуміле поняття а для інших постійне його наголошування підсовує думку що існують якісь »антисоборні« сили. А це немає ніяких підстав до існування, а тим більш у духово-культурній площині

(фв)

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

Президент і Віцепрезидент Української Народньої Республіки в екзилі, Голова й Президія Української Національні Ради Голова й члени Виконавчого Органу пересилають з нагоди Різдвяних Свят і Нового року привіти й найщиріші побажання Українському Народові на Батьківщині й на чужині Ієрархам і Духовенству Українських Церков, старшинам і воїнам українських армій, проводам політичних і суспільно-громадських організацій науковим установам молодіжним та жіночим організаціям, Представництвам Виконавчого Органу Української Націонльної Ради, Управам і членству Товариств Прихильникіз УНР і Товариствам Сприяння Українській Національній Раді.

Микола Лівицький
ПРЕЗИДЕНТ
Української Народньої Республіки

Микола Степаненко
ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ
Української Народньої Республіки

Яків Маковецький
ГОЛОВА УНРади
і ПРЕЗИДІЯ УНРади

Атанас Фіголь
Голова Виконавчого Органу і члени Виконавчого Органу

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!!!

— Президентові Української Народньої Республіки п. М. Лівицькому;

— Голові Української Національної Ради др. Я. Маковецькому;

— Голові Виконавчого Органу УН Ради др. А. Фіголеві та всім членам Президії УНРади і ВО УНРади;

— Ієрархам Українських Церков,

— Голові Проводу Українських Націоналістів та членам ОУН;

— КР ІСНО і всім складовим організаціям ІСНО;

— Проводам українських національних політичних організацій і партій;

— Усім українським національним суспільно - громадським організаціям у вільному світі;

— Усім українцям доброї волі в Україні і на чужині;

— Усім членам Об'єднання Українців у Великій Британії

шлемо найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!!!

Управа ОУвВБ

ЗИМОВІ ОБРЯДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Духове життя нашого народу є дуже багате на різноманітні обряди, звичаї і традиції. Все це бере свої початки ще з сивої давнини і тим свідчить про українців, як націю, що живе вже довгі тисячі років, сповнена своїх власних духових багатств.

В основі народних обрядів лежить певний комплекс вірувань та ідей, а самі вони є виявом спільного настрою народу.

У наш час дуже часто на обряди дивляться, як на щось застаріле. Нам часто здається, що це не є поступ, але крок назад, що це ніби дрібничка, але коли той чи інший звичай народу переходить з роду в рід, то це стає чимсь, що лучить окремі одиниці цього народу і надає їм спільного особливого характеру, що творить виразним народнє обличчя.

Таким чином обряди, звичаї і традиції являються одною з підвалин культури нації, а тим самим її самостійного життя.

Тим більше ми, українці, розкидані по світі, маємо зберігати наші звичаї, коли не хочемо розплистися в чужому морі і стратити назавжди своє національне обличчя. Наші обряди, звичаї і традиції становлять підвалини нашої культури.

Ворог знає, що найлегше завоювання якогось народу іде через завоювання його душі, тому так нещадно нищить все, що в'яже український нарід на рідних землях з його давниною і є в силі формувати його національне обличчя. Тому відповідальність тим більше паде на нас: продовжувати плекати свої обряди і звичаї, не дивлячись на відмінний окружаючий нас світ. Це нам вільно робити і якщо ми хочемо існувати як нарід, то мусимо це робити. Цим засвідчимо себе серед чужинців як нарід, що має свої власні духові багатства і збережемо себе як нарід, що має підстави і право жити в світі нарівні з іншими вільними народами своїм власним самостійним життям.

Українські народні обряди розділяються на календарні, що виконуються лише в певний час року і є зв'язані з чотирьома зворотами сонячного року (два звороти сонця) 21 грудня і 21 червня та два зрівнання дня і ночі 21 березня і 21 вересня) і не календарні, що відбуваються в кожній порі року (до них належать обряди замовлянь, весільні і похоронні обряди та ін.)

Зимові обряди українського народу збігаються з Різдвяними Святами. Розпочинаються вони обрядом КОЛЯДИ 24 грудня (6 січня н. ст.) ввечорі багатою кутею або вілією (Свят-Вечір). Звичаєм у цей день для господарів дому є потурбуватись, щоб усі господарські приладдя були вдома. У цей день приготовляється багата вечеря, що звичайно складається з борщу, вареної і смаженої риби, пирогів з капустою, вареників, узвару, грибів, куті з медом і маком та інші — всіх 12 страв. До хати перед вечерою вноситься сніп жита і сіно. Сніп жита ставиться на покуті, а сіном покривається стіл (звичайно поверх сіна стелять скатертину) за яким сідає вечеряти родина.

На покуті на сіні урочисто ставиться горщик з кутею, який накривається книшем, а над ним запалюється свічка. Вся родина одягає на себе чисте вбрання і, з появою першої зірки, сідає до одного столу вечеряти. Вечерю, звичайно, розпочинає господар, бажаючи здоров'я, веселих Свят і дочекатись нового року. На вечерю їдять все, а закінчують кутею (на Поділлі св. Вечерю починають кутею і господар з першою ложкою кличе мороза вечеряти — примітка складача). Звичаєм є кликати з першою ложкою куті мороза кутю їсти для того, щоб задобрити його перед зимовими посівами або кидати кутею в стелю, щоб бджоли роїлися. Звичаєм є залишати на ніч ложки в куті, щоб померлі, які приходять в цю ніч до своїх рідних, могли також їсти. Того вечора діти носять вечерю до священника і до родичів.

На другий день (рано на Різдво) всі люди йдуть до церкви. В цей день молодь ходить з колядою. В деяких місцевостях України, як Гуцульщина, Коляда уявляє собою цілу гру зі скрипками і співами, в яких славлять народженого Бога і бажають господарям щастя і здоров'я. В інших околицях молодь і діти ходять колядувати під вікна, і також прославляють Бога та бажають господарям всякого добра.

Вечір перед Новим Роком (31 грудня ст. стиля або 13 січня ново.го стиля) називається щедрим вечором або багатим. Господині в цей вечір варять вареники, печуть книші, смажать ковбаси, сало, печуть млинці. Діти й молодь у цей вечір ходять попід вікна щедрувати. Якщо ніч перед Новим Роком є зоряна, то це віщує безпеку й здоров'я на майбутній рік. У цю ніч молодь ворожить: питають імена у прохожих, відгадуючи цим ім'я свого нареченого, рахують кілки, витягають солому із стріхи, дають півневі жито і воду, щоб відгадати про свого судженого чи буде господар чи п'яниця. Серед народу є повір'я, що опівночі на Новий Рік говорить худоба і з нею говорить Бог, тому худобу добре в цей вечір доглядають. Ще є повір'я, що опівночі на Новий Рік горять гроші й ін.

На Новий Рік зі світанком діти (хлопці) ходять посівати. У торбинці або рукавиці несуть зерно і в кожній хаті ним посипають, бажаючи господрям щастя й здоров'я в Новому Році. На Новий Рік або в вечір під Новий Рік молодь перебирається в князя Василя, в княгиню Маланку, в бабу, діда, жида, інші в козу, коня і так ходячи від хати до хати, вони виробляють смішні штуки, чим розважають господаря, а потім бажають йому щастя й здоров'я та вітають з Новим Роком.

День перед Водохрещам (5 січня ст. стиля або 18 н. ст.) називається голодною кутею.

Зранку на покуті, на те саме сіно, що залишено від багатої куті, ставиться кутя й узвар. При чому кутю накривають звичайно хлібом, а узвар книшем.

Вечеря в цей вечір складається з пісних страв. Господар перед вечерею кропить хату свяченою водою, а тоді родина засідає за стіл вечеряти за таким обрядом як і перед Різдвом.

На другий день є Йордань. Скрізь по селах України виробляють на річках чи на ставках з льоду хрест, престол і інше спорудження потрібне для водосвячення. Звичайно їх поливають буряковим квасом і вони набирають гарної малинової барви. Після Богослуження всі люди з церкви хресним ходом ідуть на Йордань, де відбувається посвячення води. Як тільки священник тричі вмочить хрест у воду зі співом тропаря «Во Йордані...» і освятить воду, всі спішать якнайшвидше набрати в заготовлену посудину води, гадаючи, що раніше зачерплена вода має більшу силу. Дехто на водосвяті купається, або стріляє в повітря, сповіщаючи тим очищення від гріхів.

Коли родина вертається із свяченою водою, господар або старший син, бере свяченої води в миску і посвячує хату і ціле господарство співаючи тропар »Во Йордані...«, разом з тим у хаті і на дворі рисує крейдою хрести.

(Продовження на 3-ій ст.)

ЗНАЙДЕНО ГРІБ Св. МЕТОДІЯ

Містимо коротеньку інформацію учасника археольоґічних розкопок п. Павла Ґана у пошуках за гробом св. Методія. Ці розшуки успішно закінчено 1968 року.

Святі брати Кирило і Методій серед нашого народу залишили глибокий слід і вплив і то нетільки в релігійній, але і в культурній та політичній площинах. На жаль, ця ділянка в нас ще недостаточно насвітлена.

Редакція

Вже Моравсько - Панонські леґенди писали, що св. Кирила Константина поховано в Римі 14. 2. 869 року в Базилиці св. Климента Римського. На похороні був тоді і його брат Методій зі своїми учениками із Моравії. Над гробом св. Кирила Константина тоді намалювали фреску, на якій були портрети обох братів.

У Моравсько - Панонських леґендах також написано, що св. Методія, після його повороту на Велику Моравію, поховано в 885 році в **»великім соборі моравськім по лівому боці в стіні за вівтарем св. Богородиці«.**

Але аж в 1863 році — 1000 літ від приходу Кирило - Методійської місії на Велику Моравію — оломоуцький архиєпископ дав гроші на археольоґічні праці в Римі.

Тоді гробу св. Кирила ще не знайшли, але під фарбою на стіні натрапили на фрески — перші портрети Кирила й Методія.

Між іншим, гріб з останками св. Кирила сховав один із священників перед Наполеоном. Ці остатки знайшли і передали слов'янським архиєпископам щойно в 1963 році в Римі.

Але як шукати гріб св. Методія і де його шукати? У Моравсько - Панонських леґендах (київський манускрипт писаний глаголицею) не кажеться, де саме знаходиться »великий собор моравський«.

На Моравії ходили фолькльорні перекази, в яких говорилося, що ВЕЛЕҐРАД треба шукати біля річки Морави там, де колись був монастир св. Климента.

Уже на початку цього віку розпочали перші археольоґічні праці на Моравії близько річки Морави. Найшлося дещо, але гріб св. Методія не знайшли.

Коли в 1949 році Чехо-Словаччина призначила відповідні фінансові засоби, тоді на Моравії розпочато археольоґічні праці в трьох містах: у Поганську, у Мікульчицах і в Угерському Градіште.

Результати були прекрасні: на всіх трьох місцях знайдено фундаменти церков і ротунд з 9-го віку. В гробах знайдено дуже багато археольоґічних цінностей з тих часів. В Угерськім Градишті і в Мікульчицях викопали фундаменти двох великих соборів. Але в котрім із них є гріб св. Методія, похованого в **»великім соборі моравськім** з лівого боку в стіні за вівтарем св. Богородиці«? Котрий із цих соборів був присвячений св. Богородиці? Що це значить »по лівій стороні в стіні за вівтарем«?

Знайдено там ще декілька багатих гробів, але ні один не був той, котрого шукали. Де ж помилка?

Показалося, що треба шукати інакше, а саме так, як у 9-му віці відправлялися Богослужби, тобто: тоді священик стояв за вівтарем обличчям до людей.

У 1960 році в фундаментах великого собору з другої половини 9 віку (де потім у 12 віці стояла каплиця Святої Богородиці) вліво від вівтаря в стіні натрапили на якийсь гріб, в якому було декілька костей. Але гріб був такий простий і такий скромний, що його за гріб св. Методія не вважали. В дальших пошуках знайдено багатий гріб із золотом та археольоґічними архиєпископськими пам'ятками, але й це не був гріб св. Методія.

Потім показалося, що св. Методія в 9-му віці похоронили згідно грецької літургії, тобто: не в золоті, але як простого монаха монастиря зпід гори Олімпу. Це значить, що його завернули в просте скромне покривало і спустили в землю.

Таким чином простий і скромний гріб і тлінні останки, що їх знайдено в Угерськім Градіште в фундаментах руїн собору з 9-го віку по лівій стороні вівтаря (тепер по правій) були залишками поховань св. Методія.

14 лютого 1969 р. в Римі в базилиці св. Климента при гробі св. Кирила напевно буде величаве Богослуження. Ми з Моравії в цей день хочемо сповістити, що гріб св. Методія знайдено. Напевно в 1985 році будуть великі урочистості при гробі св. Методія в 1100 річницю його смерти.

Павло Ґан

Зимові обряди...

(Докінчення з 2-ої ст.)

Йорданська вода зберігається на протязі року і має цілющу силу. На Водохреща молодь бавиться на льоді. В деяких околицях України в цей день їздять на перегони, впрягаючи прибраних в стяжки і дзвінки коней в легкі сані.

Другий день Водохреща є Івана Хрестителя і в цей день є звичаєм годувати худобу хлібом, сіллю і сіном, що лежали на покуті ще від Різдва. Від Різдва до Івана не можна шити і прясти. Третій день після Йордану також святкується. На тому закінчується зимовий обряд нашого народу, що пов'язаний з Різдвяними Святами.

На закінчення треба зазначити, що за цим обрядом лежить глибока віра народня і певна ідея. У цей час відбувається зворот сонця від зими на весну і літо. Отже, розпочинається новий господарчий рік, що змушує задуматися що принесе він до хати господаря. Ці турботи змушують вжити всіх заходів, щоб цей рік був щасливий, багатий і минув у здоров'ї і достатках. Зброєю до цього і стають всі обрядові дії і слова, що ховають у собі все що притягує благдійні сили природи для майбутнього добробуту. Цим підкреслюється велика віра нашого народу в Вищу силу і в магічну можливість дії і слова для зсилання добробуту цею Силою. Цю віру найкраще віддзеркалюють колядки, що побажальними словами накликають веселість і добробут у хату господаря та щастя і радість у кожну родину.

Такий глибокий зміст криється у цім гарнім і багатім обряді нашого народу.

Віра СМЕРЕКА

ЩАСЛИВОЇ ДОРОГИ !

21 грудня 1968 року в приміщені клюбу ОУуВБ в Пітерборо з нагоди виїзду п. М. Стегнія і його родини до Австралії, відбулась прощальна зустріч.

Приєднуємось до висловлених побажань на зустрічі і від себе бажаємо п. М. Стегнієві і його родині щасливої дороги та всього найкращого на новому місці поселення!

Управа ОУуВБ

ТАРАС ШЕВЧЕНКО І ВАРШАВА

Цю статтю передруковуємо з «Нашої культури» ч. 11 (127) з листопада 1968 р., що виходить як місячний додаток до «Нашого слова» в Варшаві. Написав її відомий польський письменник Єжи Єнджеєвич — автор славної праці про життя Тараса Шевченка під наз. «Ночі українські або родовід ґенія».

Редакція

Поляки мають Міцкевича, росіяни — Пушкіна, а українці — Шевченка. Три найбільші слов'янські народи, що живуть по сусідству (хоч не завжди жили в згоді) породили трьох велетнів духа й слова, трьох поетів, з яких, правда, жоден не боровся зі зброєю в руках але кожний повністю заслужив на ім'я героя свого народу.

Неможливо в короткій статті представити особу Тараса Шевченка так, як на це заслуговує ця чудова людина і поет. Тих, що цікавляться цим питанням, дозволяю собі відіслати до моєї книжки, яка була видана два роки тому, а в якій я в міру моїх можливостей, якнайбільш всесторонньо висвітлив історію життя й творчости ґеніяльного українського барда,

(„Noce Ukraińskie albo Rodowód Geniusza — opowieść o Szewczence", LSW, Warszawa, 1966)

А тут мені йдеться про справу особливу: про зв'язки Тараса Шевченка з Варшавою.

Зв'язки ці існували (я пишу про них саме з згаданій книжці) й становили одну з ланок довгого ланцюга обставин, які Шевченка, так би мовити, вплели в історію XIX віку Польщі.

Історія Шевченка, сина бідної селянської родини, визволеного з панщини щойно на 23 році життя, складається з ряду епізодів з різних причин слабо удокументованих. До них відноситься короткий епізод перебування молодого, бо заледве 17-річного Тараса, в Варшаві — на переломі 1830 й 1831 років, отже в момент вибуху і протягом перших кількох місяців Листопадового повстання.

Першу і, мабуть, досить авторитетну відомість про перебування Шевченка в Варшаві залишив нам не будь-хто, а знаменитий український і російський історик Микола Костомаров.

У 1876 році вийшла в чеській Празі (бо в Росії це з огляду на цензуру було неможливе) збірка поезій Тараса Шевченка, відома пізніше під назвою «Празького Кобзаря». До тієї збірки були, між іншим, додані спогади М. Костомарова, в яких відомий історик, колись приятель Шевченка, написав про його перебування в Варшаві в 1830 році, хоч не уточнює, що привело до цього перебування і як довго воно тривало.

Через три роки після цього, в 1879 році, в українському часописі «Громада», що видавався в Женеві, з'явилася стаття підпиана літерою «С», автором якої був відомий український археолог і етнограф Федір Вовк, що писав під псевдонімом «Сірко». У цій статті також була згадка про перебування Шевченка в Варшаві під час польського повстання 1830 — 1831 років.

Нарешті в 1882 році, в журналі «Киевская старина» з'явилися спогади Михайла Білозерського, який так само, як Костомаров і Сірко, переказує нам відомість про перебування Т. Шевченка в Варшаві, додаючи певні подробиці про його мандрівку під конвоєм з Варшави до Петербурга.

Ці три джерела були використані майже всіма біографами Шевченка. Однак пізніше, вже у міжвоєнний період, виникли сумніви в правдивості цих інформацій, висувалися в основному два арґументи: 1) що в творах і листах поета ніде немає згадки про Варшаву, 2) що важко знайти причину подорожі Тараса (а точніше говорячи — його пана) до Варшави.

Перший арґумент неістотний, бо було багато причин, з-за яких Шевченко міг промовчувати про своє пребування в Польщі і не залишити про нього згадок на письмі. Крім того, відомо, що багато творів і листів Шевченка загинуло під час його мандрівки від Києва через Петербург і Москву в оренбурзькі степи, багато паперів він сам знищив, щоб не попали в руки жандармів.

Другий арґумент так само не витримує критики: адже власником Шевченка був ґраф Енґельгардт, ад'ютант віленського ґенерал-ґубернатора Римського - Корсакова, а ціла Литва (подібно як і Правобережна Україна) була під владою великого князя Константина в Варшаві. Напередодні польської революції, яку царські влади придбачали. Римський-Корсаков міг послати свого ад'ютанта до Варшави по інструкції й розпорядження. Енґельгардт мусів взяти з собою трохи служби, в тому числі й Тараса, який, як відомо, непогано говорив по-польськи.

Дальші події можна реконструювати, користуючись історією кількох останніх місяців 1830 року і перших 1831 року.

Ґраф Енґельгардт після вибуху повстання разом з іншими російськими офіцерами відійшов на схід. Повстанчі влади висилали царських сановників і чиновників під військовою охороною до висунутих пунктів російської армії, які скеровували репатріянтів далі, в глибину імперії.

Найбільше російських підданих було виселено з Королівства після Гороховської битви — в березні й квітні 1831 року. Цим можна пояснити справу подорожування Тараса під військовим конвоєм до Петербурга, де вже від лютого перебував його «власник» Енґельгардт.

Спроби піддати сумніву вірогідність того, що нам переказують в своїх спогадах такі люди, як Костомарів, Білозерський і Сірко (Вовк), що їх чинять деякі біографи Шевченка, слід відкинути. Костомаров і Білозерський були в близьких відносинах з Шевченком. Їх моральний авторитет не дозволяє припускати, щоб вони (з якою метою?) видумали історію про перебування Тараса в Варшаві. Сірко був добре знайомий з Іваном Сошенком, який відіграв таку важливу роль в житті Тараса як його опікун і приятель. Отже інформації, переказані нам Сірком, походять з якнайбільш вірогідного джерела і немає жодної підстави брати їх під сумніз.

З Вільна до Варшави Тарас їхав, безперечно, у той час найкращим і найбільш відвідуваним трактом а саме через Ліду і Брест на Бузі. У Бресті був прикордонний перехід з імперії до Королівства. Звідти аж до самої Варшави вело новозбудоване з стратеґічних поглядів шосе.

На Празі подорожні, які прибували зі сходу, здебільшого робили зупинку, щоб потім через понтонний міст або паромом добратися до центру столиці. Енґельгардт, знайомий через свою жінку з Тизенгаузами, які мали власний дім на Краківському передмісті, напевно, затримався у них, а Тараса разом з усією службою помістив у котромусь з заїздів. Найбільш заїжджих дворів знаходилося на вулиці Длугій та в її околицях.

Там застав Шевченка вибух повстання. Зацікавлений тим, що діє-

(Продовження на 5-ій ст.)

Тарас Шевченко і...

(Докінчення з 4-ої ст.:

ться навкруги, він виліз на горище і звідти стежив за вуличними боями. Може навіть бачив здобуття Арсеналу?

Триманий кілька місяців під вартою, він не орієнтувався докладно в ході подій. Доходили однак до нього їх відголоси: чув розмови, з яких міг зробити не один зисновок. Зі слів Івана Сошенка, який через кілька років після цього розмовляв на цю тему з автором »Кобзаря«, відомо, що молодому Шевченкові саме під час бурхливих варшавських днів 1830 року «вперше довелося задуматися над політичною стороною двох народів» (російського й польського — Є. Є.)

Від цього був лише один крок до того, щоб задуматися над долею свого народу та його історичними зв'язками з Росією й Польщею. Шевченко нарешті дійшов до власної суспільної філософії і переказав її землякам, ставши їх ґеніяльним поетом, їх провідником і вчителем.

На шляху до величі українського поета етап, зв'язаний з Варшавою, був не без значення; хто знає навіть, чи саме не цей етап навіяв роздуми, які під кінець життя довели Шевченка до тісної співпраці з польським національно-визвольним рухом і до особистої дружби з найвидатнішим представником цього руху Зиґмунтом Сєраковським.

Життя Т. Шевченка було сповнене незвичайними і важкими переживаннями: жорстока доля кріпака, тяжкі роки здобування освіти і слави в голоді й холоді, потім оренбурзьке заслання, хвороба й передчасна смерть в розквіті сил, в період найбільших творчих зусиль і патріотичного піднесення — це справжня трагедія, яка тягнулася довго, з малою лише перервою коли поет відчув трохи свободи і певного, хоч дуже обмеженого, щастя.

Трагедія Шевченка не закінчилася з його смертю. Навіть після неї намагалися з різних сторін і різних міркувань або промовчувати і відсувати в тінь його поетичну й народну творчість, або представляти її в зовсім фальшивому світлі

Шевченкові, між іншим, приписували антипольські настрої, чим причинено велику кривду обом народам — польському й українському. Шевченко не мав ані крихти будь-якої національної ненависті. Він виступав проти понезолення (і слушно!) України польськими маґнатами. Як патріот, він вболівав над долею своїх земляків, які не один раз були змушені виступити зі зброєю порти польських гнобителів. Він мріяв про те, щоб повернулися знову часи, коли обидва народи жили в згоді й разом боролися проти спільного ворога.

Шевченко знав і цінив польську літературу, а Міцкевичем захоплювався — багато його творів знав на пам'ять і часто деклямував у колі друзів. Свою найкращу поему »Кавказ«, де оспівується героїчна боротьба за свободу кавказьких верховинців, поет переслав з дарчим написом Міцкевичеві, який тоді перебував у Парижі (1847 р.).

Свої почуття до польського народу Шевченко висловив у відомому вірші «До поляків», написаному на засланні і присвяченому знову-таки іншому польському другові — Броніславу Залеському.

Сьогодні, коли польсько - українські відносини ввійшли в період якнайбільш дружньої співпраці, коли перестали нас розділяти різні давні справи, а все більше справ культурних, господарських, а також спільний ідейний і політичний шлях єднають нас і, напевно, ніколи вже не перестануть єднати — наказом нашої громадської думки і державних інтересів повинно бути створення таких умов, в яких постать Великого Українця була б відома й шанована всіма громадянами Народньої Польщі.

Рішення столичної народньої Ради про присвоєння одній з вулиць Варшави імени Тараса Шевченка заслуговує на велике признання. Її вибір — поблизу одного зі згаданих місць перебування поета в Варшаві і по сусідству з вулицею Київською — цілком обґрунтований.

Єжи Єнджеєвіч

УЧИТЕЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Проблема виховання і навчання дітвори та молоді в школах Українознавства при ОУуВБ є одною з головних у діяльності Управи ОУу ВБ, зглядно референтури шкільництва при Раді ОУуВБ.

Для цього 30 листопада 1968 року в Олдгамі було скликано учительську конференцію, завданням якої було розглянути стан шкільництва, вироблення одного пляну навчання та устійнення способів навчання по школах ОУуВБ.

Відкриваючи учительську конференцію Голова ОУуВБ п. інж. В. Кохaнівський вказав на значення конференції та коротко зупинився над проблемами, які треба розв'язати, щоб тим самим прийти до нормального навчання по школах ОУуВБ.

З'ясовуючи потребу конференції п. Ф. Куцай подав найголовніші моменти, що на сьогодні недомагають в навчанні. Звертаючи увагу на покращання методів навчання, п. Ф. Куцай вказав, що діти і молодь навчаються в англійських школах, а тому і наші школи не повинні відставати в методичному подавані матеріялу.

У своїй доповіді «Учительська праця та значення шкіл українознавства» п. проф. Шурма широко насвітлив яким повинен бути учитель, його підхід до дітей та засастосування методи подавання матеріялу. Зупиняючись над дітьми нощі, з якими вчителям доводиться боротися.

Виміна думок над заслуханими доповідями і звітами виявилась діловою. Туд подані пропозиції щодо створення при ОУуВБ, керуючого проф. Шурма вказав, що діти приходять до школи українознавства з неоднаковою підготовкою та вбільшості з родин мішаних подруж. Дуже часто трапляється, що діти слабо говорять українською мовою.

Ці моменти вчитель мусить врахувати в своїй праці, коли хоче мати успіх. У дальшому проф. Шурма зупинився на значені шкіл українознавства та їх ролю в вихованні підростаючого покоління в україньскому дусі.

Питання студіюючої молоді та діяльність Студенської Громади коротко зреферував п. Парощак, подаючи ряд труднощів у діяльності українського студенства на терені Англії.

Зупиняючись над самою методою і технікою подавання матеріялу А. Костюк представив схематично підготовку самого вчителя до лекції

(Продовження на 6 СТ)

Перейдім від слів до діл...

При різних нагодах говоримо про національну єдність. Розуміємо, що вона нам потрібна. Розуміємо, що вона, зокрема в теперішній час, нам необхідна. Ми свідомі, що цього від нас вимагає і бажає наш нарід на рідних землях. Він має право від нас цього вимагати, а його бажання повинно бути для нас наказом. Отже, треба нам єднати наші національні сили і допомагати нашому народові в його затяжній боротьбі проти жорстокого й безоглядного ворога, який іде на загладу українського народу, на його знищення. Українці ставлять цьому спортив без страху, рішучо й твердо. Коротше — змагається вся Україна наявними їй засобами й можливостями. Йде до великго змагу, великої розправи з ворогом. Україна заговорила і все більше і сильніше лунатиме голос української землі. Йде про золоту спадщину, криваво збережену гекатомбами жертв предків і попередників наших з їхнім святим заповітом зберегти Україну. І перед тим голосом, перед тим заповітом никнуть всякі муштровані і строєні на московський лад ідеології, політичні системи й злодійська антигуманна розбещеність і сваволя'

Ми визнаємо Українську Національну Раду — передпарлямент УН Республіки, що постала 20 років тому на законній базі Державного Центру УНР. Нам він дорогий як здійснена консолідація українських політичних сил в діяспорі, за яким стоїть політично організоване і безпартійне українське громадянство із своїми різновидними суспільними організаціями та Церквами. Нема в його рядах політичного табсру ЗЧ ОУН з його суспільно-громадськими й іншими організаціями. Цей табір стоїть відрубно від решти нашого національного життя, задивлений сам в себе й ігнорантно трактуючи все, що поза ним. Не можна сказати, щоб його пирхильникам бракувало патріотизму. Він у них є, але під патріотизмом розуміємо велику безінтересовну любов до Батьківщини — цього дорогого національного ідеалу всім, а не тільки одному політичному угрупуванню, бо тут важлива не особа чи група, але загально-національна справа, якій підпорядковується група й одиниці, де домінує воля до згоди й поєднання якнайкращого засобу праці для добра Батьківщини; де панує пошана до інакше політично думаючих, і вміння разом зними вести спільні справи і спільними силами. Коли ж в ЗЧ ОУН цього бракує, тоді їх патріотизм є крайньо себелюбний і замкнений в своїх вузьких рямцях. Це є патріотизм за ціну власного і виключного керівництва українською визвольною справою.

Але мимо цього, нашим головним завданням є працювати для здійснення ідеї національної єдности, до поставлення в визвольні лави всього українського патріотичного громадянства. Про це наше завдання не можна забувати нікому з нас. Для тієї цілі треба використовувати власний індивідуальний і організаційний досвід, пресу, документи нашого минулого й сучасного.

Держаний Центр — це наш найвищий політичний і керівний центр. Таким він є нетільки в силу поєднаних в ньому політичних сил, але й як традиційний і законний речник і репрезентант УНР з часу її незалежного існування. Ціль його — це праця для добра України, її визволення і державної незалежности. Проте діяльність ДЦ нерозривно зв'язана з нами, з нашою моральною й ідейною підтримкою його, з нашою матеріяльною допомогою його незалежної визвольної діяльности. І тут постає питання, як з цих обов'язків вив'язується Об'єднання Українців як громадська організація зі своїми низовими осередками і його члени як індивідуальні громадяни. Щодо моральної й ідейної підтримки ДЦ, то ОУуВБ в найширшому розумінні вив'язується добре. Але, якщо йде про матеріяльну підтримку, то вона майже непомітна. Ця ділянка цілковито в нього занедбана. За два останні роки, поза двома Відділами ОУуВБ та жменькою індивіуальних платників, ніхто нічого не вплатив. Розіслані збіркові листи податку 22 Січня через Централю ОУуВБ низовим осередкам за два останні роки не тількищо нереалізовані, але й порожні неповернені. Вони принайменше порожні повинні бути повернені. У такій ситуації весь тягар матеріяльної підтримки ДЦ лежить на плечах Т-ва Сприяння УНРаді, яке постійно з цього знаменито вив'язується. На 95% вплат на цілі ДЦ йде через Т-во Сприяння УН Раді. Крім цього, Товариство Сприяння УНРаді за останні три роки зібрало на ціль придбання дому для ДЦ понад 800 фунтів. На цю останню ціль, поза двома членами ОУуВБ, включно з автором цих рядків, ніхто з членів ОУуВБ нічим не причинився. І не є дивним, що віддані платники на цілі УНРади виявляють невдоволення таким станом, висловлюють критичні уваги

(Продовження на 7 СТ)

Учительська конференція

(Докінчення з 5 СТ)

та сам перебіг навчання згідно виготовленого наперед конспекту.

Про значення і красу української мови та спосіб вміння її передати дітям зреферував п. Г. Блакитний.

У короткому звітуванні вчителів з поодиноких шкіл було подано кількість учнів по школах, учителів і кляс, а також говорили про труд-школами українознавства, тіла. Зауваги вбільшості відносились до метoдів і способів навчання, програми, як учити і що вчити.

Учительська конференція висловилась за створенням Ради Шкільництва і Виховання, яка покличе інспекторат шкільництва.

До Ради шкільництва і виховання буде належати розроблення методи навчання, програми та подання педагогічних вказівок. Рада має подбати, щоб у всіх школах при ОУуВБ навчання відбувалося за одною методою і програмою.

До Ради шкільництва і виховання вибрано таких осіб: проф. В. Шурма — Голова та члени — п. п. інж. В. Коханівський, І. Кочура, Ярмак та пані В. Смерека.

Потім обговорено фінансові засоби Ради. У цій справі конференція рішила, що існуючі школи при ОУуВБ 25% із свого бюджету дають до Ради шкільництва і виховання. Були пропозиції, щоб подбати про різні імпрези, дохід з яких буде на потреби шхільництва.

Дтя учасників конференції (28 осіб) Управа Відділу ОУуВБ і клюб в Олдгамі влаштували спільний обід за що належиться їм сердечне спасибі, а зокрема жіноцтву.

Вчительська конференція розглянула найважніші і пекучі проблеми шкільництва і покликала Раду Шкільництва і Виховання, яка, віримо, розгорне свою працю та дасть школам українознавства при ОУуВБ потрібний рівень навчання й опіку, в чому бажаємо найкращих успіхів та закликаємо все членство ОУуВБ дати солідну підтримку!

А. Костюк

Вечір української жінки

Українські жінки, організовані в Товаристві Жінок ім. Олени Теліги в Англії, 2 листопада 1968 р. святочним Вечорем відзначили прийняття Товариства в члени Світової Федеації Українських Жіночих Організацій.

На Вечорі була присутня представниця СФУЖО на Европу пані В. Воропай. Програма Вечора складалася з вступного слова Голови Осередку Товариства в Олдгамі пані К. Починок, доповіді на тему «Видатні жінки України» Голови Товариства на Англію пані В. Смереки та виступу представниці СФУЖО на Европу пані мґр. В. Воропай з інформативною доповідю про працю СФУЖО та активність українських жінок у країнах Европи.

У мистецькій частині Вечора взяв участь жіночий хор з Олдгаму під кер. П. Корольчука, танцювальні групи дітей з Олдгаму під керівництвом п. Ф. Куцая і з Гуддерсфільду під керівництвом пані Семенич, дитячий драматичний гурток з Брадфорду під керіництвом В.С. та драматична група з дітей, юнаків і дорослих з Олдгаму під керівництвом пані К. Починок. З деклямацією «Слово» Лесі Українки виступила пані Е. Мельничук.

Жіночий хор у гарно вишитих блюзках вміло виконав ряд українських пісень, з яких на особливе відзначення заслуговує пісня «Богине чарівна» з поеми «Іфіґенія в Тавриді» Лесі Українки.

Танцювальні гуртки в барвистих національних строях дуже гарно форду поставив п'єсу «Жебрак і доля», а олдгамська драматична група дала сценку «Лісова казка» з «Лісової пісні» Лесі Українки. Діти і юнаки разом з дорослими вміло виконали ролі. Прекарсними сценами розсмішили, розплакали і вчарували чисельних глядачів. Дівчатка-гуцулочки з Гуддерсфільду гарно виконали ряд українських пісень на сопілках.

Закінчено Вечір відспіванням національного гимну.

Для гостей і молоді відбулися передали чар нашого українського танку. Драматичний гурток з Брадгостинне прийняття — приготоване жінками Олдгаму.

Після закінчення програми, місце на сцені зайняла добірна олдгамська оркестра і відбулася весела товариська забава.

Цим Вечорем Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги в Англії гідно відзначило 20 річницю заснування СФУЖО і свій вступ (як 16 член) до СФУЖО у вільному світі, засвідчуючи свою готовість співпрацювати в дружній родині українського жіноцтва на користь українського суспільства і нашої Батьківщини.

В. С.

Актив Т-ва Українських жінок ім. Олени Теліги в Англії з представницею СФУЖО панею мґр. В. Воропай (в центрі) на вечорі української жінки в Олдгамі 2. 11. 1968р.

ПЕРЕЙДІМ ВІД СЛІВ ДО ДІЛ...

(Докінчення з 6 СТ)

по адресі ОУмВБ і його членства, а навіть обурення, бо ж матеріяльна повинність на цілі ДЦ повинна бути рівномірно розложена на всіх визнавців, а нетільки на частину з них. Маючи це на увазі, буде на місці висловити такі побажання:

1. Керівництво Централі ОУуВБ і низових осередків повинні присвятити багато уваги справі матеріяльої підтримки Державного Центру.

2. Переводити своєчасно збірки на цілі ДЦ та з них своєчасно розраховуватись.

3. Треба мати на увазі такі платности на цілі ДЦ, а саме: а) податок 22 Січня — 3 фунти річно збирається від січня до червня кожного року, б) постійний податок в сумі 1 фунта і 4 шил. річно збирається від липня до грудня кожного року.

Крім цього громадяни вплачують на ціль придбання дому для Державного Центру і позику ВО УНРади відповідно до своїх матеріяльних спроможностей. Від платностей звільнені незасібні громадяни і емерити.

Пишу ці рядки в імені Представництва як його Голова і як член Об'єднання, і один з бувших його голів. Може було б краще про них і не писати, але вважаю, що про наші обов'язки й недомагання треба писати й говорити. Думаю, що Святвечірні настрої і почування в тому відношені можуть допомогти.

Закінчуючи, висловлюю Проводові Централі і Осередків ОУуВБ та Членству і їх Родинам Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року. Бажаю Вам, дорогі земляки, багато щастя і успіхів в особистому й національному житті на майбутнє.

Мґр. Степан Онисько
Голова Представництва ВО УНРади у Великій Британії

Референтура Організації Української Молоді при ОУуВБ бажає Веселих Свят Різдва Христового та щасливого Нового Року!!!

Ф. Куцай
Референт Молоді при ОУуВБ

Раду, Управу, і всіх членів Об'єднання вітаємо з Різдвом Христовим і бажаємо веселих Свят та щасливого Нового Року!

Управа Відділу ОУуВБ в Лондоні

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ В БРАДФОРДІ

24 Листопада 1968 р. у Брадфорді відбулося величаве відзначення роковин 50-річчя 1-го Листопада і Другого Зимового Походу — Базар.

Іменем Громадського Комітету п. А. Довгий відкрив святочну академію, вказуючи на велич Листопадового Зриву і Базару.

У програмі свята два реферати і мистецька частина.

Реферат про події 1-го Листопада 1918 року виголосив п. О. Ковалисько. Зупиняючись над історією Галицької землі, доповідач хронологічно за історичними датами, передав перегляд боротьби за незалежність Галичини, починаючи від XII століття. Вказуючи на культурний процес, який проходив у Галичині, доповідач відзначив провідну роль Просвіти, яку засновано 1868 року — сто років тому.

Аналізуючи період Першої світової війни, доповідач представив події, починаючи від створення першого курення Січових Стрільців, Українського Комітету, Української Національної Ради та ширше зупинився на підготовці і перебігові Листопадового Зриву, очоленого сот. Вітовським. На закінчення доповідач висловив свою думку про причини програної боротьби.

У мистецькій частині виступали: пані Т. Кацафіренко і п. П. Мельничук — дует «1-ий Листопад», Марія і Ліда Макогін — дует «Тихо над річкою», хор під керуванням п. О. Семенюка виконав дві пісні «Україно — мати, кат скснав» та «Журавлі».

У продовжені свята з рефератом про Другий Зимовий Похід — БАЗАР виступив п. Щесюк. Вміло побудованим та мистецько виголошеним рефератом про події Другого Зимового Походу 1921 року з насвітленням подій в Житомирі (Другий Базар) 1941 року, доповідач всегранно представив боротьбу українського народу 20-го століття за свою незалежність. На закінчення доповідач вказав, що в історії українських змагань ми мали не один Базар.

У мистецькій частині виступили: Марія і Ліда Макогін — дует «Дивлюсь я на небо», пані Т. Кацафіренко — сольо «Героям Базару», пані Е. Мельничук — деклямація »Спіть, хлопці, спіть« та хор дві пісні — »Коли ви вмирали« і »Ой, на горі вогонь горить«.

Закриваючи святочну академію п. А. Довгий висловив подяку виконавцям і присутнім за учаать.

На закінчення проспівано національний гимн.

АнКо

СВЯТОЧНІ ПРИВІТАННЯ

З нагоди Свят Різдва Христового, Нового Року та Водохрища вітаємо ВСІХ українських жінок та всі українські жіночі організації разом СФУЖО; Духовенство Українських Церков; всі громадські організації та всіх Українців в Україні і в цілому світі ! ! !

Товариство Українських Жінок ім. Олени Теліги в Англії

Рідним, друзям, знайомим з нагоди Свят Різдва Христового бажаю **веселих Свят та щасливого НОВОГО РОКУ !**

А. Костюк

Управі та всім членам ОУуВБ з нагоди Свят Різдва Христового бажаємо весело провести ці Свята і щасливого Нового Року!

Управа Відділу ОУуВБ в **Гуддерсфільді**

Відділ ОУуВБ в Рочдейлі пересилає щиросердечні побажання Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року Центральній Управі ОУуВБ та всім членам Об'єднання ! ! !

УПРАВА ВІДДІЛУ ОУуВБ у Рочдейлі

Всіх моїх покупців українських газет і книжок в Брадфорді та всіх знайомих, приятелів і друзів вітаю радісним —

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ !

та бажаю щасливого і щедрого **НОВОГО РОКУ !**

О. Семенюк

U.C. & H. SUPPLIERS LTD. **(Bradford)**

Всім нашим клієнтам бажаємо весетих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року !

ГУРТІВНЯ СПІРТОВИХ НАПИТКІВ **(О. Чуйко і Партнери)**

Управа Українсько-Польського Товариства (Українська Група)

бажає Членам, Прихильникам і всім, що стали Товариству в прислузі

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Усім членам та приятелям нашого клюбу та всім Управам Відділів і членам ОУуВБ **ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і щасливого НОВОГО РОКУ**

бажає

Управа Українського Товариського Клюбу при 80 Молесворт стр. в Рочдейлі

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ ! СЛАВІМ ЙОГО !

Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року, доброго здоровля, добрих успіхів на слідуючий рік Управі та членству ОУуВБ бажає

О. Корольчук

Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року бажає Управі і членству ОУуВБ,

С. Височан

Раді, Управі та всьому членству ОУуВБ веселих Свят Різдва Христового та щасливого Нового Року бажає

С. Петровський

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ !

З нагоди Різдва Христового — в день найбільшої радости — пересилаю щиросердечні побажання членству ОУуВБ та передплатникам »Українського Слова« !

Д. Левицький

З нагоди Свят Різдва Христового і Нового 1969 Року вітаю Голов не Управління Об'єднання Українців у Великій Британії і всіх членів його нашим традиційним привітом — ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! — та бажаю **веселих Свят і щасливого Нового Року !**

Н. Юрчишин

Всім моїм клієнтам приятелям, знайомим і всім українцям з Лондоні бажаю ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ ! ! !

М. Смондуляк (BUILDER & DECORATOR

52 LANGLER ROAD, LONDON, N.W.10. TEL. 969 0121